

การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน
กรุงเทพมหานคร

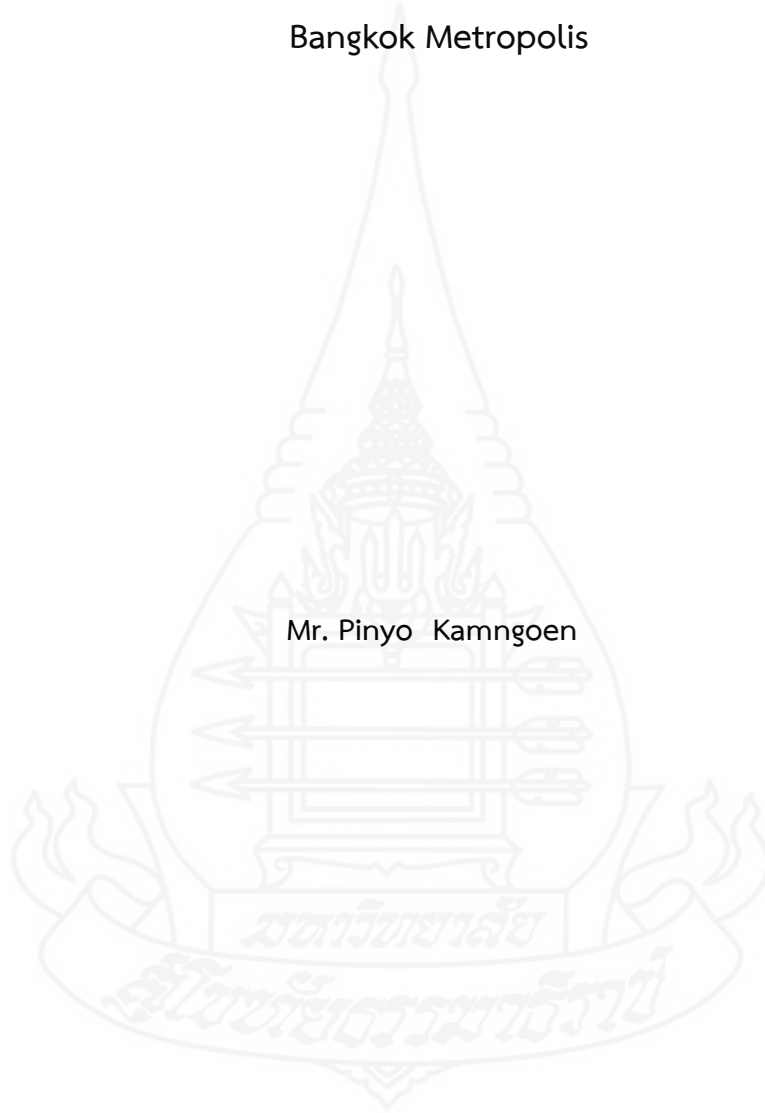
นายภิญโญ กำเงิน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2559

The Evaluation on the Implementation of “No Cheating” Policy
in Schools under the Office of Bang Khun Thian District,
Bangkok Metropolis

Mr. Pinyo Kamngoen

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Educational Administration

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ชื่อและนามสกุล นายภิญโญ กำเงิน
แขนงวิชา บริหารการศึกษา
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เข้มทอง ศิริแสงเลิศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2560

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เข้มทอง ศิริแสงเลิศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชลี จงเจริญ)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษา ภิญโญ กำเงิน **รหัสนักศึกษา** 2572300453 **ปริญญา** ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (บริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เข้มทอง ศิริแสงเลิศ **ปีการศึกษา** 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน (2) ศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” และ (3) ศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

ประชากร ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียนจำนวน 16 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงตามขนาดของโรงเรียน เล็ก กลาง ใหญ่ ขนาดละ 1 โรงเรียน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 6 คน ครูที่รับผิดชอบโครงการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” 36 คน นักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 รวม 45 คน และผู้ปกครอง 45 คน รวมทั้งสิ้น 132 คน เครื่องมือที่ใช้ คือแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา แบบสอบถามครู นักเรียน และผู้ปกครอง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษปรากฏว่า (1) การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้านปัจจัยนำเข้าของนโยบาย โดยภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษา ประเมินว่ามีความเพียงพอและเหมาะสม ครูประเมินว่าสถานศึกษามีปัจจัยนำเข้า ในอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย โดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษา ประเมินว่ากิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการดำเนินกิจกรรมตามโครงสร้างเวลาสถานศึกษาทุกขนาดได้ดำเนินการตามแนวทางที่นโยบายกำหนด ส่วนกิจกรรมนอกห้องเรียนมีการดำเนินการเฉพาะโรงเรียนขนาดใหญ่ ครูประเมินว่ากระบวนการดำเนินงาน โดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก (2) ผู้บริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจด้านวัสดุอุปกรณ์และด้านงบประมาณ และเชื่อว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ ครูมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบายโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนนักเรียนและผู้ปกครอง มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบายในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ (3) ปัญหาการดำเนินงานตามนโยบาย ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู พบว่า มีปัญหาการขาดความตระหนักและความไม่ตั้งใจของบุคลากร ความล่าช้าในการเบิก-จ่ายงบประมาณ และการจัดโครงสร้างเวลาเรียน ส่วนข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย ผู้บริหารสถานศึกษาและครู เห็นว่า สำนักงานเขตควรมีการสนับสนุนและการเตรียมความพร้อมด้านสื่ออุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง ควรคงจำนวนงบประมาณหรือสนับสนุนเพิ่มขึ้น สถานศึกษาควรมีความต่อเนื่องในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในทุกรายวิชา และควรนำกิจกรรมไปบูรณาการกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ส่วนผู้ปกครองมีข้อเสนอแนะว่า สถานศึกษาควรมีการจัดกิจกรรมคอนเสิร์ต “โตไปไม่โกง” และการสร้างแหล่งการเรียนรู้ชุมชนเพื่อเยาวชน “โตไปไม่โกง”

คำสำคัญ การประเมิน นโยบาย “โตไปไม่โกง” กรุงเทพมหานคร

Independent Study title: The Evaluation on the Implementation of “No Cheating” Policy in Schools under the Office of Bang Khun Thian District, Bangkok Metropolis

Author: Mr. Pinyo Kamngoen; **ID:** 2572300453; **Degree:** Master of Education (Educational Administration);

Independent Study advisor: Dr. Khemthong Sirisanglert, Assistant Professor; **Academic year:** 2016

Abstract

The purposes of this study were (1) to evaluate the implementation of “No Cheating” Policy in schools under the Office of Bang Khun Thian District, Bangkok Metropolis; (2) to study the satisfaction with the implementation of “No Cheating” Policy; and (3) to study the problems and the recommendations for the implementation of “No Cheating” Policy.

The research population comprised 16 schools under the Office of Bang Khun Thian District, Bangkok Metropolis. The research sample consisted of three schools selected specifically by size as small, medium, and large school, with one school per size. The informants totaling 132 persons included 6 school administrators, 36 teachers who were responsible for the “No Cheating” Policy Project, 45 students in Prathom Suksa IV – VI classes, and 45 parents. The instruments used were an in-depth interview structure for the administrators and three rating scale questionnaires for teachers, students and parents. Data were analyzed using the percentage, mean, standard deviation, and content analysis

The study found that (1) regarding the evaluation of the implementation of “No Cheating” Policy in the aspect of inputs, school administrators evaluated that the inputs as a whole were sufficient and appropriate, while teachers evaluated that the inputs were at the high level; in the aspect of policy implementation process, school administrators evaluated that classroom activities, co-curricular activities and time structure for activities had been implemented accordingly to the policy in schools of all sizes excepting outdoor activities which were implemented only in large school, while teachers evaluated that the overall policy implementation process was at the high level; (2) school administrators were satisfied with the materials, supplies and budget aspects and believed that the “No Cheating” Policy was important to the youths, society, and nation; while teachers’ overall satisfaction with the policy implementation process was at the highest level; on the other hand, students and parents had the overall satisfaction with the policy implementation process at the high level; and (3) regarding problems on policy implementation according to the opinions of school administrators and teachers, it was found that there were the problems of the lack of awareness and attention on the part of the personnel, the delay in budget disbursement, and the learning time structure management; while the recommendations for policy implementation were the following: the District Office should support and prepare for readiness of media and equipment continuously; it should provide more budget or maintain the same amount of budget; the schools should organize “No Cheating” activities continuously in every subject, and should integrate the activities with the philosophy of sufficiency economy; while the parents recommended that the schools should organize “No Cheating” concert activities and should create community learning sources of “No Cheating” activities for the youths.

Keywords: Evaluation, “No Cheating” Policy, Bangkok Metropolis

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เข้มทอง ศิริแสงเลิศ อาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลชลิ จงเจริญ กรรมการสอบ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการศึกษาครั้งนี้ว่าอิสระในครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดเสมอมาตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่าน เป็นอย่างยิ่ง

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ และครูที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาในครั้งนี้ ขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ ดร.โสภณา สุตสมบูรณ์ อาจารย์สานิต รัตตัญญู และท่าน ผู้อำนวยการ แวรวดี ไธสูงเนิน ที่ช่วยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการศึกษา รวมทั้งให้การแนะนำต่างๆ เป็นอย่าง ดียิ่ง

ผู้ศึกษาขอขอบคุณ ผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ ครู นักเรียนและผู้ปกครองที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม จึงขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังได้รับการสนับสนุนและให้กำลังใจจากคุณพ่อ คุณแม่ พี่สาว และ พี่ชาย ซึ่งผู้ศึกษาถือว่าเป็นกำลังใจที่สำคัญในการดำเนินการศึกษาครั้งนี้จนสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าอิสระขอมอบให้ผู้สนใจการศึกษา ทั้งมวลพร้อมพัฒนานโยบาย “โตไปไม่โกง”ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ให้ก้าวหน้าและ ยั่งยืนต่อไป

ภิญโญ กำเงิน

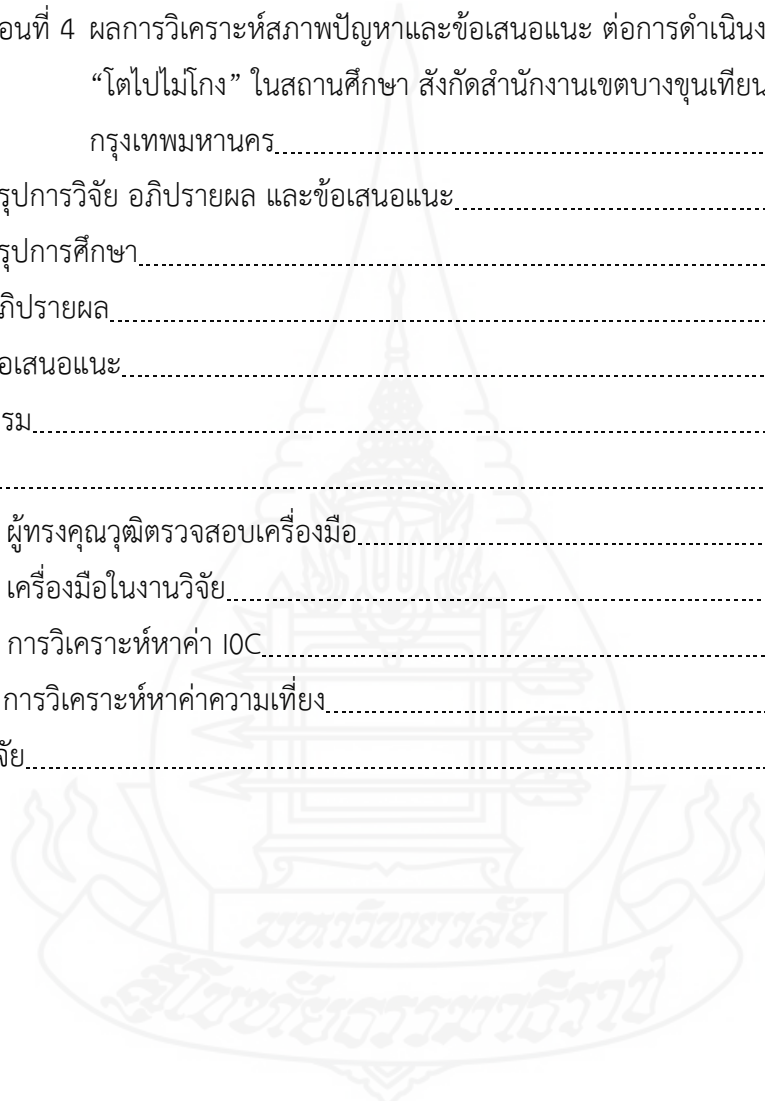
กรกฎาคม 2560

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ข้อตกลงเบื้องต้น.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายและการประเมินนโยบาย.....	9
นโยบาย “โตไปไม่โกง”.....	36
บริบทการจัดการศึกษาโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	57
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	62
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล.....	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	63
การสร้างเครื่องมือ.....	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	74
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล.....	74
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.....	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.....	88
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาและข้อเสนอแนะ ต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.....	94
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	100
สรุปการศึกษา.....	100
อภิปรายผล.....	104
ข้อเสนอแนะ.....	108
บรรณานุกรม.....	110
ภาคผนวก.....	117
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	118
ข เครื่องมือในงานวิจัย.....	123
ค การวิเคราะห์หาค่า IOC.....	145
ง การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง.....	149
ประวัติผู้วิจัย.....	152

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1	รูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ.....15
ตารางที่ 2.2	มิติในการประเมินและการประเมินเชิงระบบ.....30
ตารางที่ 2.3	เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2553 ระยะเวลาดำเนินการ มิถุนายน 2552 – พฤษภาคม 2553.....38
ตารางที่ 2.4	เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2554 ระยะเวลาดำเนินการ มิถุนายน 2554 – พฤษภาคม 2555.....38
ตารางที่ 2.5	เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2555 ระยะเวลาดำเนินการ มิถุนายน 2555 – พฤษภาคม 2556.....39
ตารางที่ 2.6	เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ.2556 ระยะเวลาดำเนินการ มิถุนายน 2556 – พฤษภาคม 2557.....39
ตารางที่ 2.7	ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน.....56
ตารางที่ 3.1	จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล จำแนกตามขนาดของโรงเรียน.....63
ตารางที่ 3.2	กรอบแนวทางการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ใน สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร.....67
ตารางที่ 4.1	ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของครู.....75
ตารางที่ 4.2	ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน.....76
ตารางที่ 4.3	ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ปกครอง.....77
ตารางที่ 4.4	ความคิดเห็นด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา.....78
ตารางที่ 4.5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของครูในภาพรวม.....80
ตารางที่ 4.6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู ด้านปัจจัยนำเข้าเป็นรายข้อ.....81
ตารางที่ 4.7	ความคิดเห็นด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ” จากการ สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา.....83
ตารางที่ 4.8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู ด้านกระบวนการเป็นรายข้อ.....86

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา.....	88
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู.....	90
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของนักเรียน.....	91
ตารางที่ 4.12 ความถี่และร้อยละของความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของนักเรียน.....	92
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงาน ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	93
ตารางที่ 4.14 สภาพปัญหาการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการให้สัมภาษณ์ ของผู้บริหารสถานศึกษา.....	94
ตารางที่ 4.15 ความถี่และร้อยละของสภาพปัญหาด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ ดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู.....	96
ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา.....	97
ตารางที่ 4.17 ความถี่และร้อยละข้อเสนอแนะด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการ ดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู.....	98
ตารางที่ 4.18 ความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง.....	99

๓

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....3

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเป็นปัญหาที่สร้างความเสียหายอย่างยิ่งต่อประชาชน สังคม และประเทศชาติและยังมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มมากขึ้นในอนาคต ดังจะเห็นจากผลการจัดอันดับ ภาพลักษณ์คอร์รัปชัน ประเทศไทยมีอันดับความโปร่งใสลดลงอย่างต่อเนื่องระหว่างปี 2553-2556 ตามคะแนนดัชนี CPI: (Corruption Perception Index) ความพยายามของรัฐบาลในการแก้ปัญหา การทุจริตคอร์รัปชันมีมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานด้วยวิธีการที่หลากหลาย ทั้งการแก้ไขกฎหมาย อย่างเข้มงวด การก่อตั้งหน่วยงานและองค์กรเพื่อเข้ามาทำหน้าที่ในการตรวจสอบ เช่น สำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นต้น แต่ก็ ยังพบว่าไม่อาจแก้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้

ในปัจจุบันคณะรัฐบามีการประกาศเจตนารมณ์ “ต่อต้านการทุจริต สร้างจิตสำนึกคนไทยไม่โกง” จึงได้เร่งผลักดันนโยบายสำคัญและเร่งด่วนในการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ เกิดผลกับทุกภาคส่วนอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงมีการมอบหมายให้ หน่วยงานต่างๆ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานและติดตามผลการดำเนินงานตามนโยบาย ในส่วนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ขานรับการ ขับเคลื่อนนโยบายโดยกำหนดยุทธศาสตร์การเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาลใน สถานศึกษา โดยเน้นไปที่ผู้บริหาร ครู นักเรียน เพื่อเสริมสร้างและปลูกฝังการป้องกันการทุจริตใน โรงเรียนเพื่อเป็นการผลักดันการดำเนินการตามนโยบายในเรื่องนี้

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558) เล็งเห็นว่าการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องให้กับ กลุ่มเด็กและเยาวชนในสถานศึกษาเป็นรากฐานสำคัญเพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันที่ได้ผลที่สุดและยั่งยืน สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) 2545 ซึ่งมีแนวทางใน การจัดการศึกษาสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์เน้นความรู้สู่คุณธรรมปลูกฝังค่านิยมอันดีงาม (สุทธิ วรรณ ตันตริจนาวงศ์, 2553, น.13-16)

ดังนั้น กรุงเทพมหานครจึงมีนโยบายที่จะเอาจริงเอาจังต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา คอร์รัปชัน ผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงกำหนด นโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อปลูกฝังค่านิยมที่ถูกต้อง ให้กับเด็กและเยาวชนในโรงเรียน โดยสร้างจิตสำนึกและสิ่งแวดล้อมที่ดีเพื่อเอื้ออำนวยให้เยาวชนเป็น คนดีและรังเกียจการคอร์รัปชัน เนื่องจากโรงเรียนนับว่าเป็นสถาบันที่มีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อ กระบวนการเรียนรู้ทางสังคมของเด็กและเยาวชน (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558) นอกจากนี้ ยังเป็นการปลูกฝังให้เด็กได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบถึงค่านิยมที่ถูกต้องดีงาม สร้างภูมิคุ้มกัน ให้แก่ตนเอง ทำให้เติบโตเป็นพลเมืองดีที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมและประเทศชาติ

ผู้บริหารกรุงเทพมหานครจึงร่วมกับศูนย์สาธารณประโยชน์และประชาสังคม และองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย จัดทำหลักสูตรเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน สำหรับใช้ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร จึงได้เกิดหลักสูตรที่รองรับนโยบาย“โตไปไม่โกง”ขึ้น (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558) และหลักสูตรนี้ได้นำไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานครทุกแห่งตั้งแต่ปี 2553 เป็นต้นมา

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครมีความเชื่อว่านโยบาย“โตไปไม่โกง”เป็นนโยบายที่มีความสำคัญซึ่งจะช่วยให้เด็กและเยาวชนมีคุณลักษณะที่ดี เพื่อป้องกันให้สังคมไทยปลอดการทุจริตคอร์รัปชันในระยะยาวและยั่งยืน อย่างไรก็ตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ได้นำมาใช้ในสถานศึกษาเป็นเวลา 5 ปีแล้วแต่ยังไม่เคยมีการประเมินคุณค่าของนโยบายนี้มาก่อน ซึ่งเมื่อพิจารณาประโยชน์ของการประเมินนโยบายดังที่ พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557, น.36-39) ได้กล่าวว่า การประเมินเป็นการตรวจสอบหาความบกพร่อง จะทำให้รับรู้ผลของนโยบาย ทำให้มีการกำกับติดตาม และตรวจสอบการดำเนินงาน โดยการประเมินนั้น เป็นการแสวงหาข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจในการทำงานอย่างมีเหตุผล และก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการดำเนินงานให้ดีขึ้นต่อไป ผู้ศึกษาจึงเห็นว่าควรจะได้มีการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครขึ้น

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความประสงค์ที่จะประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เพื่อตรวจสอบกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจหรือไม่ และการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง”ไปปฏิบัติมีปัญหาและอุปสรรคมากน้อยเพียงใด เพื่อจะได้นำผลการวิจัยหรือสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนากำหนดนโยบายสู่การปฏิบัติต่อไป

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

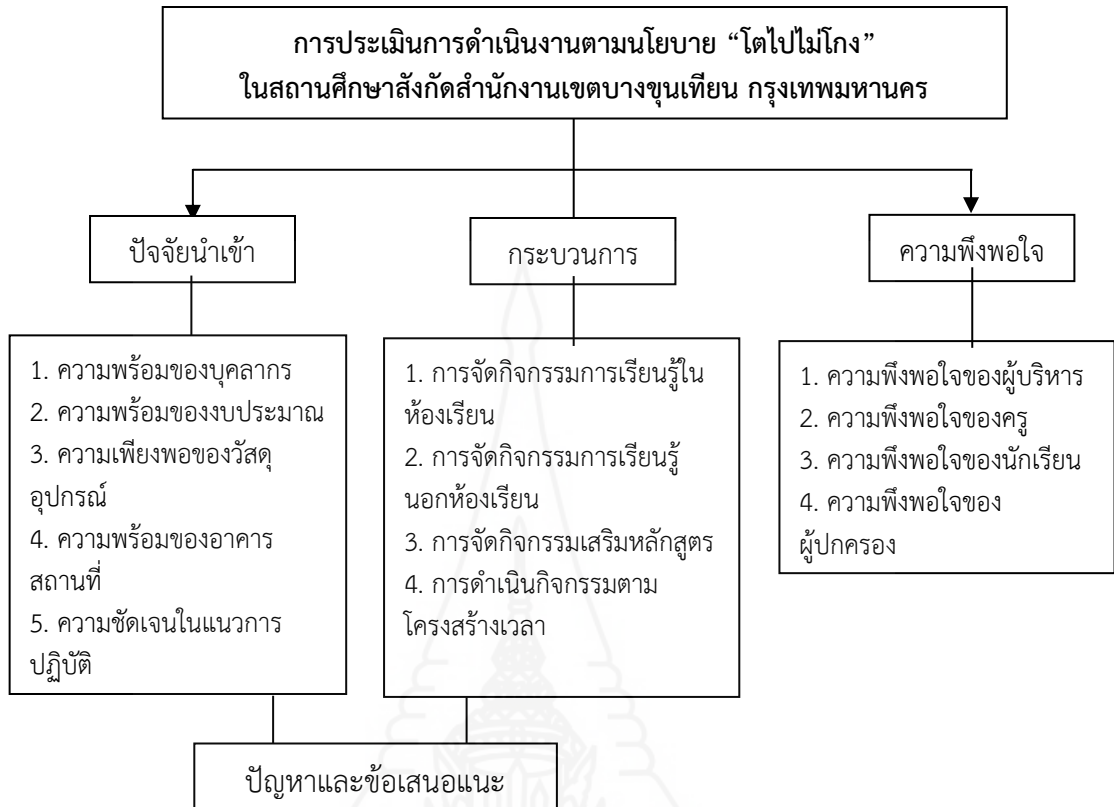
2.1 เพื่อประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

2.2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยนำรูปแบบการประเมินเชิงระบบ (IPP) มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดการประเมินนโยบาย ดังนี้

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
 ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ขอบเขตด้านประชากร ประชากรในการวิจัย เป็นโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียนจำนวน 16 โรงเรียน

4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้มุ่งเน้นการประเมินและศึกษาตัวแปรดังต่อไปนี้

4.2.1 การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) เป็นการประเมินใน 5 ด้าน คือ

- 1) ความพร้อมของบุคลากร
- 2) ความพร้อมของงบประมาณ
- 3) ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์
- 4) ความพร้อมของอาคารสถานที่
- 5) ความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติ

4.2.2 การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ด้าน คือ

- 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน
- 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน
- 3) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 4) การดำเนินกิจกรรมตามโครงสร้างเวลา

4.2.3 การศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้อง 4 ฝ่าย คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

4.3 ขอบเขตด้านระยะเวลา ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการประเมิน เป็นช่วงปลายภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ตั้งแต่วันที่ 1- 30 มีนาคม 2560

5. ข้อตกลงเบื้องต้น

5.1 เกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างการวิจัย ในครั้งนี้ ได้ใช้เกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ O-NET ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการสอบ 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาและวัฒนธรรม และภาษาต่างประเทศ ในปีการศึกษา 2558 โดยถือว่าโรงเรียนที่มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมากกว่าโรงเรียนอื่นในกลุ่มที่มีขนาดเดียวกัน เป็นโรงเรียนที่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ในระดับดี

5.2 โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ถือว่าเป็นตัวแทนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 นโยบาย “โตไปไม่โกง” หมายถึง แนวทางในการดำเนินงานเกี่ยวกับการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน ที่ใช้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เพื่อปลูกฝังค่านิยมไม่ยอมรับพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชันและการโกงทุกรูปแบบในกลุ่มเด็กและเยาวชนด้วยการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เพื่อให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและเป็นปราการป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน

6.2 การประเมินนโยบาย หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและตัดสินคุณค่าในระหว่างการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

6.3 การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” และนำมาตัดสินคุณค่าโดยใช้รูปแบบการประเมินเชิงระบบ ซึ่งประเมินเฉพาะการดำเนินงาน 2 ด้าน คือ การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

6.3.1 การประเมินการเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่า ด้านความพร้อมของบุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และความชัดเจนในแนวปฏิบัติ

1) *การประเมินความพร้อมของบุคลากร* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของผู้บริหารและครูผู้สอน เกี่ยวกับความเข้าใจ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบายและหลักสูตร ความสามารถในการวิเคราะห์นโยบายและหลักสูตร การจัดทำโครงการ แผนงานและสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา การมอบหมายงานให้กับครูและบุคลากร การรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ครู บุคลากร ผู้ปกครอง ชุมชนได้รับทราบและสนับสนุน ความเพียงพอของครูในการดูแลและรับผิดชอบการจัดกิจกรรม ครูมีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหา หลักสูตร มีทักษะในการสื่อสารไปสู่ผู้เรียน มีความตระหนักเห็นความสำคัญของการดำเนินงานตามนโยบายฯ และการเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2) *การประเมินความพร้อมของงบประมาณ* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของความเพียงพอและเหมาะสมของเงินที่สถานศึกษาได้รับการจัดสรรในการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร“โตไปไม่โกง”และการมีสภาพคล่องในการเบิก-จ่ายเงินในการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”

3) *การประเมินความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของความเพียงพอและเหมาะสมของชุดการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ คู่มือครูในการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร สื่อวีดิทัศน์ เพลง นิทาน เกม บทละคร ภาพยนตร์สั้น ทัศนศึกษาและแบบฝึกหัดการวิเคราะห์และใช้เหตุผลของเนื้อเรื่อง ภาพยนตร์สั้น “โตไปไม่โกง”ที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”

4) *การประเมินความพร้อมของอาคารสถานที่* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของความเพียงพอและเหมาะสมของอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ห้องสมุด อาคารเอนกประสงค์ ห้องประชุม สนามกีฬาและบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง”

5) *การประเมินความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติ* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของการสื่อสารด้วยข้อความที่เข้าใจง่าย และมีรายละเอียดที่สมบูรณ์เกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ รายละเอียดโครงการ คู่มือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการประเมิน ระยะเวลาดำเนินการ การแลกเปลี่ยน การประชาสัมพันธ์ การโฆษณาและการรณรงค์

6.3.2 การประเมินกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าในขอบข่ายของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร“โตไปไม่โกง” ทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน กิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการดำเนินกิจกรรมตามโครงสร้างเวลา

1) *การประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน* หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าเกี่ยวกับกิจกรรมและระยะเวลาในการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”ต่อสัปดาห์ การบูรณาการกิจกรรม“โตไปไม่โกง”ไปในวิชาใกล้เคียง การบูรณาการกิจกรรม“โตไปไม่โกง”แทรกในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระและการสอดแทรกกิจกรรม“โตไปไม่โกง”เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2) การประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าของกิจกรรม“โตไปไม่โกง”ที่สำนักเรียนได้จัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ ภายในกรุงเทพมหานครและที่สถานศึกษาได้ส่งนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วม

3) การประเมินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าของกิจกรรมเปิดเพลง“โตไปไม่โกง” กิจกรรมนิทรรศการ“โตไปไม่โกง” กิจกรรมประกวดแข่งขันวาดภาพและร้องเพลง“โตไปไม่โกง” โครงการฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบและเยาวชนแกนนำ“โตไปไม่โกง”และกิจกรรมการผลิตสื่อการเรียนเสริมหลักสูตร“โตไปไม่โกง”ที่สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครจัดขึ้น

4) การประเมินการดำเนินกิจกรรมตามโครงสร้างเวลา หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและนำมาตัดสินคุณค่าของการกำหนดเวลาให้ทุกระดับชั้นเรียนรู้กิจกรรม“โตไปไม่โกง” 40 ชั่วโมง ต่อปีการศึกษา โดยแบ่งเป็นการสอนกิจกรรมพื้นฐาน 3 ชั่วโมง และการสอนกิจกรรมที่สามารถเลือกได้ตามความเหมาะสม 37 ชั่วโมง

6.4 การศึกษาความพึงพอใจ หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของผู้ที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรม นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และผู้ปกครอง

6.4.1 การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหาร หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการ ใน 7 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของนโยบาย ด้านวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงาน ด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับจากต้นสังกัด ด้านความชัดเจนในการปฏิบัติ ด้านผลผลิตจากการดำเนินงานตามนโยบาย และด้านการสนับสนุนการดำเนินนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6.4.2 การศึกษาความพึงพอใจของครู หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของครู ใน 9 ด้าน คือ ด้านความตระหนักและเห็นความสำคัญของนโยบาย ด้านวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงาน ด้านแรงจูงใจและความเต็มใจในการดำเนินการตามนโยบาย ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ ด้านเวลาและความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติ ด้านเนื้อหาหลักสูตรและ กิจกรรม ด้านผลลัพธ์จากการดำเนินงานตามนโยบาย และด้านการมีส่วนร่วมพัฒนาให้การดำเนินนโยบายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6.4.3 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของนักเรียน ใน 6 ด้าน คือ ด้านความสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมและโครงการ ด้านเนื้อหาที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการสอนของครูและวิธีการดำเนินกิจกรรม ด้านความ

ชัดเจนของเนื้อหา ด้านสื่อการสอน ด้านประโยชน์ที่ได้รับและด้านความรู้สึกลอยอกมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้

6.4.4 การศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง หมายถึง กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับเจตคติและความรู้สึกเชิงบวกที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของผู้ปกครอง ใน 5 ด้าน คือ ด้านความสำคัญของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ด้านการจัดการเรียนการสอนของครู ด้านพฤติกรรมของบุตรหลาน ด้านความรู้สึกลอยอกมีส่วนร่วมและด้านการประชาสัมพันธ์

6.5 ผู้บริหาร หมายถึง ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน

6.6 สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนในระดับประถมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตบางขุนเทียน ซึ่งอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลตามกฎหมายกรุงเทพมหานคร

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผู้บริหารของกรุงเทพมหานครสามารถนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการตัดสินใจปรับปรุง วางแผนและพัฒนาหรือยุดินโยบาย “โตไปไม่โกง”

7.2 ผู้บริหารเขตบางขุนเทียนสามารถนำผลการศึกษา ปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆ ไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องในการปฏิบัติการ การติดตามผล และการพัฒนาการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้บรรลุเป้าหมายต่อไป

7.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย สามารถนำผลการศึกษาไปปรับปรุง วางแผนและพัฒนา การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าเอกสาร ทฤษฎี แนวคิดของนักการศึกษาและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินนโยบาย โดยเสนอสาระสำคัญเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายและการประเมินนโยบาย
 - 1.1 ความหมาย ความสำคัญและกระบวนการของนโยบาย
 - 1.2 ความหมายของการประเมินนโยบาย
 - 1.3 ความสำคัญของการประเมินนโยบาย
 - 1.4 ลักษณะและประเภทของการประเมินนโยบาย
 - 1.5 รูปแบบของการประเมินนโยบาย
 - 1.6 เกณฑ์ในการประเมินนโยบาย
2. นโยบาย“โตไปไม่โกง”
 - 2.1 ที่มาและความหมายของนโยบาย “โตไปไม่โกง”
 - 2.2 การดำเนินงานของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครต่อนโยบาย“โตไปไม่โกง”
 - 2.3 กระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
 - 2.4 ตัวบ่งชี้ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร
3. บริบทการจัดการศึกษาโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

1. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายและการประเมินนโยบาย

นโยบายถือว่ามีสำคัญอย่างมากสำหรับผู้บริหารทั้งในระดับส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นเพื่อใช้ในการกำหนดทิศทางหรือเป้าหมายในการพัฒนาประเทศให้ดำเนินไปตามกรอบหรือทิศทางและเป้าหมายที่ตั้งไว้ ดังที่ วิจิตร ศรีสอ้าน ทองอินทร์ วงโสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2557, น. 1-6) กล่าวว่านโยบายเป็นกรอบแนวทางสำหรับการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินการต่างๆ ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการประสานงาน ควบคุมขอบเขตการดำเนินงานเพื่อให้การทำงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.1 ความหมาย ความสำคัญและกระบวนการของนโยบาย

1.1.1 ความหมายของนโยบาย

คำว่า นโยบาย (Policy) เป็นคำที่มาจากภาษาละติน โดยการสนธิคำว่า “นย” (เค้าความที่ส่งให้เข้าใจเอง) กับคำว่า “อุบาย” (วิธีการอันแยบยล คมคาย เล่ห์กล เล่ห์เหลี่ยม) เข้าด้วยกัน แปลเป็นความได้ว่าหลักและวิธีการปฏิบัติซึ่งถือเป็นแนวดำเนินการ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546 อ้างถึงใน วิจิตร ศรีสอ้าน , ทองอินทร์ วงโสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 1-6) ส่วนคำว่า “Policy” ในแง่การจำกัดความตามพจนานุกรม Oxford English Dictionary (อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช, 2552, น. 5) ได้ให้คำจำกัดความของ policy หรือ “นโยบาย” ว่าหมายถึง ความฉลาดและการใช้ดุลยพินิจที่หลักแหลมในทางการเมือง

นอกจากนี้ Birkland (อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช, 2552, น. 7) ได้กล่าวถึงความหมายของ “Policy” หรือ “นโยบาย” ไว้หลายประการ คือ

นโยบาย หมายถึง การเกิดหรือการริเริ่มของรัฐบาล

นโยบาย หมายถึง การตีความและการนำไปปฏิบัติโดยภาครัฐและเอกชน

นโยบาย คือ สิ่งที่รัฐบาลมีเจตจำนงว่าจะกระทำ

นโยบาย คือ สิ่งที่รัฐบาลเลือกที่จะไม่กระทำ

วิจิตร ศรีสอ้าน ทองอินทร์ วงโสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2557, น. 1-6) ได้นิยามความหมายของ Policy ว่าหมายถึง แนวทางปฏิบัติของบ้านเมืองหรือชุมชนซึ่งคล้ายกับ ประโชค จุมพล (2538, น. 6) ที่ได้ให้ความหมายว่า นโยบาย (Policy) เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นโยบายจะเป็นเครื่องกำหนดว่าจะมีการจัดสรรทรัพยากรในด้านต่างๆ อย่างไร มีแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างไร เพื่อให้ผู้บริหารระดับกลางสามารถปฏิบัติตามกลยุทธ์ได้

ทองอินทร์ วงศ์โสธร และกล้า ทองขาว (2550, น. 1-12) ได้กล่าวว่า นโยบาย หมายถึง กรอบสำคัญของการบริหารและการดำเนินการของหน่วยงานหรือองค์กรไม่ว่าจะเป็นระดับชาติหรือระดับท้องถิ่นซึ่งคล้ายกันกับ พิเชิต ฤทธิจรรยา (2557, น. 2) ที่กล่าวไว้ว่านโยบาย (policy) เป็นกรอบทิศทางหรือแนวทางในการดำเนินงานในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ยังคงกำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ ซึ่งผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานจะต้องใช้เป็นกรอบในการพิจารณาตัดสินใจจัดทำแผนงานและโครงการ

ด้านสมคิด พรหมจ้อย (2546, น. 1) ได้สรุป ความหมายของนโยบายไว้ 2 ประการ ประการแรก นโยบาย หมายถึง แนวทางที่กำหนดไว้ล่วงหน้า ซึ่งกำหนดขึ้นเพื่อให้เป็น

ทิศทางในการตัดสินใจและประการที่สอง นโยบาย หมายถึง แนวทางในการตัดสินใจของหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งเพื่อเป็นกรอบให้ดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากนิยามของนักวิชาการดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า นโยบาย หมายถึง ข้อความหรือแนวทางที่บอกให้ทราบถึงทิศทางหรือแนวปฏิบัติในการดำเนินงาน การจัดสรรทรัพยากร วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายตามที่กำหนดไว้

1.1.2 ความสำคัญของนโยบาย

นโยบายมีความสำคัญอย่างมากต่อการบริหารสถานศึกษา กล่าวคือ ในการบริหารงานนั้นนโยบายสามารถใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานภายในองค์กร ทำให้ผู้บริหารทราบว่า จะทำอย่างไร ช่วยให้บุคลากรภายในองค์กรมีความชัดเจนในการปฏิบัติงาน ดังที่ วิจิตร ศรีสอาน (อ้างถึงใน สมคิด พรหมจ้อย, 2546, น. 1) ได้เปรียบเทียบนโยบายไว้เป็นเหมือนเข็มทิศและหางเสือทั้งสองอย่างมีความสำคัญต่อการเดินเรือฉันใด นโยบายก็สำคัญต่อการบริหารและการดำเนินงานฉันนั้น นโยบายจึงมีความสำคัญต่อการบริหาร ดังนี้

1. นโยบายช่วยให้ผู้บริหารทราบว่าทำอะไร อย่างไร
2. นโยบายช่วยให้บุคลากรทุกระดับชั้นในองค์กรหรือหน่วยงานได้เข้าถึงภารกิจของหน่วยงานต้นสังกัด
3. นโยบายก่อให้เกิดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน
4. นโยบายส่งเสริมการใช้อำนาจของผู้บริหารให้เป็นไปโดยถูกต้อง มีเหตุผล

และมีความยุติธรรม

5. นโยบายช่วยให้เกิดพัฒนาการทางการบริหาร

นอกจากนี้ สมคิด พรหมจ้อย (2546, น. 2) ยังได้วิเคราะห์ความสำคัญของนโยบายในฐานะเป็นกรอบในการดำเนินงาน พอสรุปได้ดังนี้

1. นโยบายเป็นกรอบในการพัฒนาหน่วยงาน สังคมและประเทศชาติ
2. นโยบายเป็นกรอบในการวางแผน เช่น แผนการศึกษาแห่งชาติ เร่งขยายและยกระดับปฏิรูปการเรียนการสอน ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครู ปฏิรูประบบการบริหารและการจัดการศึกษา เป็นต้น

3. นโยบายเป็นกรอบในการตัดสินใจ

4. นโยบายเป็นกรอบในการควบคุมและติดตามการปฏิบัติงาน

มยุรี อนุมานราชธน (2557) กล่าวว่า นโยบาย เป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อการกำหนดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมการเมืองของประเทศ ทำให้รัฐบาลทุกประเทศต้องสนใจในการกำหนดนโยบายที่ดี

สมบัติ อารังค์ธัญวงศ์ (2557) กล่าวว่านโยบาย มีความสำคัญกับผู้เกี่ยวข้องหลายๆ ด้านทั้งความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบายเอง โดยเฉพาะหากเกี่ยวข้องกับฝ่ายการเมืองด้วยแล้ว นักการเมืองสามารถนำนโยบายมาช่วยในการกระจายฐานเสียง และหากนโยบายประสบผลสำเร็จก็ จะได้รับการยอมรับจากประชาชนนอกจากนี้ นโยบายยังเป็นเครื่องมือหรือทิศทางในการพัฒนาประเทศ เพื่อการตอบสนองและแก้ปัญหาประชาชน

จากที่เสนอความสำคัญของนโยบายของนักวิชาการข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่านโยบายมีความสำคัญในการใช้เป็นกรอบการพัฒนาและวางแผนในการแก้ปัญหาของประชาชนภายในประเทศอย่างมีระบบ และยังก่อให้เกิดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน การกำกับติดตามและการประเมินอย่างชัดเจน เพื่อให้บุคลากรภายในองค์กรมีแนวทางการปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน

1.1.3 กระบวนการนโยบาย

องค์ประกอบของกระบวนการนโยบายประกอบไปด้วย การวางแผนการกำหนดนโยบาย การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ การกำกับติดตามและการประเมินผลนโยบายซึ่งได้มีนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้กล่าวถึงขอบเขตของกระบวนการนโยบาย ดังนี้

Anderson, Brady and Bullock (1984, อ้างถึงใน จุมพล หนีมพานิช, 2552, น. 33) ได้เสนอกระบวนการนโยบาย ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนก่อตัวของปัญหาหรือขั้นจัดระเบียบวาระนโยบาย (agenda setting) เป็นขั้นตอนในการรวบรวมปัญหาและพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้นของประชาชนที่ต้องแก้ไขหรือพัฒนา

2. ขั้นเตรียมข้อเสนอร่างนโยบาย (policy formulation) เป็นขั้นตอนการนำปัญหาที่ได้จากการรวบรวมมาวิเคราะห์แล้วกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหา

3. ขั้นกำหนดเป็นนโยบาย (policy adoption) เป็นขั้นตอนการตัดสินใจเห็นชอบในทางเลือกที่เหมาะสมและดีที่สุด

4. ขั้นนำนโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation) เป็นขั้นตอนในการนำแนวทาง มาตรการ ระเบียบไปดำเนินการ โดยการกำหนดหน่วยงานหรือสถาบันที่รับผิดชอบจัดสรรงบประมาณและบุคลากร รวมถึงการกำหนดกิจกรรม

5. ขั้นประเมินผลนโยบาย (policy assessment หรือ policy evaluation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบปัจจัยในการดำเนินงาน วิธีการและผลลัพธ์ แนวความคิดของ Anderson, Brady and Bullock คล้ายคลึงกับ Dye (1984 อ้างถึงใน มยุรี อนุมานราชธน, 2556, น.76) ที่เสนอกระบวนการนโยบายซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. การชี้ประเด็นปัญหา หมายถึง การแสดงออกซึ่งข้อเรียกร้องต่อรัฐบาล เพื่อให้รัฐบาลกระทำการใดสิ่งหนึ่ง

2. การจัดทำข้อเสนอของนโยบาย หมายถึง การกำหนดวาระนโยบาย เพื่อให้มีการอภิปรายในหมู่ประชาชน สำหรับการจัดทำนโยบายเพื่อแก้ไขปัญหา

3. การทำให้นโยบายถูกต้อง หมายถึง การคัดเลือกข้อเสนอ/ร่างนโยบายตามกฎหมายการสร้างควมสนับสนุนทางการเมืองสำหรับข้อเสนอ/ร่างนโยบาย และการพิจารณาข้อเสนอ/ร่างนโยบายให้เป็นกฎหมาย

4. การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การจัดองค์การในระบบราชการ การจ่ายเงินเดือน การจัดหาบริการ

5. การประเมินนโยบาย หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับนโยบาย การรายงานเกี่ยวกับ “ผลผลิต” ของนโยบายการประเมินเกี่ยวกับ “ผลกระทบ” ของนโยบายที่มีต่อกลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มที่ไม่ใช่เป้าหมาย การเสนอเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง

นอกจาก Anderson, Brady and Bullock และ Dye แล้วยังมีนักวิชาการที่ให้แนวคิดกระบวนการของนโยบายที่แตกต่างออกไปเพียง 4 ขั้นตอน ดังนี้

Nagel (1984, อ้างถึงใน วิจิตร ศรีสอาน ทองอินทร์ วงโสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 1-45) ได้ระบุองค์ประกอบของกระบวนการนโยบายว่า ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การกำหนดนโยบาย (policy formulation) 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ (policy implementation) 3) การประเมินนโยบาย (policy evaluation) และ 4) การวิเคราะห์ผลนโยบายย้อนกลับ (policy feedback analysis)

นอกจากนักวิชาการต่างประเทศที่ให้แนวคิดกระบวนการของนโยบายแล้ว นักวิชาการภายในประเทศก็ได้เสนอกระบวนการนโยบายสาธารณะ ดังนี้

กล้า ทองขาว (2557, น. 3-8) ได้เสนอกระบวนการนโยบาย แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ซึ่งพอสรุปรายละเอียดดังนี้

1. การกำหนดนโยบาย (policy formulation) คือ การกำหนดหรือการวิเคราะห์ทางเลือกนโยบาย ส่วนนี้อาจแสดงออกในรูปกฎหมาย หรือถ้อยแถลงนโยบาย เช่น มติ คณะรัฐมนตรี เป็นต้น

2. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (policy implementation) ขั้นตอนนี้เป็นการแสดงออกในรูปของแผนงาน โครงการและการบริหารโครงการ หรือการตีความกฎหมายออกมาเป็นแนวปฏิบัติและมีการบังคับจัดกระทำให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย

3. การประเมินผลนโยบาย (policy evaluation) ขั้นตอนนี้ ถือว่าเป็นขั้นตอนศึกษาคุณค่าของผลผลิตและผลลัพธ์ หรือผลกระทบของการนำนโยบาย แผนงาน โครงการที่นำไปปฏิบัติว่าเป็นไปตามเจตจำนงของนโยบายอย่างไร

4. การวิเคราะห์ผลสะท้อน (policy feedback analysis) คือ การแสวงหาสารสนเทศเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนโยบาย เปลี่ยนแปลงกระบวนการปฏิบัตินโยบายหรือยกเลิกนโยบาย

ส่วนพรณิลัย นิติโรจน์ (2551) ก็ได้เสนอกระบวนการนโยบายคล้ายกับกล้าทองขาว ตามขั้นตอนที่ 4 การนำนโยบายไปปฏิบัติ ขั้นตอนที่ 5 การประเมินนโยบาย และขั้นตอนที่ 6 การปรับปรุงแก้ไขหรือการยกเลิกนโยบาย แต่จะมีความแตกต่างในขั้นตอนที่ 1 ซึ่งกล้าทองขาว เสนอเป็นขั้นตอนการกำหนดนโยบาย แต่พรณิลัย นิติโรจน์ เพิ่มเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การก่อตัวของนโยบาย ขั้นตอนที่ 2 การเตรียมนโยบายและการเสนอร่างนโยบาย และขั้นตอนที่ 3 การอนุมัติและการประกาศเป็นนโยบาย โดย พรณิลัย นิติโรจน์ จำแนกรายละเอียดกระบวนการนโยบายให้ละเอียดมากขึ้นโดยได้แบ่งกระบวนการนโยบายเป็น 6 ขั้นตอน คือ 1) การก่อตัวของนโยบาย (policy formation) 2) การเตรียมนโยบายและการเสนอร่างนโยบาย (policy formulation) 3) การอนุมัติและการประกาศเป็นนโยบาย (policy adoption) 4) การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ (policy implementation) 5) การประเมินนโยบาย (policy evaluation) และ 6) การปรับปรุงแก้ไขหรือการยกเลิกนโยบาย (policy revision หรือ termination)

จากการนำเสนอแนวคิดกระบวนการนโยบายข้างต้นของนักวิชาการ สามารถสรุปกระบวนการนโยบายว่าประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) การก่อตัวของปัญหา นโยบายเป็น

ขั้นตอนในการรวบรวม และพิจารณาปัญหาที่เกิดขึ้น 2) การกำหนดนโยบาย การระบุประเด็นปัญหา การพัฒนาทางเลือก และการเสนอทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อกำหนดเป็นนโยบาย 3) การนำนโยบายไปปฏิบัติ จะรวมการแปลความนโยบายให้อยู่ในรูปการวางแผนปฏิบัติการ การรวบรวมทรัพยากร การวางแผน การจัดองค์การและการดำเนินการ 4) การประเมินผลนโยบาย รวมถึงการนำผลการประเมินไปใช้ และ 5) การปรับปรุงแก้ไขหรือการยกเลิกนโยบายซึ่งส่งผลไปสู่การยกเลิกหรือการปรับเปลี่ยนนโยบายในที่สุด

ในการศึกษาเรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครในครั้งนี้ กำหนดขอบเขตที่การประเมินกระบวนการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ซึ่งจะอธิบายขยายความหมาย ลักษณะ ความสำคัญ และรูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติพอสังเขป ดังนี้

1. ความหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

มีผู้ให้ความหมายของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (policy implementation) ไว้ ดังนี้

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการแปลงสิ่งที่ผู้กำหนดนโยบายที่ได้ระบุไว้ไปสู่ประชาชน โดยมีรูปแบบที่สัมพันธ์เกี่ยวข้องกันตั้งแต่ผู้กำหนดนโยบาย ผู้นำเอานโยบายไปปฏิบัติและผลิตผลนโยบาย (Nakamura and Smallwood อ้างถึงใน สมบัติ สุวรรณพิทักษ์, 2550, น. 2-26)

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง การนำชุดของแผนงานไปดำเนินการเพื่อให้ส่งผลไปยังผู้ที่ต้องการให้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย (Alexander อ้างถึงใน วิจิตร ศรีสอาน ทองอินทร์ วงศ์โสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 1-59)

การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ หมายถึง การแปลงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในนโยบายซึ่งอาจเป็นกฎหมาย หรือคำสั่งของรัฐบาลให้เป็นแนวทาง/แผนงาน/โครงการ กิจกรรมที่เป็นรูปธรรมประกอบด้วย การจัดหาทรัพยากรต่างๆเพื่อดำเนินการ การวางแผนโครงการเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ การออกแบบองค์การและการดำเนินงานให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานโครงการที่กำหนดไว้ (มยุรี อนุมานราชชน, 2544, น. 228)

สรุปได้ว่า การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ หมายถึง กระบวนการแปลงสิ่งที่ผู้กำหนดนโยบายสู่การนำชุดของแผนหรือกิจกรรมมาดำเนินการไปยังผู้ที่ต้องการให้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย

2. ลักษณะของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2550, น. 2-26) ได้อธิบายถึงลักษณะของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติไว้ว่า

1. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวนโยบาย ทรัพยากร เป้าหมาย แผนงาน โครงการและการบริหารงาน

2. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างการกำหนดเป้าประสงค์ของนโยบายกับการปฏิบัติเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์

3. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการแปลงนามธรรมของเป้าประสงค์ไปสู่การเป็นรูปธรรมที่มีความชัดเจนและสามารถปฏิบัติได้

4. การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่ประกอบไปด้วยขั้นตอนต่างๆ ได้แก่ การกำหนดมาตรการสำหรับการปฏิบัติ ระเบียบ คำสั่ง หลักเกณฑ์และความคาดหวังผลสำเร็จของการดำเนินงาน

กล้า ทองขาว (2557, น. 9) ได้ศึกษาแนวคิดลักษณะการนำนโยบายและแผนไปปฏิบัติของ Rein (1983) และ Hambleton พอสรุปได้ว่า ลักษณะสำคัญขององค์ประกอบด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีแรก คือ ภายใต้ระบบการปกครองประชาธิปไตยหากมีฝ่ายการเมืองหรือผลประโยชน์เข้าไปแทรกแซง จะส่งผลให้การปฏิบัติไม่เป็นไปตามที่ตกลงไว้กับประชาชนและไม่ตรงตามเจตจำนงของนโยบาย กรณีที่สอง การนำนโยบายไปปฏิบัติยังมีปัญหายุ่งยาก ยังขาดทฤษฎีและหลักการที่รัดกุม หากผู้บริหารหรือผู้ที่รับผิดชอบนโยบายขาดการวางแผนและไม่เข้าใจเจตนารมณ์อันแท้จริงของนโยบาย รวมถึงการไม่วางตัวเป็นกลางค้ำประกันถึงประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม จะส่งผลให้การนำนโยบายไปปฏิบัติบิดเบือนหรือเสียหายตามมา และกล้า ทองขาว (2557, น. 8) ก็ได้อธิบายถึงลักษณะการนำนโยบายไปปฏิบัติในเชิงความสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลักของศาสตร์ สรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นลักษณะสัมพันธ์ของแต่ละส่วนโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ซึ่งประกอบไปด้วย 1) การกำหนดหรือการวิเคราะห์นโยบาย ซึ่งจะออกมาในรูปของกฎหมายหรือถ้อยแถลงนโยบาย 2) การนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งเป็นส่วนที่ออกมาในรูปของแผนงาน โครงการและมีการบังคับใช้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ 3) ส่วนการประเมินผลนโยบาย เป็นการศึกษาผลผลิตและผลลัพธ์ และ 4) การวิเคราะห์ผลสะท้อนกลับเป็นการแสวงหาสารสนเทศเพื่อปรับปรุง

จากการอธิบายลักษณะการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า ลักษณะการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องและมีความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนตามกระบวนการนโยบายโดยไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ทั้งยังมีความสัมพันธ์กันกับระบบการปกครอง รูปแบบวิธีการของผู้บริหารในการกำหนดขั้นตอนและความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติยังมีความสัมพันธ์กับตัวนโยบาย ทรัพยากร เป้าหมาย แผนงาน โครงการและการบริหารงาน

3. ความสำคัญของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ

การนำนโยบายสู่การปฏิบัติถือว่าเป็นกระบวนการแปลงตัวนโยบายไปสู่การดำเนินงาน จึงถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสำคัญที่จะทำให้ตัวนโยบายบรรลุผลสำเร็จ ดังนั้น การนำนโยบายสู่การปฏิบัติจึงมีความสำคัญซึ่งได้มีผู้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ในแง่มุมต่างๆ ดังนี้

จำลอง นักพ็อน (2557, น. 12-18) กล่าวว่า การกำหนดนโยบายเป็นภารกิจหน้าที่ของฝ่ายการเมืองโดยตรงที่มีอำนาจหน้าที่ แต่การกำหนดนโยบายจะไม่เกิดประโยชน์อันใดเลยหากไม่มีการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดมรรคผลอย่างเป็นรูปธรรมตามนโยบายที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับอุทัย เลาหวิเชียร (2544) ที่กล่าวว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่สำคัญ เชื่อว่านโยบายจะสำเร็จหรือไม่อยู่ที่ขั้นตอนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ และ สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2550, น. 2-26) ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติว่า เป็นการดำเนินงานที่มีผลกระทบต่อผู้

กำหนดนโยบายโดยตรง กล่าวคือ การนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จจะทำให้ผู้กำหนดนโยบายได้รับความเชื่อถือและได้รับความชื่นชม ทั้งนี้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติที่สามารถบรรลุผลสำเร็จจะทำให้ปัญหาต่างๆ ที่ต้องการแก้ไขยุติลง ทั้งยังช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างอย่างคุ้มค่าเพราะต้องมีการพิจารณาการใช้ทรัพยากร อย่างรอบครอบและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

สรุปได้ว่า กระบวนการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ถือเป็นกระบวนการที่สำคัญและสามารถส่งผลกระทบต่อผู้กำหนดนโยบาย หน่วยงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหากการนำนโยบายสู่การปฏิบัติมีความสำเร็จและบรรลุผลจะทำให้ผู้กำหนดนโยบายได้รับความเชื่อถือและได้รับความชื่นชม ทั้งยังช่วยทำให้การใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างอย่างคุ้มค่าและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

4. รูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

ได้มีนักวิชาการหลายท่านทั้งในและต่างประเทศที่พยายามนำเสนอรูปแบบหรือตัวแบบในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อให้การนำนโยบายสู่การปฏิบัติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ รูปแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน ประชุม รอดประเสริฐ, 2557, น.5) รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ (Interactions between factor model) ของ Edwards (อ้างถึงใน สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ 2550, น. 2-30) รูปแบบของ สมพร เฟื่องจันทร์ (2552) และรูปแบบของวรเดช จันทรศร (2540) ซึ่งผู้ศึกษาได้สังเคราะห์และสรุปรูปแบบของนักวิชาการดังรายละเอียดในตารางที่ 2.1 ดังนี้

ตารางที่ 2.1 รูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

รูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ	องค์ประกอบ
1. รูปแบบของ Van Meter and Van Horn	1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย 2. ทรัพยากรนโยบาย 3. การสื่อสารองค์การและการขับเคลื่อนกิจกรรม 4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ
2. รูปแบบการปฏิสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ของ Edwards	1. การสื่อสาร 2. ทรัพยากร 3. เจตคติของผู้ปฏิบัติ 4. โครงสร้างระบบราชการ
3. รูปแบบของ สมพร เฟื่องจันทร์	1. การตีความนโยบายและการวางแผนรายละเอียด 2. การจัดองค์กร 3. การระดมทรัพยากร 4. การดำเนินการตามนโยบาย
4. รูปแบบของวรเดช จันทรศร	1. ชั้นการระดมพลัง 2. ชั้นการปฏิบัติ 3. ชั้นการสร้างพลังเป็นปีกแผ่นหรือความต่อเนื่อง

จากตารางดังกล่าว สามารถสังเคราะห์และสรุปได้ว่าขั้นตอนสำคัญในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่นักวิชาการทั้งต่างประเทศและในประเทศได้พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย 1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย 2) ทรัพยากรนโยบาย และ 3) ขั้นตอนการปฏิบัติหรือการดำเนินการตามนโยบาย ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน ประชุม รอดประเสริฐ, 2557, น.5) กล่าวว่า วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายนั้นต้องมีความชัดเจนจึงจะง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ แต่ทางตรงกันข้ามหากวัตถุประสงค์และมาตรฐานมีความคลุมเครือจะทำให้ยากต่อการวัดและการนำไปสู่การปฏิบัติ สอดคล้องกับ วรเดช จันทรร (2540, น. 36) ได้กล่าวว่า หากนโยบายคลุมเครือหรือขาดความเฉพาะเจาะจงในวัตถุประสงค์และมาตรฐานจะทำให้การปฏิบัตินโยบายล้มเหลวเพราะเกิดจากการที่องค์กรแปรเปลี่ยนการดำเนินงานไปจากเป้าประสงค์ของนโยบาย

2. ทรัพยากรนโยบาย นโยบายจะประสบความสำเร็จได้ต้องมีการจัดสรรทรัพยากร เพื่อการดำเนินงานอย่างเพียงพอ ทันต่อเหตุการณ์ ประกอบไปด้วยบุคลากรที่มีความสามารถ ข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัย สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ และงบประมาณ (Edwards อ้างถึงใน สมบัติ สุวรรณพิทักษ์ 2550, น. 2-30) สอดคล้องกับ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน ประชุม รอดประเสริฐ, 2557, น. 5) ได้เพิ่มเติมว่า ทรัพยากรนโยบายนอกจากจะเป็นตัวเงินที่กำหนดในโครงการหรือแผนงานแล้วยังต้องสัมพันธ์กับการสื่อสาร ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ และเงื่อนไขของเศรษฐกิจ ส่วนมยุรี อนุমানราชชน (2556, น. 89) ได้กล่าวว่า การจัดการทรัพยากรประกอบไปด้วย งบประมาณมีการสนับสนุนอย่างเพียงพอ องค์กรต้องมีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ต้องเอื้อต่อการดำเนินงานตามนโยบาย

3. การดำเนินการตามนโยบายหรือขั้นตอนการปฏิบัติ วรเดช จันทรร (2540, น. 43) ได้กล่าวว่า ขั้นตอนการปฏิบัติครอบคลุมไปถึงกระบวนการปรับเปลี่ยนโครงการที่ได้ยอมรับ มาในรูปการปฏิบัติ ในขั้นนี้จึงเป็นเรื่องของผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการตามโครงการโดยตรง เป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรให้เข้ากับแผนงานหรือโครงการ และการปฏิบัติในบางครั้งต้องขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการ ดังนั้นในขั้นตอนนี้ การสร้างความสำเร็จในการปฏิบัติจึงขึ้นอยู่กับความสำเร็จของการปฏิบัติ เช่น การปรับโครงการ แผนงานที่ส่วนกลางกำหนดให้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการหรือบริบทของท้องถิ่น เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า องค์ประกอบในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดความสำเร็จนั้น ประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายนั้นต้องมีความชัดเจนจึงจะง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ ด้านทรัพยากรนโยบาย บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ ต้องมีความเพียงพอ มีความสะดวกและเอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติตามนโยบาย แผนงาน และโครงการ และขั้นตอนการดำเนินงานตามนโยบายนั้นบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องสามารถบริหารจัดการ ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรให้เข้ากับแผนงานหรือโครงการ และในส่วนขอแผนงาน โครงการที่ส่วนกลางกำหนดให้ก็ต้องปรับให้สอดคล้องกับบริบทขององค์กรที่นำไปปฏิบัติ

ความหมายของการประเมินนโยบาย

จากที่ได้นำเสนอ ความหมาย ความสำคัญ และกระบวนการนโยบายข้างต้น แล้วนั้นในลำดับต่อไปจะกล่าวถึงทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินนโยบาย การประเมินนโยบายถือว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญและเป็นขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการนโยบาย ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้ความหมายดังนี้

คำว่า การประเมิน ความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 664) หมายถึง การประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นจริง การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาและวัดคุณค่าของกิจการใด ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น การประเมินผลสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของบริษัท (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557, น.5) นอกจากนี้ยังมีนักวิชาการได้ให้ความหมายและนิยามของความหมายการประเมินไว้หลากหลาย ดังนี้

Mehrens and Lehmann (1986, อ้างถึงใน พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557, น. 5) ให้นิยามการประเมินว่าเป็นการวางแผน การรวบรวมข้อมูลสำหรับเป็นทางเลือกในการตัดสินใจ

Cronbach (1963, อ้างถึงใน สมคิด พรหมจ้อย, 2550, น. 3-6) ให้ความหมายว่า การประเมิน หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปสู่การตัดสินใจ และสมคิด พรหมจ้อย (2550, น. 3-7) ก็ได้สรุปว่า การประเมิน หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลและการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งต่างๆ โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์

Cronbach และ Stufflebeam and other (1971, อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธ์, 2540, น. 7) ที่เห็นว่าการประเมิน หมายถึง กระบวนการระบุและเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยการตัดสินใจ

Stake (1967, อ้างถึงใน รัตนะ บัวสนธ์, 2540, น.7) ให้ความหมายว่าการประเมิน หมายถึง การบรรยายอย่างลุ่มลึก

จากที่นำเสนอความหมายของการประเมินข้างต้นพอจะสรุปได้ว่าการประเมิน หมายถึง กระบวนการในการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบเพื่อช่วยในการตัดสินใจ

ส่วนความหมายของการประเมินนโยบายมีผู้ให้นิยามไว้ ดังนี้

Anderson (2000 อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 5-8) ได้ให้ความหมายของการประเมินนโยบายว่า เป็นกิจกรรมที่ถือเป็นขั้นสุดท้ายของกระบวนการนโยบาย (policy process) ที่เกี่ยวข้องกับการประมาณค่า การเปรียบเทียบผลของการนำนโยบายสู่การปฏิบัติกับสิ่งที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และเก็จกนก เอื้อวงศ์ (2557, น. 9) ก็ได้สรุปความหมายของการประเมินนโยบายว่า การประเมินนโยบาย หมายถึง กิจกรรมที่ถือเป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการนโยบายที่เน้นกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศของนโยบาย โดยใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์เพื่อตัดสินใจการประมาณค่าของผลที่เกิดขึ้น และการประเมินประสิทธิผลของนโยบายว่าบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ตั้งไว้หรือไม่

จุมพล นิมพานิช (2552, น. 18-19) ได้ศึกษานิยามการประเมินนโยบายของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ Wholey, Bingham และ Felbinger ที่ให้คำจำกัดความของการประเมินนโยบาย ว่าหมายถึง การประเมินผล ประสิทธิภาพ ภาพรวมของแผนงานของประเทศว่าบรรลุ

วัตถุประสงค์หรือไม่ หรือการประเมินผล หมายถึง การประเมินประสิทธิผลเชิงสัมพัทธ์ของสองแผนงานหรือมากกว่าว่าได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ รวมทั้งการประเมินแผนงานหรือการประเมินนโยบาย หมายถึง การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ประมาณหรือคาดการณ์การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติที่ประสบผลสำเร็จและเป็นการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ประมาณการผลลัพธ์ของแผนงานหรือนโยบายสำหรับการตัดสินใจเป้าหมายต่างๆ และจุมพล หนีมพานิช ได้สรุปความหมายของการประเมินนโยบายไว้ว่า การประเมินนโยบาย หมายถึง การเปรียบเทียบผลที่ได้ภายหลังจากการนำนโยบายไปปฏิบัติกับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ได้มีการกำหนดไว้ล่วงหน้า

สมคิด พรหมจ้อย (2550, น. 3-7) มีความเห็นสอดคล้องกับ จุมพล หนีมพานิช โดยได้สรุปว่า การประเมินนโยบาย หมายถึง กระบวนการที่มีการเก็บรวบรวมข้อมูลและตัดสินใจคุณค่าของนโยบายโดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด โดยสามารถประเมินตั้งแต่ก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติ ระหว่างดำเนินการและภายหลังที่นโยบายสิ้นสุด เพื่อดูว่าผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายเพียงใด

จากความหมายของการประเมินนโยบายข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประเมินนโยบาย หมายถึง ขั้นตอนหนึ่งในกระบวนการนโยบายที่เน้นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศของนโยบายและตัดสินใจคุณค่าของนโยบาย โดยใช้ระเบียบวิธีการทางวิทยาศาสตร์ โดยสามารถประเมินตั้งแต่ก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติ ระหว่างดำเนินการ และภายหลังที่นโยบายสิ้นสุด เพื่อดูว่าผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้าอย่างน้อยเพียงใด

1.3 ความสำคัญของการประเมินนโยบาย

การประเมินนโยบายถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการนโยบายและมีความสำคัญในการกำกับติดตาม ตรวจสอบประเมินค่าของนโยบายซึ่งมีนักวิชาการ ได้กล่าวความสำคัญของการประเมินนโยบาย ดังนี้

Dunn (2008, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 5-9) กล่าวว่า การประเมินนโยบายมีหน้าที่สำคัญหลายด้าน (several main function) ในการวิเคราะห์นโยบายซึ่งผู้ศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. การให้ข้อมูลสารสนเทศที่มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้ (reliable and valid information) เกี่ยวกับการดำเนินนโยบาย

2. การช่วยให้เกิดความชัดเจนและวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับคุณค่าที่อยู่ภายใต้เป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์ของนโยบาย โดยการนิยามและระบุความหมายเชิงปฏิบัติการให้ชัดเจนเกี่ยวกับเป้าประสงค์หรือวัตถุประสงค์นั้นๆ ทั้งนี้ให้พิจารณาวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ มีความเหมาะสมและสัมพันธ์กับปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไม่ โดยการตั้งคำถามเพื่อพิจารณาเลือกของนโยบายนั้น

3. การช่วยให้เกิดการประยุกต์ใช้วิธีการวิเคราะห์นโยบายอื่นๆ รวมทั้งการให้ข้อเสนอแนะและการกำหนดโครงสร้างปัญหา ข้อมูลสารสนเทศที่เพียงพอเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายจะช่วยให้การกำหนดโครงสร้างปัญหาเชิงนโยบายได้ชัดเจน และปรับปรุงทางเลือกนโยบายได้อย่างเหมาะสม

จุมพล หนีมพานิช (2552, น. 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินนโยบายที่มีต่อหน่วยงานราชการและต่อประชาชน พอสรุปได้ดังนี้

1. ความสำคัญต่อหน่วยงานราชการ

1.1 การประเมินผลนโยบาย ช่วยในการติดตามการดำเนินงานด้านงบประมาณ กำลังคน กระบวนการปฏิบัติ ตลอดจนแผนงาน โครงการ และการสั่งการ ซึ่งการประเมินผลโครงการ จะช่วยในการตอบคำถามสิ่งเหล่านี้

1.2 การประเมินนโยบายช่วยในการติดตามความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของรัฐบาลและช่วยให้ผู้บริหารทราบในการกระจายทรัพยากร การจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพ คุ่มค่ามากที่สุด

1.3 การประเมินนโยบายช่วยในการรักษาฐานเสียงของฝ่ายการเมืองเพื่อนำผลการประเมินมาสนับสนุนน้ำหนักในการกำหนดนโยบาย แต่ในการประเมินต้องมีความตรงไปตรงมา ถ้าอำนาจการเมืองเข้าไปแทรกแซงในการประเมินจะทำให้การประเมินไม่น่าเชื่อถือและไม่ได้มาซึ่งสารสนเทศอย่างแท้จริง

1.4 การประเมินนโยบายช่วยในการตัดสินว่านโยบายที่นำไปปฏิบัติ ผ่านการปฏิบัติว่าตรงตามความต้องการหรือไม่ หรือนโยบายมีความคุ้มค่าต่อการลงทุนจากงบประมาณหรือไม่

1.5 การประเมินนโยบายช่วยให้องค์กร หรือหน่วยงานมีทิศทางที่ชัดเจนและนำผลมาปรับปรุงแก้ไขให้ง่ายต่อการปฏิบัติ

2. ความสำคัญต่อประชาชน

2.1 การประเมินนโยบายช่วยให้ทราบว่าประชาชนได้รับผลประโยชน์มากน้อยเพียงไรและตรงกับความต้องการของประชาชนหรือไม่ เพราะนโยบายส่วนใหญ่จะเป็นการกำหนดขึ้นมาเพื่อแก้ปัญหาให้กับประชาชน

2.2 การมีส่วนร่วมของประชาชนในการประเมินนโยบาย จะช่วยให้ประชาชนมีองค์ความรู้ด้านวิชาการและสถิติในการประเมินด้านตัวเลขมากขึ้น

2.3 การประเมินผลนโยบายเป็นกลไกในการช่วยให้ประชาชนรับรู้ข่าวสารและช่วยตรวจสอบในการดำเนินงานของรัฐบาล

2.4 การประเมินผลนโยบายยังช่วยในการลดความขัดแย้งของกลุ่มที่มีผลกระทบ หรือมีส่วนได้ส่วนเสียต่อการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ช่วยสนับสนุนหลักการในการตัดสินปัญหาเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมโดยคำนึงเป้าหมายและวัตถุประสงค์เป็นหลัก

ส่วน สมคิด พรหมจ้อย (2550, น. 3-7) ได้อธิบายว่า การประเมินนโยบายมีความสำคัญหลายประการ ดังนี้

1. การประเมินนโยบายก่อนที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ จะทำให้ทราบความต้องการจำเป็นมากน้อยเพียงใด ที่จะต้องดำเนินการตามนโยบาย

2. การประเมินนโยบายก่อนนำนโยบายไปปฏิบัติ จะทำให้ผู้บริหารทราบว่านโยบายที่จะนำไปปฏิบัติมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด

3. การประเมินนโยบายช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบถึงความถูกต้องและความเหมาะสมของวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบายที่กำหนด

4. การประเมินนโยบายช่วยให้ทราบว่า การดำเนินนโยบายตามแผนงานที่วางไว้ ทำได้ตามแผนงานที่กำหนดมากน้อยเพียงใด

5. การประเมินนโยบายช่วยให้สามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานโยบายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

มยุรี อนุมานราชชน (2544, น. 250) ได้กล่าวว่า กิจกรรมสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติที่สัมฤทธิ์ผล ก็คือ การติดตามและประเมินแผนงาน/โครงการอย่างต่อเนื่อง เพราะในการนำนโยบายไปปฏิบัติ แผนงาน/โครงการ อาจไม่สามารถให้บริการบุคคลเป้าหมายของนโยบายอย่างที่ตั้งไว้ ตามวัตถุประสงค์ของแผนงาน/โครงการ ทำให้จำเป็นต้องประเมินเพื่อสรุปผลว่าการดำเนินงานว่าประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว

จากที่เสนอความสำคัญของการประเมินนโยบายจากนักวิชาการข้างต้น ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า การประเมินนโยบาย มีความสำคัญต่อผู้กำหนดนโยบายในการติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานทำให้ทราบว่าก่อนที่จะนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นมีความต้องการจำเป็นมากน้อยเพียงใดที่จะต้องดำเนินการตามนโยบาย ทำให้การกระจายทรัพยากร การจัดการทรัพยากรมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนานโยบายให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ส่วนความสำคัญต่อผู้เกี่ยวข้องคือช่วยให้ได้รับรู้ข่าวสารและช่วยตรวจสอบการดำเนินงานตามนโยบาย

1.4 ลักษณะและประเภทของการประเมินนโยบาย

1.4.1 ลักษณะของการประเมินนโยบาย

Comtois (อ้างถึงใน จุมพล หนีพพานิช, 2552, น. 236) เห็นว่าคุณลักษณะของการประเมินนโยบายที่เป็นอุดมคติน่าจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องมีลักษณะเป็นสหวิทยาการ คือ การประเมินนโยบายนั้นต้องมีการประยุกต์ใช้ศาสตร์หลายสาขามาช่วยในการประเมินเพื่อให้เข้าใจคุณค่าในการดำเนินการตามนโยบาย

2. ในการประเมินนโยบายนั้นต้องเป็นการประเมินที่มีการยอมรับทั้งสองฝ่าย ทั้งฝ่ายที่กำหนดนโยบายและฝ่ายที่ประเมินนโยบาย

3. การประเมินนโยบายนั้นต้องนำเอายุทธวิธีต่างๆ มาผสมผสานกันอย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเข้าใจผลของนโยบายอย่างชัดเจน

4. การประเมินต้องกระทำอย่างเป็นกลาง กล่าวคือ ในการประเมินนี้นักวิชาการต้องประเมินตามหลักอย่างเป็นกลางผลออกมาอย่างไรต้องดำเนินการตามนั้นไม่สนองต่อความต้องการของฝ่ายอำนาจ

5. การรวบรวมข้อมูลในการประเมินควรติดต่อระหว่างหน่วยงานมากกว่าการประเมินภายในหน่วยงานเดียวกัน

6. การประเมินนโยบายนั้นต้องมีความยืดหยุ่นสามารถที่จะผสมผสานระหว่างการประเมินเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพได้เพื่อให้ได้ผลนโยบายอย่างครบถ้วน

Dunn (2008, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น.5-11) ได้กล่าวถึงลักษณะหรือธรรมชาติของการประเมินนโยบายไว้ ดังนี้

1. การเน้นที่คุณค่า (value focus) การประเมินมุ่งเน้นที่การตัดสินใจโดยพิจารณาถึงสิ่งที่พึงปรารถนาหรือคุณค่าของนโยบายนั้น การประเมินจะเป็นความพยายามเบื้องต้นในการที่จะตัดสินคุณค่าหรือความเป็นประโยชน์ของนโยบาย ไม่ใช่เพียงเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลการปฏิบัติตามนโยบายที่คาดหวังไว้หรือผลที่ไม่ได้คาดหวังว่าจะเกิดขึ้น

2. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างข้อเท็จจริงและคุณค่า (fact-value interdependence) การประเมินนโยบายต้องอาศัยทั้งข้อเท็จจริงและคุณค่า การที่จะระบุว่านโยบายใดๆ ประสบผลสำเร็จมากหรือน้อยต้องพิจารณาทั้งผลของนโยบายที่จะมีประโยชน์ มีคุณค่าต่อบุคคล กลุ่ม หรือสังคมโดยรวม

3. การให้ความสำคัญกับปัจจุบันและอดีต (present and past orientation) ข้อสรุปของการประเมินนั้นตรงกันข้ามกับการจัดทำข้อเสนอแนะของฝ่ายสนับสนุน ทั้งนี้เพราะการประเมินจะมุ่งเน้นเพื่อเป็นข้อสรุปผลที่เกิดขึ้นในปัจจุบันและอดีตมากกว่าข้อเสนอแนะในอนาคต

4. การมีคุณค่าซ้อน (value duality) คุณค่าของข้อสรุปการประเมินนั้นจะมีคุณค่าควบคู่กันทั้ง 2 ด้าน คือ เป็นทั้งจุดหมายและวิธีการ การประเมินคล้ายกับการให้ข้อเสนอแนะตรงที่คุณค่าที่ได้รับอาจจะเป็นทั้งคุณค่าภายใน (intrinsic) ของนโยบายหรือวิธีการดำเนิน และคุณค่าภายนอก (extrinsic) ซึ่งเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาที่จะนำไปสู่จุดหมาย (end)

ส่วน ภาณุพงศ์ ศิริ, พิชัย โคมละ และจันทรรักษ์ แสงฉ่ำ (2559, น. 145) ได้อธิบายว่า ลักษณะของการประเมินนโยบาย แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. การกำกับติดตามนโยบาย (policy monitoring) เป็นการประเมินในขณะที่กำลังมีการดำเนินงานหรือการปฏิบัติตามนโยบายอยู่ กล่าวคือ การกำกับติดตามอาจครอบคลุมถึงประเด็น การกำกับติดตามจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากร การกำกับติดตามการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการ การกำกับติดตามผลผลิต ตลอดจนการติดตามปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินแผนงานโครงการต่างๆ

2. การวัดประสิทธิภาพ (efficiency measurement) เป็นลักษณะการประเมินที่มุ่งเน้นการเปรียบเทียบต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายกับผลผลิตที่ได้รับโดยคำนวณออกมาเป็นสัดส่วนในรูปต้นทุนต่อหน่วย ซึ่งลักษณะการประเมินประสิทธิภาพนี้ภาคราชการมักนิยมนำมาใช้ในการประเมินนโยบายที่เกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน หรือนโยบายอื่นที่สามารถวัดผลตอบแทนที่เป็นตัวเงินได้

3. การวัดประสิทธิผล (effectiveness evaluation) เป็นการตรวจสอบว่านโยบายที่นำไปปฏิบัติแล้ว ได้ก่อให้เกิดผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ เกิดผลข้างเคียงหรือผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังหรือไม่ โดยปกติการวัดประสิทธิผลของนโยบายมักกระทำเมื่อนโยบายนั้นสิ้นสุดลงโดยการประเมินภาพรวม หรือการประเมินช่วงดำเนินการผ่านไประยะหนึ่งแล้ว และสรุปผลถ้าผลการประเมินเบี่ยงเบนจากวัตถุประสงค์ก็จะปรับปรุงแก้ไขในช่วงเวลาที่เหลือต่อไป

กล่าวโดยสรุป ลักษณะหรือธรรมชาติของการประเมินนโยบายนั้น มีการประยุกต์ใช้ศาสตร์หลายสาขามาช่วยในการประเมินและการประเมินต้องมีความเป็นกลางมีการเน้นคุณค่าของนโยบายอย่างแท้จริงมากกว่าเป็นเพียงการรวบรวมข้อมูลผลการปฏิบัติงาน มีความยืดหยุ่นและผสมผสานทั้งเป็นการประเมินที่ให้ความสำคัญกับปัจจุบันและอดีต มุ่งเน้นในการกำกับติดตาม

นโยบายจากการใช้ทรัพยากร กระบวนการดำเนินงานกิจกรรม การกำกับติดตามผลผลิต ตลอดจนปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินงานรวมถึงการวัดประสิทธิภาพและการวัดประสิทธิผลว่านโยบายเมื่อนำไป ปฏิบัติแล้วได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์หรือเกิดผลข้างเคียงหรือผลกระทบที่ไม่ได้คาดหวังหรือไม่ เพื่อให้ได้ผลการประเมินอย่างครบถ้วน

1.4.2 ประเภทของการประเมินนโยบาย

ในการประเมินนโยบายนั้นมีนักวิชาการได้จำแนกประเภทการประเมิน นโยบายไว้หลายรูปแบบ ดังนี้

Bingham & Felbinger (2002, อ้างถึงในเก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 5-13)

จำแนกออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินที่มุ่งให้ความสนใจวิธีที่นโยบาย ได้รับการนำไปปฏิบัติ จึงวัดประเมินกิจกรรมหรือความพึงพอใจของผู้บริการ
2. การประเมินผลลัพธ์ เป็นการประเมินความสำเร็จของนโยบาย ซึ่งรวมไปถึง ความพึงพอใจของผู้รับบริการ
3. การประเมินผลกระทบนโยบาย การประเมินลักษณะนี้พิจารณาผลกระทบ ยาวของสิ่งที่ตามมาจากนโยบาย โดยประเมินผลที่กระทบต่อปัญหา ว่าปัญหานั้นมีการเปลี่ยนแปลง อย่างไร
4. การประเมินอภิมาน (meta-evaluation) มีลักษณะสังเคราะห์ข้อค้นพบ จากการศึกษาเชิงประเมินโดยพยายามค้นหาลักษณะร่วมของผลลัพธ์ มาตรการ และแนวโน้มจาก วรรณกรรม มีลักษณะคล้ายกับเป็นการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ศิริชัย กาญจนวาสี และคนอื่นๆ (2541, อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2549, น.11) ได้สรุปประเภทของการประเมินตามที่ยอมรับกันทั่วไปมี 3 ลักษณะ ดังนี้

1. แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน การแบ่งตามวัตถุประสงค์การ ประเมินแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินความก้าวหน้า (formative evaluation) เป็นการ ประเมินระหว่างการทำงาน โดยพิจารณาความก้าวหน้าของสิ่งที่มุ่งประเมินว่าจำเป็นต่อการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงส่วนใด เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและทำให้การประเมินมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.2 การประเมินผลสรุป (summative evaluation) เป็นการประเมินเมื่อ สิ้นสุดการดำเนินการ เพื่อตัดสินความสำเร็จว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายอย่างน้อยเพียงใดหรือ บรรลุเป้าหมายที่ควรจะเป็นเพียงใด

2. แบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน การแบ่งตามช่วงเวลาของการประเมิน แบ่งได้ 7 ประเภท ดังนี้

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็น (need assessment) เป็นการ ประเมินความต้องการจำเป็นในเบื้องต้นก่อนที่จะจัดทำสิ่งใดๆ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบาย และการวางแผน เพื่อให้ได้แนวคิดในการดำเนินงานที่สามารถสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ (feasibility evaluation) เป็นการพิจารณาสิ่งที่เป็นไปได้ก่อนที่จะดำเนินการ โดยเฉพาะกิจการแผนงานและสิ่งที่มีกระทบภาพรวมใหญ่ๆ ในท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคนิค และสภาพแวดล้อม

2.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า (input evaluation) เป็นการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ในการที่จะป้อนเข้าในกระบวนการดำเนินการ เช่น คน เงิน วัสดุ เทคนิค วิธีการ อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น

2.4 การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินวิธีการดำเนินงานขณะที่กำลังผลิตเพื่อทราบประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.5 การประเมินผลลัพธ์หรือผลผลิต (output/product evaluation) เป็นการประเมินผลของสิ่งที่ดำเนินการที่ตรงตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

2.6 การประเมินผลลัพธ์หรือผลกระทบ (outcome/impact evaluation) เป็นการประเมินผลของสิ่งที่ดำเนินการของสิ่งที่คาดหวังหรือไม่ได้คาดหวัง

2.7 การประเมินด้วยการติดตามเมื่อดำเนินงานเสร็จสิ้นไปแล้วระยะหนึ่ง (follow up evaluation) เป็นการประเมินที่อาจเชื่อมกับข้อ 2.6 เป็นการประเมินหรือติดตามผลการดำเนินงานไปแล้ว เช่น 6 เดือน หรือ 1 ปี เพื่อดูผลที่เกิดขึ้นให้ได้ชัดเจนบางครั้งเรียกว่าการติดตามหลังสิ้นสุดการดำเนินงาน

3. การประเมินงานประเมิน (meta evaluation) เป็นการประเมินผลของการประเมินอีกครั้งหนึ่ง เพื่อพิจารณาคุณภาพโดยศึกษาความถูกต้องและความเหมาะสมของการประเมินในด้านต่างๆ

นอกจากนี้ สมคิด พรหมจรรย์ (2546, น.3-14) ยังได้อธิบายว่า การประเมินแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) แบ่งโดยยึดวัตถุประสงค์ของการประเมิน 2) ยึดหลักตามเนื้อหาสาระของการประเมิน และ 3) การประเมินที่ยึดลำดับเวลาในการประเมิน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การประเมินตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การประเมินเพื่อปรับปรุง บางครั้งเรียกว่า การประเมินความก้าวหน้า (formative evaluation)

1.2 การประเมินเพื่อสรุปผล เรียกว่า การประเมินรวมสรุป (summative evaluation) มีการประเมิน 2 ประเภท คือ การประเมินโดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก (goal-based evaluation) เป็นการประเมินว่าได้ทำตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ และการประเมินที่เป็นอิสระไม่ยึดวัตถุประสงค์ของโครงการ (goal-free evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทั้งหมดโดยไม่ทราบว่าวัตถุประสงค์ของโครงการนี้มีอะไรบ้าง

2. การประเมินจำแนกตามเนื้อหาสาระของการประเมิน คือ

2.1 การประเมินความต้องการจำเป็นของนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นก่อนที่จะดำเนินการตามนโยบาย แผนงานและโครงการ ผลที่ได้จะทำให้ทราบปัญหาที่จะต้องแก้ไข ซึ่งจะนำไปสู่การกำหนดเป้าหมายในการตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหาที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย

2.2 การประเมินความเป็นไปได้ของนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินเพื่อนำสารสนเทศมาใช้ประกอบการตัดสินใจในการที่จะดำเนินงานตามนโยบาย การประเมินในลักษณะนี้มุ่งเน้นในการประเมินสถานะแวดล้อม ความเหมาะสม ความชัดเจนของวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของนโยบายทั้งยังตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างกิจกรรมกับวัตถุประสงค์นโยบาย รวมไปถึงความเพียงพอด้านกำลังคน งบประมาณวัสดุอุปกรณ์และแผนกิจกรรม

2.3 การประเมินความก้าวหน้าของนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินระหว่างการทำงานตามนโยบายที่มีบทบาทในการตัดสินใจ ปรับปรุงและพัฒนาการทำงาน ขั้นตอนการปฏิบัติหรือแนวทางการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการในช่วงระยะเวลาที่เหลือ

2.4 การประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินเมื่อเสร็จสิ้นตามนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินที่มีบทบาทมากในการที่จะตัดสินใจดำเนินโครงการต่อไปหรือตัดสินใจที่จะยกเลิก

2.5 การประเมินผลกระทบของนโยบาย แผนงานและโครงการ เป็นการประเมินที่เกิดขึ้นหลังจากที่โครงการดำเนินงานแล้วเสร็จไปเป็นระยะเวลาพอสมควร การประเมินผลกระทบเป็นการศึกษาทั้งผลกระทบเชิงบวกและผลกระทบเชิงลบที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน

3. แบ่งตามลำดับเวลาการประเมิน คือ

3.1 การประเมินก่อนเริ่มโครงการ (pre- evaluation) เป็นการประเมินความต้องการจำเป็นในเบื้องต้นก่อนที่จะจัดทำอะไรๆ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายและการวางแผน เพื่อให้ได้แนวคิดในการดำเนินงานที่สามารถสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ การประเมินความเป็นไปได้ เป็นการพิจารณาสิ่งที่เป็นไปได้ก่อนที่จะดำเนินการ โดนเฉพาะกิจการ แผนงานและสิ่งทีกระทบภาพรวมใหญ่ๆ ในท่ามกลางสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคนิค และสภาพแวดล้อมและการประเมินปัจจัยนำเข้า เป็นการประเมินองค์ประกอบต่างๆ ในการที่จะป้อนเข้าในกระบวนการดำเนินการ เช่น คน เงิน วัสดุ เทคนิค วิธีการ อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เป็นต้น

3.2 การประเมินในระหว่างการทำงาน (implementation evaluation or process evaluation) เป็นการประเมินการทำงานเมื่อนำโครงการที่วางแผนไว้ไปปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ กิจกรรมใดที่ทำได้อหรือไม่

3.3 การประเมินหลังการทำงาน (output/product evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตอบคำถามว่าโครงการประสบผลสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลจากโครงการจะบรรลุตามวัตถุประสงค์ของโครงการหรือไม่ หรือทำไม่ได้เพราะเหตุใด

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2557, น. 5 -14) ได้นำเสนอประเภทการประเมินที่มักนิยมใช้ในทางการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดพอสรุปได้ ดังนี้

1. การประเมินความเป็นไปได้ของนโยบายและการประเมินคาดการณ์นโยบาย (policy appraisal) เป็นลักษณะการประเมินก่อนที่จะเริ่มนโยบายเพื่อทราบความเป็นไปได้

ก่อนที่จะเริ่มใช้นโยบายไม่ว่าจะเป็นความเห็น สภาพแวดล้อม สังคมเศรษฐกิจหรือผลกระทบในการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าเมื่อใช้นโยบายไปแล้วจะเกิดผลกระทบอย่างไร

2. การประเมินกระบวนการนโยบาย (policy process evaluation)

เป็นการประเมินพร้อมกับการดำเนินโครงการไปได้ระยะหนึ่งหรือการประเมินเมื่อการปฏิบัติโครงการสิ้นสุดลง การประเมินประเภทนี้เป็นการประเมินว่ากระบวนการปฏิบัติมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายหรือไม่

3. การประเมินผลลัพธ์นโยบาย (policy outcome evaluation)

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นเมื่อการดำเนินการนำนโยบายสู่การปฏิบัติสิ้นสุดลง เพื่อทราบว่าได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ตั้งไว้หรือไม่ กรณีในการประเมินอาจจะมีมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายตั้งไว้เป็นมาตรฐานเปรียบเทียบกับผลที่ได้ว่าสูงกว่ามาตรฐานหรือต่ำกว่ามาตรฐาน

4. การประเมินผลกระทบ (policy impact evaluation)

เป็นการประเมินว่าเมื่อดำเนินการตามนโยบายแล้วเกิดผลกระทบกับสภาพแวดล้อม หรือกลุ่มคนในด้านใดบ้างเพื่อใช้เป็นเหตุผลในการแก้ไขและพัฒนาหรือเป็นเหตุผลที่จะดำเนินการต่อหรือยุตินโยบายหากเกิดความรุนแรงและเป็นผลเสียในปัจจุบันหรืออนาคต

5. การประเมินอภิमान (meta-evaluation)

การประเมินประเภทนี้เป็นการนำผลการประเมินนโยบายหรือวิจัยหลายๆ เรื่องมารวบรวมกันสังเคราะห์แยกแยะเพื่อให้เป็นข้อมูลสารสนเทศหรือประโยชน์ในการนำไปเป็นแนวปฏิบัติและใช้ในการกำหนดนโยบายต่อไป

จากที่ได้นำเสนอประเภทของการประเมินนโยบายจากนักวิชาการข้างต้น ผู้ศึกษาพอสรุปได้ว่า การประเมินนโยบายแบ่งประเภทออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้ 1) การประเมินที่เกิดขึ้นก่อนที่จะดำเนินการตามนโยบาย แผนงานและโครงการเพื่อทราบความเป็นไปได้ก่อนที่จะเริ่มใช้นโยบาย ได้แก่ การประเมินความต้องการจำเป็น การประเมินความเป็นไปได้หรือการประเมินคาดการณ์นโยบาย 2) การประเมินในขณะที่นโยบาย แผนงาน โครงการกำลังดำเนินการอยู่เพื่อศึกษาถึงการปฏิบัติงานว่าเป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้หรือไม่ ได้แก่ การประเมินกระบวนการ การประเมินความก้าวหน้า การประเมินระหว่างดำเนินการหรือการประเมินเพื่อปรับปรุง 3) การประเมินเมื่อนโยบาย แผนงาน โครงการ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วเพื่อทราบว่าได้ผลผลิตตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ตั้งไว้หรือไม่และเกิดผลกระทบกับสภาพแวดล้อมด้านใดบ้าง ได้แก่ การประเมินผลลัพธ์ การประเมินผลการดำเนินงานและการประเมินผลกระทบ และ 4) การประเมินอภิमान เป็นการสังเคราะห์งานประเมินนโยบายหลายๆ เรื่องเพื่อเป็นประโยชน์ในการนำไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

1.5 รูปแบบการประเมินนโยบาย

ในการประเมินนโยบายนั้นผู้ประเมินต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการประเมินและลักษณะของนโยบายซึ่งได้มีนักวิชาการนำเสนอรูปแบบการประเมิน ดังนี้

Hogwood & Gunn (1990, อ้างถึงใน เก็จกนก เอื้อวงศ์, 2557, น. 5-7) จำแนกรูปแบบการประเมินนโยบายไว้ 5 แบบ ดังนี้ 1) รูปแบบการประเมินก่อนและหลังการดำเนินนโยบาย (before-and-after studies) 2) รูปแบบการสร้างแบบจำลอง (modelling) 3) รูปแบบวิธีการทดลอง

(experimental method) 4) รูปแบบวิธีการกึ่งทดลอง (quasi-experimental method) และ 5) รูปแบบต้นทุน-ผลประโยชน์ย้อนหลัง (retrospective cost – benefit analysis)

นอกจากนี้ สมคิด พรหมจ้อย (2546, น. 42) ได้กล่าวว่า รูปแบบการประเมิน เป็นกรอบหรือแนวคิดที่สำคัญที่แสดงให้เห็นถึงกระบวนการหรือรายการการประเมิน โดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินที่เน้นจุดมุ่งหมาย (objective based model) เป็นรูปแบบที่เน้นการตรวจสอบผลที่คาดหวังว่าได้เกิดขึ้นหรือไม่ หรือประเมินตรวจสอบผลที่ระบุไว้

2. รูปแบบการประเมินผลที่ตัดสินคุณค่า (judgemental evaluation model) เป็นรูปแบบที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศสำหรับกำหนดและวินิจฉัยคุณค่าของโครงการนั้น ได้แก่รูปแบบการประเมินของ Stake (1967), Scriven (1967) และ Provus (1971)

3. รูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ (decision – oriented evaluation) เป็นรูปแบบที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข่าวสารต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง ได้แก่ รูปแบบการประเมินของ Welch (1967), Stufflebeam (1968) และ Alkin (1967)

การศึกษาในครั้งนี้ได้ศึกษารูปแบบการประเมินไว้ 5 รูปแบบ ได้แก่ การประเมินของ Provus รูปแบบการประเมินของ Stake รูปแบบการประเมินของ Scriven รูปแบบของการประเมินผลของ Stufflebeam ที่เรียกว่า “CIPP Model” และรูปแบบการประเมินเชิงระบบ (IPP) ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินของ Provus

Provus (1971) ได้พัฒนารูปแบบการประเมินเพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการ เรียกว่า รูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้อง (discrepancy model) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายแนวทางและขั้นตอนในการประเมิน ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2557, น.107-108)

1. จุดมุ่งหมายของรูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้อง คือ การมุ่งหาข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการว่า จะปรับปรุงเพื่อให้ดำเนินการต่อไปหรือยกเลิกโครงการ

2. แนวทางในการประเมินตามรูปแบบการประเมินความไม่สอดคล้อง มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การพิจารณาความสอดคล้องของสิ่งที่เกิดจากโครงการกับมาตรฐานที่กำหนด

2.2 การบรรลุหรือหาความแตกต่างของสิ่งต่างๆ ของโครงการโดยเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

2.3 การใช้ข้อมูลที่ได้จากการพบความแตกต่างเพื่อค้นหาความบกพร่องของโครงการ

3. ขั้นตอนในการประเมินโครงการมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การบรรยายโครงการ (program definition) เป็นขั้นตอนที่ระบุหรือบรรยายรายละเอียดต่างๆ ของโครงการ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของโครงการ ทรัพยากรต่างๆ สำหรับดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของโครงการ

ขั้นที่ 2 การดำเนินโครงการ (program Installation) เป็นขั้นตอนที่สำคัญในการประเมินกิจกรรมการดำเนินงานทั้งปัจจัยนำเข้าและกระบวนการว่าสอดคล้องกับมาตรฐานที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 กระบวนการของโครงการ (program process) เป็นกระบวนการตรวจสอบผลผลิตย่อยๆ ของโครงการซึ่งเป็นผลผลิตที่เกิดขึ้นบางส่วนจากการดำเนินโครงการ เพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินงาน

ขั้นที่ 4 ผลผลิตของโครงการ (program product) เป็นการประเมินผลครั้งสุดท้ายที่เกิดขึ้นมาจากโครงการว่าโครงการนั้นบรรลุวัตถุประสงค์สุดท้ายหรือไม่

ขั้นที่ 5 การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและผลที่ได้ (cost-benefit analysis) ในขั้นนี้เป็นทางเลือก (option) ที่จะทำการประเมินหรือไม่ก็ได้ การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายกับผลที่ได้จะเป็นเครื่องชี้ประสิทธิภาพของโครงการ

2. รูปแบบของการประเมินผลของ Stufflebeam ที่เรียกว่า “CIPP Model”

เยาวตี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี (2548, น. 58-59) ได้กล่าวว่ารูปแบบของการประเมินผลของ Stufflebeam ที่เรียกว่า “CIPP Model” สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินผลนโยบายได้ ซึ่งอักษรย่อทั้ง 4 ตัว อธิบายได้ดังนี้

C ย่อมาจากคำว่า context evaluation หมายถึง การประเมินสภาวะแวดล้อม

I ย่อมาจากคำว่า input evaluation หมายถึง การประเมินปัจจัยนำเข้า

P ย่อมาจากคำว่า process evaluation หมายถึง การประเมินกระบวนการและ

P ย่อมาจากคำว่า product evaluation หมายถึง การประเมินผลผลิต

พิชิต ฤทธิ์จรรยา (2557) ได้อธิบายรายละเอียดการประเมินของ Stufflebeam ที่เรียกว่า “CIPP Model” แต่ละด้าน ดังนี้

1. การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (context evaluation) เป็นการศึกษาประเมินความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของโครงการ สภาพปัญหาและความต้องการของผู้ที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย แผนงาน โครงการ สภาพความผันผวนของเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เป็นต้น

2. การประเมินปัจจัยหรือทรัพยากร (Input evaluation) เป็นการประเมินการใช้ทรัพยากรต่างๆ ว่าเหมาะสมหรือไม่ เพียงใด เช่น มีงบประมาณเพียงพอหรือไม่ ใช้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ บุคลากรที่ใช้ในการดำเนินงานตามโครงการเพียงพอหรือไม่ วัสดุอุปกรณ์ได้มาตรฐานตามที่กำหนดหรือไม่ สมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นอย่างไร

3. การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินติดตามและควบคุมการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ โดยมุ่งเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงาน ตลอดจนค้นหาข้อบกพร่องในการดำเนินงาน การประเมินกระบวนการจึงต้องประเมินเป็นระยะและต้องอาศัยเครื่องมือที่หลากหลายในการประเมิน ถ้าการดำเนินงานมีข้อบกพร่องจะได้ปรับแก้ไขและหาวิธีการที่เหมาะสมดำเนินการในช่วงเวลาที่เหลือต่อไป เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้

4. การประเมินผลผลิต (product evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นทันทีจากการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการนั้นๆ ส่วนใหญ่จะเป็นการประเมินทั้งระหว่าง

และภายหลังจากที่นโยบาย แผนงาน โครงการนั้นสิ้นสุดแล้ว ผลผลิตของโครงการจะ หมายถึง การวัดระดับความสำเร็จและความล้มเหลวเชิงปริมาณ โดยเทียบกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยมีตัวชี้วัด

5. การประเมินผลลัพธ์ (outcomes evaluation) เป็นการประเมินจุดหมายปลายทางที่ต้องการบรรลุ (ultimate outcomes) หรือประเมินผลระยะยาว (long-term outputs) ซึ่งจะเป็นผลที่เกิดต่อจากผลผลิต ที่อาจเกิดจากความตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตามการประเมินผลลัพธ์นี้ ต้องอาศัยเวลาที่เกิดผลผลิตแล้วระยะหนึ่งจึงจะเห็นผลลัพธ์ที่ชัดเจน

6. การประเมินผลกระทบ (Impact evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างผลผลิตและผลลัพธ์ของนโยบาย แผนงาน โครงการ ซึ่งรวมทั้งผลกระทบภายในและภายนอกของนโยบาย แผนงาน โครงการ ที่มีต่อสาธารณชนที่เข้าไปเกี่ยวข้อง ตลอดจนสภาพแวดล้อมต่างๆ

3. รูปแบบการประเมินของ Stake

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557, น. 112) ได้อธิบายว่า การประเมินหลักสูตรหรือโครงการตามรูปแบบการประเมินความสอดคล้องของ Stake เป็นการบรรยายและการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรหรือโครงการทางการศึกษา ซึ่งในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับการบรรยาย จะประกอบไปด้วยข้อมูล 2 ส่วน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่คาดหวัง ได้แก่ ความพร้อมด้านผู้เรียน ความพร้อมด้านครูผู้สอน และความคาดหวังเกี่ยวกับกระบวนการและความคาดหวังเกี่ยวกับผลลัพธ์ อีกส่วนจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงซึ่งเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้ง 3 ด้านเช่นเดียวกับสภาพที่คาดหวัง ขั้นตอนนี้จะเป็นการบรรยายสิ่งที่ประเมินตามแนวคิดการประเมินความสอดคล้อง

ส่วนข้อมูลในการนำมาตัดสินคุณค่านั้น สำราญ มีแจ้ง (2558, น. 117) ได้อธิบายว่า ต้องอาศัยเกณฑ์ 2 ประเภท คือ เกณฑ์สัมบูรณ์และเกณฑ์สัมพัทธ์ เกณฑ์สัมพัทธ์เป็นเกณฑ์ที่ได้มาจากพฤติกรรมของกลุ่ม ส่วนเกณฑ์สัมบูรณ์เป็นเกณฑ์ที่นักประเมินตั้งไว้ โดยอาจกำหนดมาจากทฤษฎีหลักการหรือการวิจัย ซึ่ง พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557, น. 112) ได้อธิบายถึงลำดับขั้นตอนในการบรรยายและการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรหรือโครงการทางการศึกษาพอสรุปได้ว่าต้องประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

1. หลักการและเหตุผล (rationale) เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงแนวคิด หลักการและวัตถุประสงค์ของโครงการพื้นฐานในการกำหนดสภาพที่คาดหวังให้เกิดขึ้นจากโครงการ

2. เมทริกซ์การบรรยาย (description matrix) คือ การนำส่วนที่คาดหวังกับส่วนที่เกิดขึ้นจริงในการปฏิบัติกิจกรรมมาอธิบายหรือบรรยายในภาพรวม เมื่อพิจารณาแล้วพบว่าข้อมูลทั้ง 2 ส่วนมีความสัมพันธ์กันก็แสดงว่าโครงการนั้นสามารถนำไปใช้ได้หรือมีประสิทธิภาพ

3. เมทริกซ์การตัดสินใจ (judgment matrix) เป็นส่วนการตัดสินคุณค่าของโครงการประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

3.1 มาตรฐานที่ใช้ (standards) เป็นการกำหนดตัวบ่งชี้ว่ามาตรฐานของโครงการหรือหลักสูตรมีคุณภาพหรือเป้าหมายหรือไม่

3.2 การตัดสินใจ (judgment) เป็นขั้นตอนที่พิจารณาว่า โครงการนั้นมีคุณภาพเพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไรบ้าง ซึ่งในขั้นตอนการตัดสินใจนั้นต้องอาศัยมาตรฐานทั้ง 2

รูปแบบในการตัดสินใจ คือ เกณฑ์สัมบูรณ์และเกณฑ์สัมพัทธ์ตามที่กล่าวมา (สำราญ มีแจ้ง, 2558, น. 117)

4. รูปแบบการประเมินของ Scriven

พิชิต ฤทธิ์จรูญ (2557, น. 100) ได้อธิบายว่า รูปแบบการประเมินของ Scriven (1976) ให้ความสำคัญกับการตัดสินคุณค่า (value judgment) มีแนวคิดที่นักประเมินต้องมีบทบาทอยู่ 3 ประการ คือ การเป็นผู้ตัดสินคุณค่า การเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการทำประเมิน การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโครงการ และแนวทางการประเมินมีจุดเน้นอยู่ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. การประเมินความก้าวหน้า (formative evaluation) เป็นการประเมินระหว่างการดำเนินโครงการ การประเมินในส่วนนี้มีประโยชน์ในการนำไปปรับปรุงกระบวนการดำเนินโครงการ

2. การประเมินผลสรุปรวม (summative evaluation) เป็นการประเมินเมื่อสิ้นสุดโครงการแล้วเพื่อสรุปผลในภาพรวมของการดำเนินงานทั้งปัญหาและอุปสรรค เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาหรือในการตัดสินว่าจะดำเนินโครงการต่อหรือยุติโครงการหรือปรับเปลี่ยนพัฒนาโครงการ

3. การประเมินคุณค่าภายใน (intrinsic evaluation) เป็นการประเมินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ภายในตัวโครงการ ยกเว้นการประเมินผลผลิตและผลกระทบของโครงการ

4. การประเมินผลสำเร็จ (pay-off evaluation) เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายหลังจากที่การดำเนินโครงการสิ้นสุดลงแล้วเพื่อตัดสินคุณค่าของโครงการ

5. รูปแบบการประเมินเชิงระบบ (IPP)

ระบบการปฏิบัติงานขององค์การนั้นจะประกอบไปด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ สิ่งที่ป้อนเข้าไป (Input) กระบวนการ (process) และผลงาน (output) โดยแต่ละส่วนจะต้องมีความสัมพันธ์และผสมผสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์การ เป็นการประเมินตามความเชื่อในปรัชญาปรนัยนิยม (objectivism) ที่เชื่อว่าวิธีเชิงระบบเป็นวิธีที่เหมาะสมสำหรับการประเมิน เพราะเป็นการประเมินที่วางแผนการประเมินและวิธีดำเนินการอย่างชัดเจนรัดกุมและเป็นระบบ ศุภมาส อังศุโชติ (2557, น. 5-56) ได้อธิบายว่า รูปแบบการประเมินเชิงระบบสามารถนำมาประเมินได้ 2 แนวทาง คือ ประเมินไปพร้อมกับกระบวนการบริหารนโยบาย แผนงานโครงการ และรูปแบบที่ 2 นำไปใช้ในครั้งเดียวกันคือประเมินครบทั้ง input-process-output ในครั้งเดียวเมื่อสิ้นสุดการดำเนินงานตามนโยบาย แผนงาน โครงการ โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation) เป็นการประเมินเพื่อตอบคำถามว่าทรัพยากรการบริหาร ได้แก่ ด้านคน ด้านเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ (4M man, money, material and management) มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลในความเป็นไปได้กับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายเพียงใด ควรปรับลดหรือเพิ่มทรัพยากรการบริหารอะไรอีก

2. การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เป็นการประเมินเพื่อช่วยตัดสินใจว่า เมื่อนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจริง การใช้ทรัพยากรและการดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ในนโยบายหรือไม่

3. การประเมินผลลัพธ์ (output evaluation) เป็นการประเมินว่าผลลัพธ์เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายมากน้อยเพียงไร มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบอย่างไร มีข้อเสนอแนะว่าควรเปลี่ยนแปลงหรือคงที่ ขยายหรือยุบเลิกนโยบายอย่างไร

จากแนวคิดการประเมินเชิงระบบนำไปสู่ประเด็นรายการที่จะประเมิน ดังตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 มิติการประเมินและรายการประเมินเชิงระบบ

มิติการประเมิน	รายการประเมิน
การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input evaluation)	ทรัพยากร ด้านคน ด้านเงิน ด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านการจัดการ (4 m man, money, material and management) มีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลในความเป็นไปได้กับจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายเพียงใด
การประเมินกระบวนการ (process evaluation)	การใช้ทรัพยากรและการดำเนินกิจกรรมเป็นไปตามที่คาดหวังไว้ในนโยบายหรือไม่ มีปัญหาต่อต้านการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ อย่างไร
การประเมินผลลัพธ์ (output evaluation)	ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของนโยบายมากน้อยเพียงไร มีผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นทั้งทางบวกและทางลบอย่างไร มีข้อเสนอแนะ ว่าควรเปลี่ยนแปลง หรือคงที่ หรือขยายหรือยุบ เลิกนโยบายหรือไม่

ที่มา: ศุภมาส อังศ์โชติ (2557, น. 5-58)

จากรูปแบบการประเมินที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาพบว่า การประเมินเชิงระบบมีความเหมาะสมมากที่สุดสำหรับการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เนื่องจากเป็นรูปแบบที่ชัดเจนรัดกุมและเป็นระบบ สามารถประเมินไปพร้อมกับกระบวนการบริหารนโยบาย แผนงานโครงการ ซึ่งเป็นช่วงเวลาทีนโยบายเริ่มดำเนินการมา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นเวลา 4 ปีแล้วและปัจจุบันก็กำลังดำเนินการอยู่ ดังนั้นจึงสามารถประเมินครบทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการและผลผลิตได้ในครั้งเดียวสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้ที่มุ่งประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ส่วนผลผลิตในการดำเนินงานนั้น เนื่องจากยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร จึงเป็นการศึกษาความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการเก็บข้อมูลจาก คณะผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลสารสนเทศในการแก้ไขปัญหา/อุปสรรค/ข้อเสนอแนะและพัฒนาการดำเนินงานตามนโยบายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

1.6 เกณฑ์ในการประเมินนโยบาย

1.6.1 ความหมายของเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินถือว่ามีสำคัญในการประเมินนโยบาย โครงการ และ แผนงาน ซึ่งพิสนุ พงศ์ศรี (2549, น. 167) ได้กล่าวว่า การกำหนดเกณฑ์ที่เหมาะสมจะช่วยให้ สารสนเทศมีความละเอียด หรือมีคุณค่ามากขึ้น ซึ่งได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของเกณฑ์ การประเมิน ดังนี้

สมคิด พรหมจ้อย (2549, น. 82) ได้อธิบายว่า เกณฑ์ในการประเมิน หมายถึง มาตรฐานขั้นต่ำที่ผู้ประเมินกำหนดไว้ในโครงการหรือตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ของ โครงการว่าดี เหมาะสม คู่คุณค่า ฯลฯ หรือไม่ เพียงใด จำเป็นต้องนำเอาตัวชี้วัดไปเปรียบเทียบกับ เกณฑ์ ถ้าสิ่งใดที่วัดได้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดถือว่า ผลการประเมินผ่านเกณฑ์ คล้ายกับพิชิต ฤทธิ์จรรย์ (2550, น. 6-24) ได้กล่าวว่า เกณฑ์ในการประเมิน หมายถึง สิ่งที่ใช้ในการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ที่ เรามุ่งประเมิน โดยนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อสรุปการตัดสินใจเกี่ยวกับการ ประเมินสิ่งนั้นๆ ส่วนพิสนุ พงศ์ศรี (2549, น. 167) ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมิน หมายถึง ระดับที่ กำหนดไว้ใช้ตัดสินโครงการ โดยจะตัดสินตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุด คือ ตัวชี้วัดหรือตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ประเด็นการประเมินตามที่กำหนดไว้ และความสำเร็จของโครงการตามลำดับ และผดุงชัย ภูพัฒน์ (2554, น. 185) ก็ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมิน หมายถึง สิ่งที่เราใช้ตัดสินคุณภาพของผลลัพธ์ที่ได้ เป็นส่วนประกอบการ (performance) ซึ่งอาจแสดงออกในรูปของระดับพฤติกรรมที่ยอมรับได้

จากที่ได้นำเสนอความหมายของเกณฑ์การประเมินจากนักวิชาการข้างต้น ผู้ศึกษาพอสรุปได้ว่า เกณฑ์การประเมิน หมายถึง มาตรฐานหรือระดับขั้นต่ำที่ผู้ประเมินกำหนดไว้ โดยการนำผลการประเมินมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อใช้ตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ของโครงการว่าดี เหมาะสม คู่คุณค่า หรือไม่ เพียงใดโดยจะตัดสินตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุด คือ ตัวชี้วัดหรือตัวชี้วัดย่อยแต่ละตัว ประเด็นการประเมินตามที่กำหนดไว้จนถึงความสำเร็จของโครงการตามลำดับ

1.6.2 ประเภทของเกณฑ์การประเมิน

ได้มีนักวิชาการอธิบายประเภทของเกณฑ์การประเมินนโยบาย โครงการ แผนงาน ดังนี้

จุมพล หนีมนพานิช (2552, น. 185) ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินนโยบายที่ เกี่ยวกับ ความสำเร็จ ความเหมาะสมของทรัพยากร การดำเนินงานหรือผลการดำเนินงาน โดยทั่วไป แล้วมักนิยมใช้เกณฑ์ ดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง การวัดจำนวนการใช้ ทรัพยากรในการทำให้เกิดผลผลิตต่อหน่วยต่ำ หรือ การมีความสามารถหรือการเพิ่มผลผลิต หรือการ มีสมรรถภาพและการใช้จ่ายทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างประหยัดที่สุด
2. เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง การวัดที่มุ่งความสำเร็จ ขององค์การหรือการดำเนินการที่บรรลุได้ตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
3. เกณฑ์ความพอเพียง (adequacy) หมายถึง การวัดความสามารถของการ ดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ ภายใต้เงื่อนไขของทรัพยากรที่มีอยู่

4. เกณฑ์ความเสมอภาค (equality) หมายถึง เกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับหลัก เหตุผลและกฎหมายและสังคม พิจารณาได้จากการกระจายผลของนโยบายและความพยายามของ กลุ่มต่างๆ

5. เกณฑ์การตอบสนองความต้องการ (responsiveness) หมายถึง เป็น เกณฑ์ที่วัดการตอบสนองความพึงพอใจในคุณค่าของกลุ่มต่างๆ โดยเฉพาะการตอบสนองนั้นตรงกับ กลุ่มเป้าหมายของนโยบายหรือไม่

6. เกณฑ์ความเหมาะสม (appropriate) หมายถึง เกณฑ์ที่พิจารณาคุณค่า ของวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความมีเหตุผลสนับสนุนสมมติฐานต่างๆ ของวัตถุประสงค์นั้น

เก็จกนก เอื้อวงศ์ (2557, น. 82) มีความเห็นคล้ายกับจุมพล หนิมพานิช โดย ได้อธิบายว่า โดยทั่วไปแล้ว เกณฑ์ที่เป็นที่ยอมรับกันในการประเมินนโยบายครอบคลุมใน 6 ประเด็น ด้วยกัน คือ เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิภาพ (efficiency) เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิผล (effectiveness) เกณฑ์ ความพอเพียง (adequacy) เกณฑ์ความเสมอภาค (equality) เกณฑ์การตอบสนองความต้องการ (responsiveness) เกณฑ์ความเหมาะสม (appropriate) แต่ในปัจจุบันยังมีเกณฑ์ที่สามารถจะ นำมาใช้ในการประเมินนโยบายอีกลักษณะหนึ่ง คือ เกณฑ์ที่เน้นผลิตภาพ (productivity) ซึ่งหมายถึง ขนาดของผลผลิต (output) ที่ผลิตได้จากการใส่ปัจจัยการผลิต (input) เข้าไปในกระบวนการผลิตซึ่ง การวัดผลิตภาพการผลิตสามารถวัดได้ 2 ลักษณะ คือ 1) การวัดภาพผลิตการผลิตบางส่วน เป็นการ วัดผลิตภาพการผลิตของการใช้ปัจจัยการผลิตชนิดใดชนิดหนึ่ง โดยที่ให้อื่นๆ คงที่ 2) การ วัดภาพผลิตการผลิตรวม คือ การเพิ่มขึ้นของผลผลิตโดยไม่ได้มีที่มาจาก การเพิ่มขึ้นของปัจจัยการผลิต แต่จะเพิ่มขึ้นมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและอื่นๆ ซึ่งมีองค์ประกอบหลายปัจจัย ได้แก่ การ บริหารจัดการ ประสบการณ์ คุณภาพของแรงงาน อายุ เพศ การลงทุน เป็นต้น

ด้านพิชิต ฤทธิ์จรูญ (2549, น. 82) ก็ได้อธิบายถึงประเภทของเกณฑ์การ ประเมิน ซึ่งแบ่งออกได้ 2 ประเภท ดังนี้

1. เกณฑ์สัมบูรณ์ (absolute criteria) เป็นการกำหนดระดับที่ควรจะมี ควร จะเป็น หรือควรจะได้จากโครงการ การกำหนดเกณฑ์อาจจัดทำโดยผู้จัดทำโครงการ หรือผู้เชี่ยวชาญ ในสาขาที่ประเมิน เช่น กำหนดความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมไว้เป็น “อาจารย์ที่เข้ารับการฝึกอบรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 อย่างน้อยมีงานวิจัยคนละ 1 เรื่อง เป็นต้น ซึ่งระดับที่กำหนดขึ้นต้องเป็นที่ ยอมรับ เกณฑ์นี้อาจไม่คงที่ สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์และเวลาที่ทำการประเมิน

2. เกณฑ์สัมพัทธ์ (relative criteria) ในบางกรณีผู้ประเมินไม่สามารถกำหนด เกณฑ์สัมบูรณ์ได้ จำเป็นต้องเทียบเคียงจากแผนงาน หรือโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน และถือว่า ได้ว่าเป็นโครงการที่ประสบความสำเร็จ และยอมรับกันว่าเป็นโครงการที่มีคุณภาพเหมาะสมที่จะ นำมาเปรียบเทียบ

จากการนำเสนอประเภทเกณฑ์การประเมินของนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ ว่า เกณฑ์การประเมินนโยบายที่นิยมใช้ส่วนใหญ่ คือ เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิภาพ (efficiency) และ เกณฑ์ที่เน้นประสิทธิผล (effectiveness) เกณฑ์ความพอเพียง (adequacy) เกณฑ์ความเสมอภาค (equality) เกณฑ์การตอบสนองความต้องการ (responsiveness) เกณฑ์ความเหมาะสม

(appropriate) เกณฑ์สัมบูรณ์ (absolute criteria) เกณฑ์สัมพัทธ์ (relative criteria) และยังมีเกณฑ์ที่เริ่มใช้ในปัจจุบัน คือ เกณฑ์ที่เน้นผลิตภาพ (productivity)

1.6.3 ระดับของเกณฑ์การประเมิน

พิสนุ พงศ์ศรี (2549, น. 191) ได้กล่าวว่า เกณฑ์การประเมินจะช่วยทำให้สารสนเทศจากผลการประเมินมีความละเอียดยิ่งขึ้นและยังทำให้ผลการประเมินมีความสมบูรณ์ทั้งยังเป็น การประเมินที่ครบกระบวนการ ซึ่งสามารถกำหนดได้ทั้งเกณฑ์เพียง 2 ระดับหรือมากกว่า 2 ระดับ โดยอาจกำหนดทั้งเกณฑ์ของตัวชี้วัด ประเด็นการประเมินและภาพรวมของโครงการด้วยก็ได้

เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในครั้งนี้นำผู้ศึกษาจะนำเสนอการกำหนดเกณฑ์การประเมิน 2 ระดับและการกำหนดเกณฑ์การประเมินมากกว่า 2 ระดับ ดังนี้

1. การกำหนดเกณฑ์การประเมิน 2 ระดับ

พิสนุ พงศ์ศรี (2549, น. 191) ได้อธิบายว่า เกณฑ์การประเมิน 2 ระดับ จะกำหนดระดับตัวเลขขึ้นมาจำนวนหนึ่งเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการวัด โดยอาจจะกำหนดให้ น้อยกว่าหรือมากกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จึงจะถือว่าผ่านหรือสำเร็จ เช่น ต้องมีผู้เข้าร่วมประชุมกลับ ก่อนไม่เกินร้อยละ 5 ซึ่งถือว่าเป็นการกำหนดเกณฑ์ให้น้อยกว่าที่กำหนดไว้ หรือถ้าด้านความพร้อมก็ จะมีการตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ความพร้อมของจำนวนบุคลากรครบตามแผนหรือ 100% และถ้าเป็นในด้าน กระบวนการก็จะมีเกณฑ์ตั้งไว้ว่า กระบวนการบริหารมีการปฏิบัติตามขั้นตอน 100% เว้นแต่มี เหตุสุดวิสัยลดเหลือ 80% เป็นต้น ซึ่งเกณฑ์ในลักษณะนี้มีข้อเสีย ที่ทราบแต่เพียงผลการประเมินว่า ผ่านหรือไม่ผ่านตามจุดตัด โดยไม่ทราบว่าประเด็นการประเมินใดผ่านบ้าง หรือภาพความสำเร็จใน ภาพรวมสำเร็จหรือไม่

2. การกำหนดเกณฑ์การประเมินมากกว่า 2 ระดับ

พิสนุ พงศ์ศรี (2549, น. 169) ได้อธิบายว่า เกณฑ์การประเมินมากกว่า 2 ระดับ คือ ตั้งแต่ 3 ระดับ ขึ้นไป เช่น ปรับปรุง-พอใช้-ดี หรือถ้ามี 5 ระดับ ก็เป็น 1 2 3 4 5 เป็นต้น และการกำหนดเกณฑ์ในการประเมินมากกว่า 2 ระดับ ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพจะมีหลักในการ กำหนดเกณฑ์ ดังนี้

2.1 เกณฑ์การประเมินเชิงปริมาณ ถ้ากรณีการกำหนด 3 ระดับ ผู้ประเมินต้องกำหนดจุดผ่านหรือจุดกึ่งกลางที่เป็นตัวเลข เช่น เกณฑ์ 3 ระดับ ต้องได้ระดับ 2 จึงจะ ผ่าน และในกรณี 5 ระดับ ถ้ากำหนดจุดผ่าน 100% ก็จะกำหนดยาก หรือถ้าเป็น 90% ถือว่าที่เหลือ เพียง 10% อาจต้องเป็นทศนิยม และช่วงห่างของแต่ละเกณฑ์จะมีความแคบ

2.2 เกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ ในการประเมินเชิงคุณภาพที่มากกว่า 3 ระดับมีลักษณะการกำหนดในลักษณะเชิงบันไดค่อยๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น การประเมินองค์การ ต่างๆ เกี่ยวกับแผน จะกำหนดเป็น 5 ระดับ คือ 1 เท่ากับ มีแผน 2 เท่ากับ นำแผนไปใช้ 3 เท่ากับ มีการติดตาม 4 เท่ากับ มีการประเมิน 5 เท่ากับ นำผลการประเมินมาปรับปรุง เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2535, น. 2-4) ได้อธิบายว่า รูปแบบของการกำหนด เกณฑ์โดยการนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ โดยภาพรวมแล้วมีอยู่ 3 แบบ ดังนี้

1. เกณฑ์แบบที่ 1 ประกอบไปด้วย 1.00 -1.80 ความหมาย น้อยที่สุด 1.81 -2.60 ความหมาย น้อย 2.61 -3.40 ความหมาย ปานกลาง 3.41 -4.20 ความหมาย มาก 4.21 -5.00 ความหมาย มากที่สุด ซึ่งเกณฑ์ในรูปแบบนี้มีทุกระดับช่วงเท่ากันและแต่ละระดับจะมีความห่างเท่ากับ 0.8 การใช้เกณฑ์รูปแบบนี้จะมีปัญหาความถูกต้องของการแปลความหมายค่าเฉลี่ยบางค่า เช่น ถ้าค่าเฉลี่ยแปลออกมาเป็นจำนวนเต็มก็จะมีปัญหา แต่ถ้าเป็นทศนิยมก็ต้องพิจารณาว่าค่าเฉลี่ยดังกล่าวอยู่ใกล้จำนวนใดก็ปิดให้เป็นจำนวนนั้น เช่น 1.80 ตามเกณฑ์จะแปลว่าอยู่ในระดับน้อยที่สุด ทั้งที่ค่านี้ควรจะอยู่ในระดับ 2 คือ ค่าน้อย เนื่องจากมีค่าใกล้กับระดับ 2 มากกว่าระดับ 1 เป็นต้น

2. เกณฑ์แบบที่ 2 ประกอบไปด้วย 1.00 -1.49 ความหมาย น้อยที่สุด 1.50 -2.49 ความหมาย น้อย 2.50 -3.49 ความหมาย ปานกลาง 3.50 -4.49 ความหมาย มาก 4.50 -5.00 ความหมาย มากที่สุด แต่ละระดับจะมีความห่าง เท่ากับ 0.10 เกณฑ์ในแบบที่ 2 ในคะแนนช่วงมากที่สุดกับน้อยที่สุด จะมีคะแนนช่วงน้อยสุดกว่าระดับอื่นอยู่ครึ่งคะแนน (.50) ซึ่งตามเกณฑ์แบบนี้ 4.25 แปลความหมายว่าอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 1.80 จะแปลความหมายว่าอยู่ในระดับน้อย แม้ว่าเกณฑ์นี้จะมีความเหมาะสมมากกว่าแบบที่ 1 แต่มีอยู่ 4 ค่าที่ปิดทศนิยมไม่เหมาะสม คือค่า 4.50,3.50,2.50,และ1.50 เช่น ค่า 4.50 ถูกปิดเป็น 5 ซึ่งไม่ได้มีค่าใกล้กับ 5.00 มากกว่า 4.00 ค่าที่จะปิดเป็น 5.00 ได้น่าจะเริ่มจากค่าเฉลี่ย 4.51

3. เกณฑ์แบบที่ 3 ประกอบไปด้วย 1.00 -1.50 ความหมาย น้อยที่สุด 1.51 -2.50 ความหมาย น้อย 2.51 -3.50 ความหมาย ปานกลาง 3.51 -4.50 ความหมาย มาก 4.51 -5.00 ความหมาย มากที่สุด แต่ละระดับจะมีความห่าง เท่ากับ 0.10 จากที่อธิบายมาถือว่าเกณฑ์แบบที่ 3 มีความเหมาะสมที่สุด เนื่องจากที่กล่าวมา คือ ค่าที่จะปิดเป็น 5.00 อยู่ในระดับ 4.51-5.00 ใกล้เคียงมากกว่าเกณฑ์แบบที่ 2 ที่กำหนดให้ 4.50 อยู่ในระดับมากที่สุด

จากที่ได้นำเสนอระดับของเกณฑ์การประเมินของพิสนุ พงศ์ศรีและบุญชม ศรีสะอาด ข้างต้นเพื่อให้เห็นการประยุกต์ใช้เกณฑ์การประเมินในงานวิจัยและเป็นประโยชน์ในการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าและสังเคราะห์งานวิจัยเพื่อนำมาเป็นตัวอย่งในการศึกษา ดังนี้

สุภาพร แซ่อึ้ง (2553, น.77) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ กลุ่มโรงเรียนเอกชนสามัญ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา ได้ประเมินสภาพการดำเนินงานในด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ กำหนดระดับเป็น 1 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด 2 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับน้อย 3 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับปานกลาง 4 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับมากและ 5 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับมากที่สุด และนำค่าเฉลี่ยมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ ดังนี้ 1.00 -1.49 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด 1.51 -2.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับน้อย 2.51 -3.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับปานกลาง 3.51 -4.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับมาก 4.51 -5.00 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับปฏิบัติในระดับมากที่สุด โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินของระดับมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในระดับมาก จากที่กล่าวมาถือว่างานวิจัยเรื่องนี้ใช้เกณฑ์การประเมินในแบบที่ 2

ส่วนนิตยา ชอบกิจ (2553, น.77) ได้วิจัยเรื่อง การประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะพื้นบ้าน “ดาระ” สาขาสายใยสู่ชุมชน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล ได้ประเมินสภาพการดำเนินงานและความพึงพอใจ โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเป็น 1 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด 2 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับน้อย 3 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับปานกลาง 4 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมาก 5 หมายถึง มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยส่วนที่เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของ Likert ดังนี้ 1.00 -1.50 หมายถึง มีความพร้อม/ความเหมาะสม/ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด 1.51 -2.50 หมายถึง มีความพร้อม/ความเหมาะสม/ความพึงพอใจระดับน้อย 2.51 -3.50 หมายถึง มีความพร้อม/ความเหมาะสม/ความพึงพอใจระดับปานกลาง 3.51 -4.50 หมายถึง มีความพร้อม/ความเหมาะสม/ความพึงพอใจระดับมาก 4.51 -5.00 หมายถึง มีความพร้อม/ความเหมาะสม/ความพึงพอใจระดับมากที่สุด โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินของระดับมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.51 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในระดับมาก จากที่กล่าวมาถือว่างานวิจัยเรื่องนี้ใช้เกณฑ์การประเมินในแบบที่ 3 ซึ่งสอดคล้องกับวรรณยา แนมผักแว่น (2554, น.56) ที่ได้วิจัยเรื่อง การประเมินนโยบายกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จันทบุรี เขต 1 และเขต 2 ได้ประเมินสภาพการดำเนินงาน ด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต โดยใช้แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดเป็น 1 หมายถึง มีระดับน้อยที่สุด 2 หมายถึง มีระดับน้อย 3 หมายถึง มีระดับปานกลาง 4 หมายถึง มีระดับมาก และ 5 หมายถึง มีระดับมากที่สุด โดยใช้เกณฑ์การตัดสินการวัดแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้ 1.00-1.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานระดับน้อยที่สุด 1.51 -2.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานระดับน้อย 2.51-3.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานระดับปานกลาง 3.51 -4.50 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานระดับมาก และ 4.51 -5.00 หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด โดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินของระดับมีค่าเฉลี่ยมากกว่าหรือเท่ากับ 3.50 ขึ้นไปถือว่าอยู่ในระดับมาก ถือว่างานวิจัยเรื่องนี้ใช้เกณฑ์การประเมินในแบบที่ 3 เช่นกัน

จากการนำเสนอระดับของเกณฑ์การประเมินจากนักวิชาการและการนำเกณฑ์การประเมินมาประยุกต์ใช้ในงานวิจัยเชิงประเมิน ผู้ศึกษาพอสรุปได้ว่า ระดับของเกณฑ์การประเมิน ประกอบไปด้วย เกณฑ์การประเมิน 2 ระดับและมากกว่า 2 ระดับ ซึ่งในเกณฑ์ที่มีมากกว่า 2 ระดับจะให้ความละเอียดมากขึ้นและส่วนใหญ่แล้วนักวิจัยจะใช้เกณฑ์การวัดใน 5 ระดับเพื่อให้เห็นภาพรวมของโครงการ และโดยภาพรวมแล้วเกณฑ์การประเมิน 5 ระดับจะแบ่งออกเป็น 3 แบบ มีระยะห่างแต่ละช่วงชั้นอยู่ที่ 0.8 และ 0.10 ตามลำดับ ซึ่งเป็นที่นิยมกันว่าส่วนใหญ่แล้วนักประเมินจะนิยมนำเกณฑ์การประเมินในแบบที่ 3 มาใช้เป็นเกณฑ์การตัดสินนโยบาย โครงการและแผนงานมากกว่าแบบอื่น ซึ่งมีระยะห่างอยู่ที่ .10 เนื่องจากการลดปัญหาในผลค่าเฉลี่ยของการปิดทศนิยมอย่างไม่เหมาะสมและให้ใกล้เคียงแต่ระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยเชิงประเมินที่สังเคราะห์มานั้น ผู้วิจัยส่วนใหญ่ได้ใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ และมีระยะห่างช่วงชั้นอยู่ที่ .10 ซึ่งในงานวิจัยของนิตยา ชอบกิจและงานวิจัยของวรรณยา แนมผักแว่นที่ใช้เกณฑ์การประเมินในแบบที่ 3 ในการตัดสินสภาพการดำเนินงาน ส่วนสุภาพร แซ่อึ้งได้ใช้เกณฑ์การประเมินในแบบที่ 2 ในการตัดสินสภาพการ

ดำเนินงาน ส่วนเกณฑ์การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาจะได้อธิบายในหัวข้อ 2.4 ต่อไป

2. นโยบาย“โตไปไม่โกง”

2.1 ความเป็นมาของนโยบาย“โตไปไม่โกง”

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 10) กล่าวว่า ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยเป็นปัญหาที่หนักหน่วงและบ่อนทำลายประเทศในทุกๆ ด้าน พฤติกรรมคอร์รัปชันฝังรากลึกในสังคมไทยมาเป็นเวลายาวนานและทวีความรุนแรงขึ้น ความแพร่หลายของคอร์รัปชันในปัจจุบันมีอิทธิพลอย่างสูงในการแปรเปลี่ยนค่านิยมอันดีงามของสังคมไทย ที่ยึดมั่นในความสุจริตค่อยๆ กลายมาเป็นการยอมรับการคอร์รัปชันว่าเป็นเรื่องธรรมดา พฤติกรรมการคอร์รัปชันมีความสลับซับซ้อนและมีผู้มีอำนาจที่ทุจริตเข้ามาเกี่ยวข้อง การปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันจึงเป็นไปได้โดยลำบากมากขึ้นและความพยายามที่ผ่านมาก็ยังไม่สามารถทำให้การคอร์รัปชันหมดไปได้ การป้องกันการคอร์รัปชันจึงน่าจะเป็นอีกมาตรการที่สำคัญ โดยต้องเริ่มต้นที่จิตสำนึกของแต่ละบุคคลที่จะต้องมีความเข้มแข็งยึดมั่นในความสุจริตและรังเกียจพฤติกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน และพร้อมที่จะต่อสู้กับความไม่ถูกต้อง นโยบายเกี่ยวกับการต้านทุจริตคอร์รัปชันสำหรับใช้ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานครนี้จึงกำเนิดขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2553 โดยเป็นความร่วมมือระหว่างกรุงเทพมหานครกับ ศูนย์สาธารณประโยชน์และประชาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทย ซึ่งตระหนักถึงความสำคัญในการสร้างค่านิยมไม่ยอมรับพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชันและการโกงทุกรูปแบบ โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชนและเชื่อว่าการสร้างค่านิยมที่ถูกต้องนี้จะเป็นรากฐานสำคัญเพื่อทำให้เด็กเติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและเป็นปราการป้องกันและแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชันที่ได้ผลที่สุด

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จึงได้ริเริ่มโครงการโรงเรียนสีขาว (anti-corruption) ขึ้น ซึ่งโครงการได้เริ่มขึ้นในปี พ.ศ.2553 เป็นต้นมา ได้จัดทำหลักสูตรชื่อว่า “โตไปไม่โกง” มีลักษณะที่พิเศษแตกต่างไปจากหลักสูตรโดยทั่วไป คือ 1) หลักสูตรมีความเฉพาะเจาะจง เพราะเป็นการนำร่องในความพยายามที่จะสกัดการทุจริตด้วยค่านิยมหลัก 5 ประการได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ ความเป็นธรรมทางสังคม การกระทำอย่างรับผิดชอบ และการเป็นอยู่อย่างพอเพียง ที่เชื่อว่าจะช่วยสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีต่อการถูกยั่วยุให้กระทำการทุจริตประพฤตินิชอบ และ 2) มีความพิเศษในวิธีการจัดการเรียนการสอนของครูที่ไม่ยึดวิธีการทั่วไป เช่น ครูจะมีบทบาทเป็นผู้นำ ผู้ชี้แนะ ผู้กำกับควบคุมกิจกรรมต่างๆ และเด็กนักเรียนจะเป็นฝ่ายปฏิบัติทดลองทำ ให้เด็กมีส่วนร่วมและเป็นผู้ปฏิบัติเอง คิดเอง ทำเอง แก้ปัญหาเอง โดยมีส่วนร่วมในทุกกระบวนการ และทุกขั้นตอนที่มีการเรียนการสอนหรือทำกิจกรรม

จากที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า นโยบาย“โตไปไม่โกง”หมายถึง นโยบายที่ กรุงเทพมหานคร ศูนย์สาธารณประโยชน์และประชาสังคมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และองค์กรเพื่อความโปร่งใสในประเทศไทยร่วมมือกัน สร้างหลักสูตรที่ชื่อว่า “โตไปไม่โกง” เพื่อมุ่งหล่อหลอม ปลูกฝัง ให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เปี่ยมด้วยค่านิยมและคุณสมบัติที่พึงปรารถนา เช่น

ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อสังคม รวมทั้งมีความรักในความถูกต้องและเป็นธรรม โดยยึดหลักความพอเพียงในการดำเนินชีวิต การสร้างภูมิคุ้มกันต่อการทุจริตประพฤติมิชอบ และต่อการเอาเปรียบผู้อื่น สังคม และประเทศชาติ

2.2 การดำเนินงานของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ต่อนโยบาย “โตไปไม่โกง”

เมื่อผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้ประกาศนโยบายเกี่ยวกับการต้านทุจริตคอร์รัปชันสำหรับใช้กับสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร คือ นโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อมุ่งหล่อหลอมปลูกฝัง ให้เด็กเติบโตไปเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เปี่ยมด้วยค่านิยมและคุณสมบัติที่พึงปรารถนาแล้วนั้น สำนักงานการศึกษา ซึ่งเป็นฝ่ายที่รับผิดชอบด้านการบริหารจัดการ วางแผนนโยบายและยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร จึงได้ขานรับนโยบายและได้ริเริ่มโครงการโรงเรียนสีขาว (anti-corruption) ขึ้นในปี 2553 โดยมีวัตถุประสงค์ของโครงการ ดังนี้ (สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558, น. 4)

1. เพื่อผลิตหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ซึ่งเป็นหลักสูตรสำหรับจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่สอดคล้องกับการป้องกันและแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน
2. เพื่อฝึกอบรมครูผู้สอน ให้มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรและมีทักษะในการถ่ายทอดแนวคิดและปลูกฝังค่านิยม คุณธรรมและจริยธรรมในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ไปสู่นักเรียนกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. เพื่อเผยแพร่และรณรงค์เรื่องการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ไปสู่สาธารณชนในวงกว้างให้เกิดความตระหนักและเข้ามาร่วมกับกรุงเทพมหานคร ในการปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนมีค่านิยมและจิตสำนึกที่ต้งามในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ในปีงบประมาณ 2553 ได้เริ่มผลิตหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นขยายหลักสูตรในระดับชั้นที่สูงขึ้นตามลำดับ ดังนี้

- ปี พ.ศ. 2554 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
- ปี พ.ศ. 2555 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
- ปี พ.ศ. 2556 จัดทำหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6

การดำเนินการในช่วงระยะเวลา 4 ปีการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัจจุบันกรุงเทพมหานครมีหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ครบทุกระดับชั้น โดยมีรายละเอียดการดำเนินกิจกรรมในแต่ละปี ดังแสดงในตารางที่ 2.3-2.6

ตารางที่ 2.3 เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ระยะเวลาดำเนินการ:
มิถุนายน 2552 – พฤษภาคม 2553

เป้าหมาย	การดำเนินงาน
1. ได้หลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นค่านิยมและจิตสำนึกที่สอดคล้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3	กิจกรรมที่ 1 การจัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3
2. ครูระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กิจกรรมที่ 2 ฝึกอบรมครูระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1,400 คน กิจกรรมที่ 3 ผลิตสื่อการเรียนการสอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3
3. นักเรียนระดับชั้นอนุบาลประถมศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้มีค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีงามในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน	กิจกรรมที่ 4 การประเมินและติดตามการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3 กิจกรรมที่ 5 การรณรงค์และประชาสัมพันธ์การเปิดตัวโครงการ สื่อโฆษณา หนังสือพิมพ์ วิทยุ

ที่มา: สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 8)

ตารางที่ 2.4 เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ระยะเวลาดำเนินการ:
มิถุนายน 2554 – พฤษภาคม 2555

เป้าหมาย	การดำเนินงาน
1. ได้หลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นค่านิยมและจิตสำนึกที่สอดคล้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	กิจกรรมที่ 1 การจัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กิจกรรมที่ 2 ฝึกอบรมครูระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1-3 จำนวน 1,296 คน
2. ครูระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กิจกรรมที่ 3 ผลิตสื่อการเรียนการสอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 กิจกรรมที่ 4 การประเมินและติดตามการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6
3. นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้มีค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีงามในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน	กิจกรรมที่ 5 การรณรงค์และประชาสัมพันธ์การเปิดตัวโครงการ สื่อโฆษณา หนังสือพิมพ์ วิทยุ

ที่มา: สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 9)

ตารางที่ 2.5 เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ระยะเวลาดำเนินการ:
กุมภาพันธ์ 2555 – มีนาคม 2556

เป้าหมาย	การดำเนินงาน
1. ได้หลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นค่านิยมและจิตสำนึกที่สอดคล้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3	กิจกรรมที่ 1 การจัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 กิจกรรมที่ 2 ฝึกอบรมครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 630 คน
2. ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ที่ผ่านการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กิจกรรมที่ 3 ผลิตสื่อการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 จำนวน 1,000 ชุด กิจกรรมที่ 4 การประเมินและติดตามการการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้มีค่านิยมและจิตสำนึกที่ต้งามในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน	กิจกรรมที่ 5 การรณรงค์และประชาสัมพันธ์การเปิดตัวโครงการ สื่อโฆษณา หนังสือพิมพ์ วิทยุ

ที่มา: สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น.10)

ตารางที่ 2.6 เป้าหมายและการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ระยะเวลาดำเนินการ:
สิงหาคม 2556 – สิงหาคม 2557

เป้าหมาย	การดำเนินงาน
1. ได้หลักสูตรการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นค่านิยมและจิตสำนึกที่สอดคล้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6	กิจกรรมที่ 1 การจัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6 กิจกรรมที่ 2 ฝึกอบรมครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน
2. ครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ผ่านการฝึกอบรม มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดแนวคิดเรื่องคุณธรรมจริยธรรมเพื่อต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันไปสู่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	กิจกรรมที่ 3 ผลิตสื่อการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 1,000 ชุด กิจกรรมที่ 4 การประเมินและติดตามการการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4- มัธยมศึกษาปีที่ 6
3. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้มีค่านิยมและจิตสำนึกที่ต้งามในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชัน	กิจกรรมที่ 5 การรณรงค์และประชาสัมพันธ์การเปิดตัวโครงการ สื่อโฆษณา หนังสือพิมพ์ วิทยุ

ที่มา: สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 11)

จากตารางที่ 2.3-2.6 แสดงให้เห็นว่าสำนักการศึกษาได้เริ่มดำเนินงาน จัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” อบรมครูที่รับผิดชอบ และได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝังให้มีค่านิยมและจิตสำนึกที่ต้งามในการต่อต้านทุจริตคอร์รัปชันให้กับนักเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้ครบทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งใช้เวลาในการดำเนินงานทั้งสิ้นเป็นเวลา 4 ปีการศึกษา

2.3 กระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร

จากที่กล่าวมาข้างต้นในหัวข้อ 2.2 เป็นการดำเนินงานของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครต่อนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยโครงการโรงเรียนสีขาว (anti-corruption) ในระดับ กรุงเทพมหานครเพื่อเตรียมความพร้อมในการผลิตหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ส่งต่อสู่การปฏิบัติในสถานศึกษา

ในส่วนการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในระดับสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น ทางสำนักการศึกษาได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายไปสู่โรงเรียนในสังกัด กรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้น 438 แห่ง มีกระบวนการปฏิบัติงานตามแนวคิดเชิงระบบ คือ การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการปฏิบัติงาน (Process) ดังนี้ (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558, น.65)

2.3.1 การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (Input)

คำว่า ปัจจัยนำเข้า ในเชิงระบบนั้นได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้ Immegart and Pilecki (1973, อ้างถึงใน สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์, 2558, น. 19) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ปัจจัยนำเข้า คือ ทุกสิ่งที่ใส่เข้าไปในระบบที่ทำการวิเคราะห์เพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรม ทรัพยากรทั้งหมดครอบคลุมในส่วนของรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งทรัพยากรในปัจจัยนำเข้าที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ส่วนนามธรรม ได้แก่ รูปแบบวิธีการและความชัดเจนในการดำเนินการ ส่วน Lunenburg & Ornstein (2012, อ้างถึงใน รัตนา ดวงแก้ว, 2557, น. 11-14) ได้อธิบายว่า ทฤษฎีระบบเปิดมี ปัจจัยนำเข้า (input) ประกอบไปด้วยทรัพยากรแวดล้อมใน 4 ลักษณะ ได้แก่ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ สอดคล้องกับ เฉลียว บุรีภักดี (2558, น. 197) ที่อธิบายว่า ปัจจัยนำเข้า (I) ประกอบไปด้วยตัวผู้บริการ บุคลากร วัสดุสิ่งของ เงินงบประมาณ

จากการนำเสนอความหมายด้านปัจจัยนำเข้าของนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า ปัจจัยนำเข้า หมายถึง ทุกสิ่งที่ใส่เข้าไปในระบบประกอบไปด้วยทรัพยากร ได้แก่ คน เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ รูปแบบวิธีการและความชัดเจนในการดำเนินการ

ส่วนการเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (Input) ในการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียด ดังนี้

1. ความพร้อมของบุคลากร

คำว่า “บุคลากรในสถานศึกษา” ได้มีนักวิชาการให้ความหมาย ดังนี้ ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2555, น. 2-20) ได้อธิบายว่า ทรัพยากรมนุษย์ คือ บุคลากรในองค์กรที่ประกอบไปด้วย ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะทางร่างกาย ถ้าเป็นตัวป้อนใน

สถานศึกษา ก็ประกอบไปด้วย ผู้บริหาร ครู นักเรียน คล้ายคลึงกับเฉลียว บุรีภักดีวัฒนา (2558, น. 197) ที่ได้กล่าวว่า บุคลากรในระบบปัจจัยนำเข้าของสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร ครู นักเรียน ส่วนรัตนา ดวงแก้ว (2557, น. 11-15) ได้อธิบายว่าในเชิงระบบของสถานศึกษาถ้ากล่าวถึง คน หมายถึง บุคลากรที่เป็นสมาชิกขององค์กร เช่น ผู้บริหาร ครู นักเรียน เป็นต้น และผ่องศรี วาณิชศุภวงศ์ (2557, น. 249) ก็ได้อธิบายว่า บุคลากร หมายถึง นักเรียน ครูผู้สอน ข้าราชการพลเรือนศึกษานิเทศก์ ลูกจ้างประจำและภารโรง

จากความหมายบุคลากรในสถานศึกษาของนักวิชาการข้างต้นพอสรุปได้ว่า บุคลากรในสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหาร ครู นักเรียน ลูกจ้างประจำและภารโรง ที่เป็นสมาชิกภายในองค์กร

ในส่วนการเตรียมความพร้อมด้านบุคลากร เพื่อดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น สำนักการศึกษาได้ดำเนินการอบรมในส่วนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่รับผิดชอบในการนำกิจกรรมไปปฏิบัติตามนโยบายเท่านั้น ส่วนนักเรียนและผู้ปกครองนั้น สำนักการศึกษาไม่ได้มีการเตรียมความพร้อม เนื่องจากเป็นกลุ่มที่รับผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังนั้นการเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการศึกษานี้ จึงมีขอบเขตเฉพาะการเตรียมความพร้อมของบุคลากรที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอน เพื่อให้ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามเจตจำนงของนโยบาย สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 65-68) ได้มีการดำเนินการ ดังนี้

1. ด้านผู้บริหาร เพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กรุงเทพมหานครได้จัดประชุมชี้แจงเพื่อสร้างความเข้าใจให้แก่ผู้บริหารเพื่อให้เกิดการบริหารจัดการและการเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

2.1 แลกเปลี่ยนเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการดำเนินนโยบาย “โตไปไม่โกง”

2.2 แนะนำแนวทางการวิเคราะห์ นโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้มีความสอดคล้องกับ วิสัยทัศน์และนโยบายสถานศึกษา อัตลักษณ์ แผนงาน หรือโครงการของสถานศึกษารวมทั้งปรับนโยบายให้มีความเหมาะสมกับศักยภาพของโรงเรียน ครูและนักเรียน

2.3 แนะนำแนวทางให้ผู้บริหารได้ทราบรายละเอียดในการบริหารจัดการและวางแผนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆภายในสถานศึกษา

2.4 แนะนำแนวทางให้ผู้บริหารวางแผนการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ ให้ครูที่รับผิดชอบเข้าใจตรงกันในโรงเรียนเพื่อสร้างความตระหนัก แบ่งบทบาทหน้าที่ที่ความรับผิดชอบและมอบหมายอำนาจ การตัดสินใจให้แก่คณะครูอย่างชัดเจน การวางแผนเพื่อหาแนวทางสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูได้เข้ารับการอบรมในหลักสูตร “โตไปไม่โกง”

2.5 แนะนำแนวทางให้ผู้บริหารวางแผนการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ ให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนในการดำเนินโครงการ

2. ด้านครูผู้สอน ครูมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอน จากหลักสูตรเพื่อถ่ายทอดและสื่อสารไปยังผู้เรียน ดังนั้น ขอบข่ายในการเตรียมความพร้อมด้าน ครูผู้สอน (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2558, น.66) ได้มีการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ฝึกอบรมครูที่รับผิดชอบกิจกรรมตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะในการสื่อสาร แนวคิดคุณธรรมและการต้านทุจริตคอร์รัปชัน เพื่อริเริ่ม ผลักดันและสร้างกิจกรรมให้กับนักเรียนโดยตรง

2.2 การสร้างความตระหนักให้ครูเห็นถึงความสำคัญและเอาใจใส่ต่อการสอนในการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 กรณีการขาดแคลนบุคลากร สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานครได้แนะแนวทางให้สถานศึกษาแก้ปัญหาด้วยวิธีการให้ครูบูรณาการหลักสูตร“โตไปไม่โกง” ทุกกลุ่มสาระ และพยายามที่จะผลักดันให้ครูทุกคนในสถานศึกษาได้เข้ารับการอบรมความรู้ เพื่อทดแทนในกรณีที่มีการย้าย การลาออก หรือการเปลี่ยนระดับชั้นที่สอน

จากที่ได้นำเสนอความหมายของบุคลากรและอธิบายรายละเอียด การเตรียมความพร้อมของบุคลากรในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร ข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพร้อมของบุคลากร หมายถึง การเตรียมผู้บริหารและครูผู้สอน ให้เข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบายสามารถวิเคราะห์นโยบาย และจัดทำโครงการ แผนงานและสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษา ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจและสามารถวางแผน มอบหมายบทบาทหน้าที่ให้กับครูที่รับผิดชอบรวมถึงการรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้กับครู ผู้ปกครอง ชุมชนได้รับทราบและเข้าร่วมสนับสนุน การส่งเสริมและพัฒนาครูผู้สอนและรับผิดชอบการจัดกิจกรรมให้มีความรู้และความเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตร ทักษะในการสื่อสารของครูไปสู่ผู้เรียน การผลักดันให้ครูทุกคนได้เข้ารับการอบรมเพื่อให้สัดส่วนครูกับชั้นเรียนมีความเหมาะสมเพียงพอ และสร้างความตระหนักให้ครูได้เห็นความสำคัญและการเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2. ความพร้อมของงบประมาณ

คำว่า “งบประมาณในสถานศึกษา” ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้

Turnbull (1970 อ้างถึงใน ธรรมรส โชติกาญจกร และจำรัส นองมาก, 2557, น. 551-552) ได้ให้ความหมายไว้ว่า งบประมาณ หมายถึง แผนการเงินขององค์การที่กำหนดขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร และอธิบายเพิ่มว่างบประมาณในสถานศึกษา หมายถึง จำนวนเงินที่สถานศึกษากำหนดไว้เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินกิจการต่างๆในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ด้าน ทองอินทร์ วงศ์โสธร (2555, น. 2-20) ได้อธิบายถึงแหล่งที่มาของงบประมาณว่า งบประมาณในสถานศึกษา หมายถึง ทรัพยากรการเงินที่ได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน เงินบำรุงการศึกษา เงินบริจาค ในขณะที่ ผ่องศรี วาณิชยศุภวงค์ (2557, น. 249) ได้อธิบายแหล่งที่มาของงบประมาณในสถานศึกษาว่า หมายถึง งบประมาณประจำปี ที่ได้รับการจัดสรรในแต่ละปีงบประมาณจำแนกตามแผน เช่น แผนงานบริหารการศึกษา แผนงานจัดการศึกษา และงบพิเศษอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับเฉลียว บุรีภักดีวัฒนา (2558, น. 197) ที่ได้กล่าวว่า ปัจจัยนำเข้าของระบบสถานศึกษา งบประมาณ หมายถึง ตัวเงินที่มาจากงบประมาณแผ่นดินและเงินที่ได้มาจากผู้สนับสนุน

โดยรัตนา ดวงแก้ว (2557, น. 11-15) ได้อธิบายว่า งบประมาณ คือ เงินที่ใช้ในการลงทุนเพื่อการดำเนินการทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

จากที่นำเสนอความหมายของงบประมาณในสถานศึกษาจากนักวิชาการข้างต้นพอสรุปได้ว่า งบประมาณในสถานศึกษา หมายถึง เงินที่ได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน หรือ งบประมาณประจำปีที่ได้จัดสรรในแต่ละปีจำแนกตามแผนงาน หรือที่มาจากเงินบำรุงการศึกษา เงินบริจาค รวมถึงเงินที่ได้มาจากผู้สนับสนุน เพื่อใช้ในการลงทุนในการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวภายในสถานศึกษาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

ในส่วนการเตรียมความพร้อมด้านงบประมาณ เพื่อดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น.65 -68) ได้ดำเนินการ ดังนี้

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครได้เริ่มต้นโครงการตั้งแต่ปี พ.ศ.2553 โดยไม่ได้สนับสนุนด้านงบประมาณที่เป็นตัวเงิน โรงเรียนต้องวางแผนในการเบิก-จ่ายงบประมาณเอง เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมในห้องเรียนและกิจกรรมนอกห้องเรียน ต่อมาในปีการศึกษา 2558 กรุงเทพมหานครได้สนับสนุนงบประมาณ โรงเรียนละ 10,000 บาท เพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การประกวดแข่งขัน การจัดนิทรรศการ การสร้างสื่อเสริมที่เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และหากโรงเรียนที่มีความพร้อมก็สามารถส่งโครงการเข้าร่วมประกวดในระดับ กรุงเทพมหานคร

จากที่ได้นำเสนอความหมายและรายละเอียดการเตรียมความพร้อมของงบประมาณในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครข้างต้นพอสรุปได้ว่าความพร้อมของงบประมาณ หมายถึง ความเพียงพอและเหมาะสมของเงินที่สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครได้รับการจัดสรรในการดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” รวมถึงการวางแผนในการเบิก-จ่ายเงินในการดำเนินการจัดกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

2.1 ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์

คำว่า “วัสดุอุปกรณ์” ได้มีนักวิชาการหลายท่าน อาทิ ปรีชา คัมภีรปกรณ์ ธรรมรส โชติกาญจกร และสวัสดี อุดมโภชน์ (2557, น. 88) ให้ความหมายของคำว่า “วัสดุ” ตามความหมายของสำนักงบประมาณ ว่าหมายถึง วัสดุสิ้นเปลือง ที่สามารถเปลี่ยนสลายตัวไปในเวลาอันสั้น หรือวัสดุที่ใช้ในการสร้างหรือซ่อมแซม นอกจากนี้ปรีชา คัมภีรปกรณ์, ธรรมรส โชติกาญจกร และสวัสดี อุดมโภชน์ ยังได้อธิบายเพิ่มเติมว่า วัสดุ อุปกรณ์การศึกษาหรือ วัสดุ อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอน (instructional materials and equipment) หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนและในสำนักงาน ซึ่งมีความหมายรวมถึงวัสดุสิ้นเปลือง เช่น กระดาษ ไม้ เหล็ก ชอล์ก กาว ลวด โปสเตอร์ ตลอดจน อุปกรณ์ครุภัณฑ์ เช่น เครื่องเทป วิทยุ เครื่องใช้ต่างๆ ชุดใบงาน ชุดการเรียนการสอน เป็นต้น ส่วนสนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์ และอำพล ทิมามสาร (2557, น. 195) ก็ได้ อธิบายว่า อุปกรณ์ที่นิยมนำมาใช้ในการบริหารงาน โดยเฉพาะองค์การบริหารการศึกษา จำแนกออกได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้ 1) ประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง เครื่องโทรทัศน์ เป็นต้น 2) ประเภทวัสดุ จำแนก 2 ประเภท ได้แก่ 2.1) วัสดุที่ต้อง

อาศัยเครื่องมือสำหรับนำเสนอ เช่น फिल्म งานเสียง และ 2.2) วัสดุที่นำเสนอเรื่องราวได้ด้วยตนเอง เช่น หนังสือ ตำรา รูปภาพ แผนภูมิ หุ่นจำลอง เป็นต้น ด้านผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์ (2557, น. 249) ได้อธิบาย วัสดุครุภัณฑ์ ว่าหมายถึง ยานพาหนะ โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ ซอล์ก กระดาษ เครื่องพิมพ์ดีด อุปกรณ์เครื่องช่วยสอน เป็นต้น และรัตนา ดวงแก้ว (2557, น. 11-15) ก็ได้อธิบายว่า วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลาย รวมทั้งเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

จากที่ได้นำเสนอความหมายของวัสดุอุปกรณ์จากนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งของสิ้นเปลืองที่เปลี่ยนสลายตัวไปในเวลาอันสั้น สิ่งของที่นำมาใช้ในการสร้างซ่อมแซม สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลายหรือประเภทเครื่องมืออุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องฉายภาพยนตร์ เครื่องบันทึกเสียง รวมทั้งสิ่งที่จะต้องอาศัยเครื่องมือสำหรับนำเสนอ และสิ่งนำเสนอเรื่องราวได้ด้วยตนเอง เพื่อนำมาใช้ในการปฏิบัติงาน ใช้ในการจัดเรียนการสอน เช่น ชุดการเรียนการสอน วัสดุครุภัณฑ์ อุปกรณ์เครื่องช่วยสอน เป็นต้น

ในส่วนการเตรียมความพร้อมของ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 58) ได้ให้ความหมายคล้ายคลึงกับ รัตนา ดวงแก้ว (2557, น. 11-15) ที่ได้อธิบายว่า วัสดุอุปกรณ์ หมายถึง สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหลาย ประกอบไปด้วย กล่องอุปกรณ์ บรรจุสื่อต่างๆ ที่มอบให้ครูได้ใช้ประกอบในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ไปสู่ผู้เรียน ซึ่งประกอบไปด้วย

1. คู่มือครูในการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ทุกระดับชั้น
2. หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในทุกระดับชั้น
3. สื่อวีดีทัศน์
4. เพลง
5. นิทาน
6. เกม
7. บทละคร ภาพยนตร์สั้น
8. กรณีศึกษาและแบบฝึกหัดการวิเคราะห์และใช้เหตุผลของเนื้อ

เรื่องภาพยนตร์สั้น “โตไปไม่โกง”

จากที่ได้นำเสนอความหมายและรายละเอียดการเตรียมความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความเพียงพอและเหมาะสมของชุดการเรียนการสอน ได้แก่ คู่มือครูในการใช้หลักสูตร หลักสูตร สื่อวีดีทัศน์ เพลง นิทาน เกม บทละคร ภาพยนตร์สั้น กรณีศึกษาและแบบฝึกหัดการวิเคราะห์และใช้เหตุผลของเนื้อเรื่องภาพยนตร์สั้น “โตไปไม่โกง” ที่นำมาจัดเตรียมเพื่อใช้ประกอบในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

2.2 ความพร้อมของอาคารสถานที่

คำว่า “อาคารสถานที่” ได้มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายไว้ ดังนี้ ผ่องศรี วาณิชยศุภวงศ์ (2557, น. 249) กล่าวว่า อาคารสถานที่ หมายถึง เฉพาะส่วนที่เป็นตัว

อาคาร ได้แก่ อาคารเรียน อาคารสำนักงาน อาคารเอนกประสงค์ ส่วนเกรียงศักดิ์ จรัญยานนท์ และ นคร ศรีวิจารณ์ (2557, น. 344) ได้จำแนกและอธิบายความหมายของอาคารสถานที่ในสถานศึกษาไว้กว้างขึ้นโดยรวมถึงบริเวณพื้นที่ด้วย ดังนี้ 1) บริเวณเรียน คือ บริเวณที่ปลูกสร้างอาคารเพื่อสนองกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง 2) ห้องเรียนปกติ หมายถึง ห้องสี่เหลี่ยมหรือรูปทรงอื่นที่สนองความต้องการทั้งทางแสงสว่าง การระบายอากาศพร้อมที่จะรับฟังครู ประกอบไปด้วย โต๊ะครู โต๊ะนักเรียน 3) ห้องเรียนวิชาเฉพาะเป็นห้องเรียนเพื่อการเรียนรู้ประจำวิชาที่มีลักษณะพิเศษไปจากห้องเรียนปกติ ขนาดห้องเรียน เฟอร์นิเจอร์ และอุปกรณ์มีความแตกต่างไปจากการเรียนพิเศษ ซึ่งสุรพล ศุภครตีทิเพศ (2547, น. 22) มีความเห็นเช่นเดียวกันโดยได้อธิบายว่า อาคารสถานที่ในสถานศึกษาแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ 1) อาคารเรียน ห้องเรียนและห้องพิเศษต่างๆ เช่น ห้องสมุด ห้องพักครู ห้องพยาบาล ห้องวิทยาศาสตร์และห้องพัสดุ 2) อาคารประกอบหรือสิ่งปลูกสร้างอื่นๆ เช่น อาคารเอนกประสงค์ โรงฝึกงาน โรงอาหาร ห้องส้วม เรือนเพาะชำ รั้ว ถังประปา 3) บริเวณโรงเรียน เช่น สนาม ถนน ที่พักผ่อนหย่อนใจ ฯลฯ

จากการนำเสนอความหมายของอาคารสถานที่จากนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า อาคารสถานที่ หมายถึง อาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ อาคารเอนกประสงค์ โรงฝึกงาน โรงอาหาร บริเวณสนาม ถนน ที่พักผ่อนหย่อนใจ ที่สนองต่อกิจกรรมการเรียนการสอนโดยตรง

ในส่วนการเตรียมความพร้อมของอาคารสถานที่ เพื่อดำเนินการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร มีรายละเอียด ดังนี้

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 65-68) ได้ให้แนวทางแต่ละโรงเรียนไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนและกิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งเป็นการดำเนินการในสถานศึกษา สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนด้วยการจัดตารางการใช้ห้อง ตามอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ห้องสมุด อาคารเอนกประสงค์ ตามความพร้อมของสถานศึกษา และในส่วนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เลือกตามห้องประชุม สนามกีฬาหรือสถานที่กลางแจ้ง ซึ่งให้ดำเนินไปตามบริบทและศักยภาพของแต่ละโรงเรียน โดยคำนึงถึงความเพียงพอและความเหมาะสม

จากที่ได้นำเสนอความหมายของอาคารสถานที่และรายละเอียดการเตรียมความพร้อมของอาคารสถานที่ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความพร้อมของอาคารสถานที่ หมายถึง การเตรียมอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ห้องสมุด อาคารเอนกประสงค์ภายในโรงเรียนเพื่อใช้เป็นสถานที่ในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน และการเตรียมห้องประชุม สนามกีฬาหรือบริเวณสถานที่กลางแจ้งในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” โดยคำนึงถึงความเพียงพอและความเหมาะสม

2.3 ความชัดเจนในแนวการปฏิบัติ

มีนักวิชาการได้กล่าวถึงรายละเอียดของความชัดเจนในการปฏิบัติตามนโยบายไว้ ดังนี้ Van Meter and Van Horn (1975 อ้างถึงใน กล้า ทองขาว, 2557, น. 3-21) ได้อธิบายไว้ว่า ความชัดเจนในการปฏิบัติ คือ การระบุวัตถุประสงค์ มาตรฐาน จำนวนชิ้นงาน ปริมาณ

ของบุคลากร ความก้าวหน้า และกิจกรรมของโครงการ การวัดการประเมิน โดยใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่เรียบเรียงข้อกำหนดและแนวปฏิบัติอย่างพิถีพิถันให้สะท้อนเกณฑ์และแนวปฏิบัติตามนโยบายได้ชัดเจน และกล้า ทองขาว (2557, น. 3-32) ก็ได้อธิบายว่า ความชัดเจนในการปฏิบัติ คือ การสื่อสาร ข้อความนโยบาย เป้าหมาย วัตถุประสงค์ การกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการดำเนินงานไปปฏิบัติ การแบ่งสรรหน้าที่ ไปยังหน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้มีความรู้ความเข้าใจตรงกัน ส่วนสมบัติ สุวรรณพิทักษ์ (2550, น. 2-39) ได้กล่าวว่า ความชัดเจนในการปฏิบัติ คือ รายละเอียดของวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางการดำเนินของนโยบาย ที่สามารถวัดและประเมินการดำเนินงานตามนโยบายที่เป็นเป้าหมายเดียวกัน นอกจากนี้ยังรวมถึง หน่วยงานที่รับผิดชอบ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องได้รับทราบ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ เพื่อให้เกิดการร่วมมือและเข้ามาร่วมสนับสนุน

จากที่นำเสนอความหมายของความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติจาก นักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความชัดเจนในแนวทางการปฏิบัติ หมายถึง การสื่อสารหรือการระบุ ข้อความที่มีรายละเอียดชัดเจน เกี่ยวกับ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ จำนวนชิ้นงาน ปริมาณของบุคลากร ความก้าวหน้าและกิจกรรมของโครงการ การวัดการประเมิน โดยใช้ถ้อยคำหรือข้อความที่เรียบเรียง ข้อกำหนดและแนวปฏิบัติอย่างพิถีพิถันให้สะท้อนเกณฑ์และแนวปฏิบัติตามนโยบายได้ชัดเจน เพื่อให้ บุคลากรหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้มีความรู้ความเข้าใจตรงกัน

ในส่วนการสร้างความสำเร็จในการปฏิบัติเพื่อให้การดำเนินงานตาม นโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครเป็นไปตามเจตนารมณ์ของนโยบายนั้น ทางสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 65-68) ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. การอบรมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ รายละเอียดของโครงการ กิจกรรม
2. การผลิตเอกสารเกี่ยวกับรายละเอียดของเป้าหมาย วัตถุประสงค์ โครงการ กิจกรรม
3. การผลิตคู่มือในการปฏิบัติตามกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนและแนวทางการประเมิน
4. การชี้แจงระยะเวลาดำเนินการ
5. การแถลงข่าว การประชาสัมพันธ์ การโฆษณา และการรณรงค์ ผ่านทางสื่อต่างๆ

จากการนำเสนอความหมายและรายละเอียดความชัดเจนในการ ปฏิบัติ เพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานคร ข้างต้น พอสรุปได้ว่า ความชัดเจนในการปฏิบัติ หมายถึง การสื่อสารสู่ผู้ปฏิบัติงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเป้าหมาย วัตถุประสงค์ รายละเอียดโครงการ กิจกรรม คู่มือในการปฏิบัติ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและแนวทางการประเมิน ระยะเวลาดำเนินการ รวมถึง การแถลงข่าว การประชาสัมพันธ์ การโฆษณา และการรณรงค์ผ่านทางสื่อต่างๆ เพื่อให้เกิด การร่วมมือและเข้ามาร่วมสนับสนุน ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

ดังนั้น การเตรียมความพร้อมด้านปัจจัยนำเข้า (input) ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วยความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่ และความชัดเจนในแนวปฏิบัติ

2.3.2 กระบวนการปฏิบัติงาน (process)

ได้มีนักวิชาการอธิบายถึงความหมายของ “กระบวนการ” ตามแนวคิดเชิงระบบ ดังนี้

ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์ (2557, น. 249) ได้อธิบายว่า กระบวนการ หมายถึง การบริหารงาน การวางแผน การจัดสรรกฎระเบียบต่างๆ การนิเทศและติดตาม มาตรฐานผลสัมฤทธิ์ การศึกษาและการประเมินผล ส่วนสนานจิต สุคนธ์ทรัพย์ (2558, น. 19) ได้อธิบายว่า กระบวนการ หมายถึง ชุดการกระทำที่สัมพันธ์กัน ร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดผลที่มุ่งหวังโดยใช้ทรัพยากรที่ป้อนเข้าสู่ระบบ และทองอินทร์ วงศ์โสธร (2555, น. 2-27) ก็ได้กล่าวว่า กระบวนการ หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงตัวป้อนให้เป็นผลผลิตซึ่งมีหลายกระบวนการ ได้แก่ การจัดโครงสร้างองค์การ การวางแผน การควบคุม นโยบายองค์การ กฎระเบียบ กระบวนการผลิต กระบวนการให้บริการ ตลอดถึงการพัฒนาองค์การ โดยทองอินทร์ วงศ์โสธร ได้อธิบายในส่วนกระบวนการแปรสภาพของโรงเรียนว่า แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้ 1) กระบวนการบริหาร ประกอบไปด้วย การกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจ การควบคุม การผลิตและการพัฒนาองค์การ และ 2) กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิธีสอน และการวัดผล

จากที่นำเสนอความหมายของกระบวนการจากนักวิชาการข้างต้น พอสรุปได้ว่า กระบวนการ หมายถึง การกระทำที่สัมพันธ์กัน การร่วมกันดำเนินกิจกรรมเพื่อให้เกิดผลที่มุ่งหวัง โดย แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) กระบวนการบริหาร ประกอบไปด้วย การวางแผน การตัดสินใจ การควบคุม การจัดสรรกฎระเบียบ การผลิต การพัฒนาองค์การและการนิเทศติดตาม และ 2) กระบวนการเรียนการสอน ประกอบด้วย การจัดหลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิธีสอน และการวัดผล

ในส่วนความหมายของกระบวนการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานครนั้น สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 29) ได้ระบุไว้ว่า หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ที่สำนักการศึกษากำหนดให้ดำเนินการเป็น 4 แนวทาง ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมหลักสูตร และการจัดโครงสร้างเวลาดำเนินกิจกรรม

จากการที่ผู้ศึกษาได้สังเคราะห์สรุปจากคู่มือครูในการดำเนินงาน พบว่า โครงการโรงเรียนสีขาวหลักสูตร “โตไปไม่โกง” มีรายละเอียดของลักษณะกิจกรรมและมีกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามที่สำนักการศึกษาได้กำหนด ลักษณะกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้ในการจัดกิจกรรมได้อย่างเหมาะสม มี 2 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมในระดับอนุบาลและระดับประถมศึกษา ได้แก่ การเล่นนิทาน เกมการละเล่นต่างๆ การร้องเพลง ท่องบทกวีและคำคล้องจองสำหรับเด็ก กิจกรรมศิลปะ กิจกรรมสร้างเสริมประสบการณ์อื่นๆ

2. กิจกรรมในระดับชั้นมัธยมศึกษา ได้แก่ ภาพยนตร์สั้น เพลง กรณีศึกษา จากเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบัน แบบฝึกหัดเพื่อการวิเคราะห์และให้เหตุผลทางจริยธรรม ตัวอย่างโครงการบริการชุมชนและสังคม

ในส่วนกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” นั้น สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น.32) ได้ให้แนวทางการดำเนินงานแก่สถานศึกษาทุกแห่งว่า ในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรนั้นต้องพิจารณาตามบริบทและศักยภาพของสถานศึกษาซึ่งมีแนวทางให้ผู้อำนวยการสถานศึกษานำไปพิจารณาและบริหารจัดการได้ 4 แนวทาง ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน

1.1 ชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-2 บังคับจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” สัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง

2.1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กำหนดเป็นกิจกรรมที่สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและจุดเน้น ดังนี้

- แนวทางที่ 1 กำหนดจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง โดยให้ระบุไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนของสถานศึกษา ชื่อกิจกรรม “โตไปไม่โกง”

- แนวทางที่ 2 หากโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านชั่วโมงหรือบุคลากรให้บูรณาการไปในวิชาใกล้เคียง ได้แก่ วิชาสังคม หน้าที่พลเมือง กรุงเทพมหานครศึกษาและวิทยาศาสตร์

- แนวทางที่ 3 หากโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านชั่วโมงหรือบุคลากรให้บูรณาการแทรกในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระ

- แนวทางที่ 4 หากโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านชั่วโมงหรือบุคลากร ให้สอดแทรกเข้าไปในโครงการ กิจกรรม เช่น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

จากรายละเอียดของแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนข้างต้น พอสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน หมายถึง การกำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการจัดให้ทุกระดับชั้น ได้เข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยชั้นอนุบาลเป็นการบังคับกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง ส่วนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ให้สถานศึกษาเลือกดำเนินการตามความพร้อมและจุดเน้นตาม 4 แนวทาง ได้แก่ การกำหนดจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง การบูรณาการกิจกรรมไปในวิชาใกล้เคียง การบูรณาการกิจกรรมแทรกในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระ และการสอดแทรกกิจกรรมเข้าไปกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน

สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 37) ได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามสถานที่ต่างๆ ในกรุงเทพมหานครเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายนอกห้องเรียน โดย

ทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพ-มหานคร จะดำเนินการส่งนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วมกิจกรรมตามปฏิทินที่สำนักงานการศึกษากำหนดมา ซึ่งประกอบไปด้วยกิจกรรม ดังนี้

2.1 กิจกรรม Growing Good Day Camp เป็นกิจกรรมที่สำนักงานการศึกษาได้ดำเนินการจัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ เช่น หอศิลป์วัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร สนามกีฬาไทยญี่ปุ่น-ดินแดง และตามสวนสาธารณะ เป็นต้น โดยมีลักษณะการจัดกิจกรรมเป็นฐาน จำนวน 5 ฐาน ที่สอดคล้องกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ประการ มีระยะเวลาเสร็จสิ้นภายใน 1 วัน ซึ่งแต่ละโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครจะหมุนเวียนนำนักเรียนมาเข้าร่วมกิจกรรมตามปฏิทินที่สำนักงานการศึกษากำหนด

2.2 กิจกรรม White Thumb Family Day เป็นอีกกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครได้เรียนรู้นอกห้องเรียน เช่น การนำนักเรียนเข้ารับการอบรมความรู้เสริมเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ประการ ซึ่งเป็นเนื้อหาที่เสริมจากหลักสูตร “โตไปไม่โกง” จากวิทยากรพิเศษและการนำนักเรียนเข้าชมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง” รวมถึงการเข้าร่วมรับมอบหนังสือนิทาน ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ทางสำนักงานการศึกษาได้ผลิตขึ้น

จากแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน หมายถึง กิจกรรม “โตไปไม่โกง” ที่สถานศึกษาได้ส่งนักเรียนระดับชั้น ป.1-ป.6 เข้าร่วมตามปฏิทินที่สำนักงานการศึกษากำหนด ซึ่งได้จัดขึ้นตามสถานที่ต่างๆ ภายในกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย กิจกรรม Growing Good Day Camp และกิจกรรม White Thumb Family Day

3. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง”

นอกจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนแล้ว ผู้บริหารกรุงเทพมหานครได้สนับสนุนให้โรงเรียนจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีแนวทางการดำเนินงานใน 4 ลักษณะ สำนักงานศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 40) ดังนี้

3.1 กิจกรรมการเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวันและใช้เป็นเพลงประกอบกายบริหารเพื่อปลูกฝังค่านิยมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของวันพุธที่เป็นกิจกรรม Sport Day

3.2 กิจกรรมนิทรรศการจัดประกวดแข่งขันวาดภาพ กิจกรรมร้องเพลงหรือกิจกรรมต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง”

3.3 จัดโครงการฝึกอบรมเยาวชนชนต้นแบบและเยาวชนแกนนำในสถานศึกษา

3.4 กิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงจากการผลิตสื่อการเรียนเสริมหลักสูตร เช่น นิทาน เพลง เป็นต้น

จากรายละเอียดการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ข้างต้นสรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” หมายถึง กิจกรรมที่สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานครดำเนินการจัด กิจกรรมเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” กิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง”

กิจกรรมประกวดแข่งขันวาดภาพและร้องเพลง “โตไปไม่โกง” โครงการฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบและเยาวชนแกนนำ “โตไปไม่โกง” และกิจกรรมการผลิตสื่อการเรียนเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง”

4. การดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ตามโครงสร้างเวลา

สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น.35) ได้ให้แนวทางการดำเนินการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในทุกระดับชั้นซึ่งกำหนดโครงสร้างเวลาเรียน 40 ชั่วโมง/ต่อปีการศึกษา แบ่งเป็นกิจกรรมพื้นฐานและกิจกรรมเลือก ซึ่งใน 3 ชั่วโมงแรกบังคับให้ดำเนินการสอนกิจกรรมหลักเพื่อเป็นพื้นฐานให้กับผู้เรียนทุกระดับชั้น และอีก 37 ชั่วโมงครูสามารถเลือกสอนกิจกรรมเลือกได้ตามบริบทหรือความสนใจของผู้เรียน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ชุดกิจกรรมพื้นฐาน คือ ชุดกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนสอน 4 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อสร้างความเข้าใจในสาระให้กับนักเรียนทุกระดับชั้นอย่างเข้มข้น (2) เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เกิดการมีส่วนร่วมได้อย่างเต็มที่ในการจัดกิจกรรมเลือก (3) เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจความหมายของสาระหลักของหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ประกอบไปด้วยคุณค่าความดี 5 ประการ ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต การมีจิตสาธารณะ ความเป็นธรรมทางสังคม การกระทำอย่างรับผิดชอบ การเป็นอยู่อย่างพอเพียง และ (4) เพื่อสร้างความคุ้นเคย และทัศนคติที่ดีของนักเรียนในการเรียนในรูปแบบกิจกรรมและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในขั้นต่อไป

4.2 ชุดกิจกรรมเลือก คือ ชุดกิจกรรมที่จัดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ ดังนี้ (1) เพื่อเป็นการต่อยอดความเข้าใจในสาระผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่ครูและนักเรียนสนใจ โดยครูผู้สอน สามารถออกแบบการสอนโดยเลือกสอนทั้งชุดกิจกรรมหรือเลือกผสมผสานกิจกรรมได้ตามเหมาะสม (2) เพื่อนักเรียนจะได้เรียนรู้เนื้อหาสาระในหลักสูตรจากชุดกิจกรรมพื้นฐานได้ครบถ้วน และ (3) เพื่อให้นักเรียนได้ทบทวน และต่อยอดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมเลือกต่างๆ ที่บรรจุอยู่ในแต่ละชุดกิจกรรมเลือก

จากแนวทางการจัดโครงสร้างเวลาดำเนินกิจกรรม “โตไปไม่โกง” พอสรุปได้ว่า การจัดโครงสร้างเวลาดำเนินกิจกรรม หมายถึง การกำหนดเวลาให้ทุกระดับชั้นเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” 40 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา โดยแบ่งเป็นการสอนชุดกิจกรรมพื้นฐาน 3 ชั่วโมง เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ สาระหลักของหลักสูตรและเตรียมความพร้อมของนักเรียนให้เกิดความคุ้นเคย และพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในขั้นต่อไป ส่วนการสอนชุดกิจกรรมเลือกที่สามารถเลือกได้ตามความเหมาะสม 37 ชั่วโมง เพื่อให้ครูและนักเรียนได้ร่วมกันออกแบบการสอนโดยเลือกสอนทั้งชุดกิจกรรมหรือเลือกผสมผสานกิจกรรมตามความเหมาะสม เพื่อทบทวนต่อยอดและให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจมากขึ้น

จากที่นำเสนอความหมายของกระบวนการและรายละเอียดกระบวนการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ข้างต้นพอสรุปได้ว่า กระบวนการปฏิบัติงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ประกอบด้วย การจัดกิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมนอกห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการจัดโครงสร้างเวลาดำเนินกิจกรรม

2.4 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร

ผลผลิตจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด กรุงเทพมหานครครั้งนี้ยังไม่สามารถประเมินได้อย่างชัดเจน เนื่องจากยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ประกอบกับการประเมินคุณภาพของผลผลิตในลักษณะนี้มีความเป็นนามธรรมสูง เพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับค่านิยม การรับรู้ เจตคติและการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งจำเป็นต้องใช้เวลาพุ่มพุกหยั่งรากและบ่มเพาะพัฒนาการ ประกอบกับต้องใช้การศึกษาติดตามพฤติกรรมของนักเรียนในสถานการณ์ต่างๆ อีกระยะหนึ่ง จึงจะสามารถประเมินได้ว่าสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรมีมากน้อยเพียงใด ดังนั้น การประเมินผลผลิตในการศึกษาครั้งนี้ จึงเป็นการศึกษาความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ซึ่งเป็นการศึกษาต่อเนื่องจากที่สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ได้เคยสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ไว้ในปีพ.ศ. 2553 พบว่า ประชาชนพอใจกับหลักสูตร “โตไปไม่โกง” และเห็นด้วยกับการดำเนินการทุจริตคอร์ปชั่นด้วยการปลูกฝังค่านิยมและปลูกจิตสำนึกที่ดีงามให้กับเด็กและเยาวชน และในปี 2554 ทางสำนักการศึกษาได้ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ได้สำรวจความพึงพอใจต่อหลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรม นักเรียนและผู้ปกครองตามสถานศึกษา 5 เขตพื้นที่ในสังกัดกรุงเทพมหานครด้วย (สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร, 2554, น. 55)

2.4.1 ความหมายของความพึงพอใจ

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้านิยามของความพึงพอใจจากเอกสารและงานวิจัยจากนักวิชาการและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ความพึงพอใจ จากรายงานการติดตามและสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 55) เพื่อนำมากำหนดประเด็นในการประเมินผลผลิต (Output) ความพึงพอใจจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน ดังนี้

Shelly (1975 อ้างถึงใน นฤมล กิจไพศาลรัตน์, 2545, น. 16) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในทางบวกเกี่ยวกับความรู้สึกในทางลบ โดยความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ และสิ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกพึงพอใจของมนุษย์ ได้แก่ ทรัพยากรและสิ่งเร้า ส่วน Morse and David (ม.ป.ป.อ้างถึงใน เจริญศรี พันปี, 2548, น. 13) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นกับมนุษย์เมื่อความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจได้รับการตอบสนองและสามารถลดความตึงเครียดและความกระวนกระวายของมนุษย์ให้น้อยลงหรือหมดไปทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจ ส่วนเพิ่มศักดิ์ บัวส่อง (2554, น. 38) ได้อธิบายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติความชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อสิ่งเราในด้านต่างๆ ของบุคคลนั้นๆ และความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับสิ่งที่ตนต้องการ

จากนิยามข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกในเชิงบวกของมนุษย์ ซึ่งเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานทั้งร่างกายและจิตใจ

2.4.2 ตัวบ่งชี้ความพึงพอใจจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

ในส่วนตัวบ่งชี้ความพึงพอใจจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ทางสำนักการศึกษาได้กำหนดขึ้นมีรายละเอียด ดังนี้

1) ความพึงพอใจของผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการ

ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 65) ได้ระบุตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลผลิต ที่แสดงให้เห็นว่า นโยบาย “โตไปไม่โกง” ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการ เห็นความสำคัญของนโยบาย มีความพอใจต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงาน พอใจในการส่งเสริมสนับสนุนในการพัฒนาบุคลากร พอใจในงบประมาณและวัสดุที่ได้รับจากต้นสังกัด พอใจในแนวทางการปฏิบัติและต่อผลการดำเนินงานตามนโยบาย และพร้อมที่จะสนับสนุนและพัฒนาให้การดำเนินนโยบายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2) ความพึงพอใจของครู

ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 60-61) ได้ระบุตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลผลิต ที่แสดงให้เห็นว่า นโยบาย “โตไปไม่โกง” ประสบผลสำเร็จนั้นครูต้องมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของนโยบาย รู้สึกพอใจต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงาน มีแรงจูงใจและความเต็มใจในการดำเนินการตามนโยบาย มีความพอใจวัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ เวลาและแนวทางการปฏิบัติตามเนื้อหา หลักสูตรและกิจกรรม พอใจต่อผลลัพธ์จากการดำเนินงานตามนโยบายและพร้อมที่จะร่วมพัฒนาให้การดำเนินนโยบายให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) ความพึงพอใจของนักเรียน

ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น.99) ได้ระบุตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลผลิต ที่แสดงให้เห็นว่า นโยบาย “โตไปไม่โกง” ประสบผลสำเร็จนั้นนักเรียนต้องมีความรู้สึกสนุกสนานในการเข้าร่วมจัดกิจกรรมและโครงการ รู้สึกชอบเนื้อหาที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ มีความรู้สึกชอบในการสอนของครูและวิธีการดำเนินกิจกรรม มีความรู้สึกชอบและสนุกกับสื่อการสอนและความชัดเจนในเนื้อหา มีความรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และนักเรียนรู้สึกว่าการเรียนรู้ตามกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

4) ความพึงพอใจของผู้ปกครอง

ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น. 99) ได้ระบุตัวบ่งชี้ในการติดตามและประเมินผลผลิต ที่แสดงให้เห็นว่า นโยบาย “โตไปไม่โกง” ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้ปกครองต้องมีความรู้สึกยอมรับนโยบาย “โตไปไม่โกง” เห็นความสำคัญของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” พอใจต่อการจัดการเรียนการสอนของครูที่มีบุตรหลาน พอใจต่อพฤติกรรมของบุตรหลาน และรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและการประชาสัมพันธ์

จากที่ได้นำเสนอความหมายและรายละเอียดตัวบ่งชี้ความพึงพอใจจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร พอสรุปได้ว่า ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร หมายถึง

ความรู้สึกเชิงบวกของผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมนักเรียนและผู้ปกครอง ที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. บริบทการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร

ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างเป็นสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งปัจจุบันการปกครองกรุงเทพมหานครเป็นผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2546, น.2-3) ซึ่งจะสรุปในส่วนของการจัดระเบียบและการบริหารกรุงเทพมหานคร การจัดองค์การบริหารกรุงเทพมหานคร อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร บริบทและบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตบางขุนเทียน ดังนี้

3.1 การจัดระเบียบและการบริหารกรุงเทพมหานคร

3.1.1 กรุงเทพมหานครมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น มีกฎหมายการบริหารตาม พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542

3.1.2 ให้แบ่งเขตพื้นที่การบริหารกรุงเทพมหานครเป็นเขตและแขวง การตั้งหรือยุบหรือเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่ให้ทำเป็นประกาศของกรุงเทพมหานคร และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

3.2 การบริหารกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

3.2.1 สภากรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้ง มีวาระดำรงตำแหน่ง 4 ปี สภากรุงเทพมหานครทำการคัดเลือกประธาน และรองประธานไม่เกิน 2 คน สภามีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

3.2.2 ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และรองผู้ว่าราชการไม่เกิน 4 คน มาจากการเลือกตั้ง มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารราชการและให้มีอำนาจเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการกรุงเทพมหานครและลูกจ้างกรุงเทพมหานคร และรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการต่างๆ

3.3 การจัดองค์การบริหารงานกรุงเทพมหานคร ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2542 (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2546, น. 23-24) กรุงเทพมหานครได้แบ่งฝ่ายออกเป็น

- 3.3.1 สำนักงานเลขานุการสภากรุงเทพมหานคร
- 3.3.2 สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
- 3.3.3 สำนักคณะกรรมการข้าราชการกรุงเทพมหานคร
- 3.3.4 สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร
- 3.3.5 สำนักผู้ตรวจราชการกรุงเทพมหานคร
- 3.3.6 สำนักนโยบายและแผน
- 3.3.7 สำนักการแพทย์
- 3.3.8 สำนักการศึกษา

- 3.3.9 สำนักโยธา
- 3.3.10 สำนักการระบายน้ำ
- 3.3.11 สำนักรักษาความปลอดภัย
- 3.3.12 สำนักสวัสดิการสังคม
- 3.3.13 สำนักการคลัง
- 3.3.14 สำนักงานเขต

3.4 บทบาทและหน้าที่ในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตบางขุนเทียน

กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยเขตการปกครอง 50 เขต แต่ละเขตจัดองค์กรภายในประกอบด้วยสำนักงานเขต และสภาเขตซึ่งมีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตพื้นที่ สำนักงานเขตบางขุนเทียนมีสภาพบริบททั่วไป อำนาจหน้าที่และบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษา ดังนี้

3.4.1 บริบททั่วไป

สำนักงานเขตบางขุนเทียน ตั้งอยู่ทางใต้สุดของกรุงเทพมหานคร มีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่การปกครองต่างๆ เรียงตามเข็มนาฬิกา (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2552, น. 16-25) ดังนี้

1) ทิศเหนือ ติดต่อกับเขตบางบอนและเขตจอมทอง มีทางรถไฟสายวงเวียนใหญ่ -มหาชัย คลองวัดสิงห์ คลองสนามชัย คลองวัดกก คลองบัว (คลองตาเปล่ง) และคลองตาสุกเป็นเส้นแบ่งเขต

2) ทิศตะวันออก ติดต่อกับเขตทุ่งครุและอำเภอพระสมุทรเจดีย์ (จังหวัดสมุทรสาคร) มีคลองบางมด คลองรางแม่ น้ำ คลองรางด้วน (คลองสวน) คลองรางกะนก คลองนา คลองหัวกระบือ และคลองขุนราชพินิจใจ (คลองกง) เป็นเส้นแบ่งเขต

3) ทิศใต้จรดอ่าวไทย

4) ทิศตะวันตกติดต่อกับตำบลพันท้ายนรสิงห์และตำบลบางน้ำจืด อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีคลองบางเสาธง คลองสอง คลองแยกพะเนียง คลองตาแม่ฉิม คลองแสมดำไต้ และคลองแสมดำเหนือเป็นเส้นแบ่งเขตแนวการปกครองระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดสมุทรสาคร

นอกจากนี้เขตบางขุนเทียนยังมีแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้มากมาย เช่น วัดเลา คลองบางมด จุดชมลิง ชายทะเลบางขุนเทียน ป่าชายเลน พระตำหนักพลเรือเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นเขตบางขุนเทียน (โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์) พิพิธภัณฑ์ภูมิปัญญาชาวบ้านโรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์ พิพิธภัณฑ์แสดงว่าวไทย ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมมอญบางกระบือ ศูนย์ศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน (โรงเรียนวัดแสมดำ) สวนส้มเขียวหวาน สะพานทางเดินศึกษาธรรมชาติป่าชายเลน เป็นต้น

3.4.2 อำนาจและหน้าที่ของสำนักงานเขตบางขุนเทียน

ในสำนักงานเขตบางขุนเทียน มีอำนาจหน้าที่และบทบาทหน้าที่ต่างๆ ดังนี้ (สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2559)

- 1) ฝ่ายทะเบียน มีหน้าที่ดูแลการทะเบียนตามที่กฎหมายกำหนด
- 2) ฝ่ายปกครอง หน้าที่อื่นๆ ตามที่กฎหมายระบุให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการสำนักงานเขตและสภาเขต

- 3) ฝ่ายการคลัง มีหน้าที่ดูแล งบประมาณ
- 4) ฝ่ายรายได้ มีหน้าที่ดูแลการพาณิชย์ของกรุงเทพมหานคร
- 5) ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีหน้าที่การจัดให้มีการบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำและทางระบายน้ำ การจัดให้มีการควบคุมสุสาน การควบคุมการเลี้ยงสัตว์ การสาธารณสุขโรค การสาธารณสุขการ
- 6) ฝ่ายเทศกิจ มีหน้าที่การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การควบคุมความ เรียบร้อย ความปลอดภัยในโรงแรมหรสพ การจัดให้มีตลาด ท่าเรือ ท่าข้าม
- 7) ฝ่ายปกครอง มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน
- 8) ฝ่ายโยธา มีหน้าที่การผังเมือง การวิศวกรรมจราจร การควบคุมอาคาร การขนส่งการปรับปรุงชุมชนแออัดและที่อยู่อาศัย
- 9) ฝ่ายการศึกษา มีหน้าที่การจัดการศึกษา
- 10) ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม มีหน้าที่การส่งเสริมการกีฬา ส่งเสริมการประกอบอาชีพการสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาลการสังคม สงเคราะห์
- 11) ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ การรักษาความสะอาดและ ความเป็นระเบียบ การบำรุงสถานที่พักผ่อนหย่อนใจการพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การดูแลรักษา สาธารณะ

3.4.3 บทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตบางขุนเทียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุว่าการบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิจัด การศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการ ภายในท้องถิ่นซึ่งกรุงเทพมหานครได้ยึดระเบียบบริหารการศึกษาร่วมท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ตามที่บัญญัติไว้

กรุงเทพมหานคร มีสำนักการศึกษาทำหน้าที่ดูแลการจัดการศึกษาไม่ว่าจะ เป็นการรับนโยบายทางการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการและผู้บริหารกรุงเทพมหานคร โดยมี ผู้อำนวยการสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครเป็นผู้บังคับบัญชา การแบ่งส่วนงานบริหารประกอบไป ด้วยสำนักงานเลขานุการกรม กองโรงเรียน กองคลัง กองการเจ้าหน้าที่ กองวิชาการและหน่วย ศึกษาพิเศษ สำนักการศึกษามีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดนโยบายและวางแผนการจัดการศึกษา การพัฒนาคุณภาพด้านวิชาการ การสนับสนุนการจัดและสร้างแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้กับ สถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร โดยการส่งต่อมายังสำนักงานเขต

ปัจจุบันสำนักงานเขตบางขุนเทียน มีผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียนเป็น ผู้บังคับบัญชา มีรองผู้อำนวยการเขต 2 คน มีหัวหน้าแต่ละฝ่ายงาน 11 คน ประกอบไปด้วย ฝ่ายโยธา ฝ่ายพัฒนาชุมชน ฝ่ายเทศกิจ ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายการคลัง ฝ่ายสิ่งแวดล้อม ฝ่ายรักษาความสะอาด ฝ่าย รายได้ ฝ่ายสวัสดิเขต ฝ่ายปกครอง และฝ่ายการศึกษา

ฝ่ายการศึกษาเขต มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริม สนับสนุนและประสานงาน ในเชิงนโยบายให้สถานศึกษาดำเนินการไปตามนโยบายและมาตรฐานการศึกษาชาติ ตรวจสอบ

กลั่นกรองงานด้านบริหารบุคคลและสวัสดิการของข้าราชการครู วิเคราะห์ข้อมูลประชากรวัยเรียนเพื่อ การวางแผนการรับนักเรียน ประสานงานติดตาม สรุปผลการรับเด็กเข้าเรียนของสถานศึกษาในเขต พื้นที่ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศ และประชาสัมพันธ์เผยแพร่เกี่ยวกับงานการศึกษาของสำนักงานเขต วางแผน และดำเนินงานในการระดมทรัพยากรจากแหล่งสนับสนุนการจัดการศึกษา ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนในท้องถิ่นอย่างมีระบบ ส่งเสริมสวัสดิภาพในสถานศึกษา ส่งเสริมการคุ้มครอง สิทธิของนักเรียน สำรวจและจัดทำทะเบียนแหล่งเรียนรู้สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาและภูมิปัญญา ท้องถิ่น ส่งเสริมและสนับสนุนกิจการนักเรียนของสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนการสรรหาและ แต่งตั้งคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส ดำเนินการด้านภารกิจของศูนย์วิชาการ ดำเนินการด้านการเงิน การงบประมาณ และการจัดหาพัสดุ ครุภัณฑ์ (ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน, 2559) ซึ่งโรงเรียนภายในสำนักงานเขตบางขุน เทียน สังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบไปด้วย 16 แห่ง ดังนี้

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับสถานศึกษาในสำนักงานเขตบางขุนเทียน

ขนาดโรงเรียน	โรงเรียน	ผลสัมฤทธิ์ O-NET	
		รวม 5 กลุ่มสาระ ปีการศึกษา 2558	หมายเหตุ
ขนาดเล็ก	1. โรงเรียนแก้วขำทับอุปลัมภ์	12	คะแนนผลสัมฤทธิ์
	2. โรงเรียนวัดบัวผัน	4.89	O-NET รวม 5 กลุ่ม
	3. โรงเรียนหมู่บ้านเกาะโพธิ์	11.94	สาระ ปีการศึกษา
ขนาดกลาง	4. โรงเรียนวัดกก	8.10	2558 ที่นำมาอ้างอิง
	5. โรงเรียนวัดกำแพง	11.64	เป็นการคิดค่าเฉลี่ย
	6. โรงเรียนวัดท่าข้าม	9.90	ของของนักเรียนแต่
	7. โรงเรียนคลองพิทยาลงกรณ์	11.26	ละโรงเรียน ที่ผ่าน
	8. โรงเรียนวัดประชาบำรุง	12.09	เกณฑ์ คะแนน
ขนาดใหญ่	9. โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา	12.44	ขีดจำกัดล่างทั้ง 5
	10. โรงเรียนราชมณตรี (ปลื้ม-เชื่อมนุกูล)	9.50	กลุ่มสาระ โดยการ
	11. โรงเรียนวัดบางกระดี	9.42	นำมาหาค่าเฉลี่ยรวม
	12. โรงเรียนวัดเลา	8.82	เพื่อเปรียบเทียบกับ
	13. โรงเรียนวัดสะแกงาม	12.27	โรงเรียนทั้ง 16 แห่ง
	14. โรงเรียนวัดแสมดำ	5.47	
	15. โรงเรียนวัดหัวกระบือ	5.16	
	16. โรงเรียนศาลเจ้า (หัวนุกูลวิทยา)	11.66	

ที่มา: รายงานผลการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (o-net) ปีการศึกษา 2558 ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 สำนักงานเขตบางขุนเทียน

นอกเหนือจากนโยบาย “โตไปไม่โกง” ที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว เมื่อพิจารณาจากนโยบายหรือโครงการ ในด้านการศึกษาในปัจจุบัน พบว่า สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ยังมีการขับเคลื่อนโครงการต่างๆ อีกมากมาย อาทิ โครงการยกระดับผลสัมฤทธิ์ โครงการ 10 นาทีมหัศจรรย์ โครงการอ่านออก เขียนได้ ฯลฯ ซึ่งทุกโครงการล้วนมีเป้าหมายในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและสนองนโยบายผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ที่ว่าให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งการเรียนรู้ทั้งสิ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

สมจิต แก้วแสงขวัญ (2545) ได้วิจัยประเมินโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษา การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อประเมินโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม โดยประยุกต์รูปแบบจำลองซีป (CIPP Model) ประเมินด้านสภาพแวดล้อม ความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ ผลผลิตและทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาว พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินงานโครงการโรงเรียนสีขาวระหว่างเพศชายและเพศหญิง ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการ ตัวแทนผู้ปกครอง ตัวแทนนักเรียน ตัวแทนผู้นำชุมชน ตัวแทนผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มละ 1 คน รวมโรงเรียนละ 6 คน จำนวน 29 โรงเรียน รวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 174 คน และผู้ให้สัมภาษณ์อีก 36 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ฉบับ ฉบับที่ 1 เป็นแบบสอบถามประเมินผลการดำเนินการโครงการโรงเรียนสีขาว ฉบับที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม โดยภาพรวมและรายด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านกระบวนการ ด้านผลผลิต และด้านทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงานโครงการ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านความพร้อมของปัจจัยเบื้องต้นอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นรายด้านระหว่างเพศหญิงกับชายพบว่า ไม่ต่างกัน ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหกกลุ่มพบว่า ทัศนคติที่มีต่อการดำเนินงานโครงการกับผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น และระหว่างนักเรียนกับผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ .05 และในภาพรวม ระหว่างนักเรียนกับผู้นำภูมิปัญญาท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกัน

พระมิ่งขวัญ บุรุษเสียม (2549) ได้วิจัยประเมินโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร วัดปัญญานันทาราม จังหวัดปทุมธานี จุดมุ่งหมายของการวิจัยครั้งนี้เพื่อประเมินโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตร 3 ด้าน คือด้านปัจจัยป้อน ได้แก่ เนื้อหาและหลักสูตร สถานที่การอบรม ระยะเวลาในการอบรมพระวิทยากร สื่อการฝึกอบรม ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมในการอบรม การบริการในการเข้าค่ายฝึกอบรม และด้านผลผลิต ได้แก่ การนำหลักธรรมไปใช้ปฏิบัติ เจตคติต่อโครงการฝึกอบรมคุณธรรมค่ายพุทธบุตร วัดปัญญานันทาราม และความรู้ ความเข้าใจในหลักธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวัด เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการประเมินโครงการ แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมและแบบสำรวจเจตคติต่อโครงการฝึกอบรม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยป้อน ได้แก่ เนื้อหา

และหลักสูตร สถานที่มีฝึกอบรม ระยะเวลาในการอบรมพระวิทยากร สื่อการฝึกอบรมทุกด้าน มีความเหมาะสมในระดับดี ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมในการอบรม การบริหารในการเข้าค่ายฝึกอบรม ทุกด้านมีความเหมาะสมในระดับดี และด้านผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ การนำหลักธรรมไปปฏิบัติ เจตคติต่อโครงการฝึกอบรมคุณธรรมค่ายพุทธบุตร วัดปัญญาบันฑิตาราม อยู่ในระดับดี ส่วนความรู้ความเข้าใจในหลักธรรม ทางพุทธศาสนาอยู่ระดับปานกลาง ซึ่งได้ค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.23

สุภาพร แซ่อึ้ง (2551) ได้วิจัยประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพกลุ่มโรงเรียนเอกชนสามัญ อำเภอบาง จังหวัดยะลา งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานของโครงการ 2) ประเมินความเหมาะสมของการดำเนินงานโครงการ 3) ประเมินประสิทธิผลของโครงการ 4) ศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพกลุ่มโรงเรียนเอกชนสามัญ อำเภอบาง จังหวัดยะลา กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน 4 คน ครู 215 คน นักเรียน 370 คน ผู้ปกครองนักเรียน 370 คน รวม 959 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า แบบทดสอบความรู้ แบบวัดตระหนักต่อคุณค่าโครงการ แบบบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพร้อมด้านปัจจัยพื้นฐานโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการดำเนินงานและวัสดุอุปกรณ์อยู่ในระดับมาก ผู้บริหารและครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการระดับปานกลาง และตระหนักต่อคุณค่าโครงการ ระดับมาก การจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในโครงการอยู่ในระดับมาก 2) ความเหมาะสมของกระบวนการดำเนินโครงการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) ประสิทธิภาพโครงการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สุขนิสัยของนักเรียนอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีน้ำหนักรวมและส่วนสูงอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ 4) ปัญหาเกี่ยวกับโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพ ที่สำคัญคือ อุปกรณ์กีฬามีน้อยและเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่นไม่เพียงพอ นักเรียนไม่ค่อยได้รับการตรวจสุขภาพ การทดสอบสายตาและการได้ยิน นักเรียนขาดความรู้และความตระหนักในการดูแลสุขภาพตนเอง ข้อเสนอแนะสำคัญ คือ โรงเรียนควรจัดสรรงบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์กีฬา และเครื่องเล่นในสนามเด็กเล่นให้เพียงพอ ควรประสานไปยังเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เพื่อตรวจสุขภาพของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอและทั่วถึง ควรให้ความรู้ และสร้างความตระหนักแก่นักเรียนเรื่องการดูแลสุขภาพ

ขวัญภา อุณหกานต์ (2553) ประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีของโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมนำความรู้สู่ความดี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดี ของโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมนำความรู้สู่ความดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบจำลองซิป (CIPP Model) และเพื่อหาแบบปฏิบัติที่ดี (best practice) ของโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 62 คน ครูผู้รับผิดชอบโครงการ จำนวน 62 คน ครูผู้สอน จำนวน 254 คน นักเรียน จำนวน 378 คน และผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 378 คน รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,134 คน โดยการสุ่มแบบเป็นสัดส่วน ส่วนกลุ่มตัวอย่างในการหาแบบปฏิบัติที่ดี (best practice) ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 1 คน 2) ครูผู้รับผิดชอบโครงการ จำนวน 1 คน 3) ครูผู้สอน จำนวน 3 คน และ 4) นักเรียนจำนวน 8 คน ของโรงเรียนที่มีผลคะแนนการประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีสูงที่สุด รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 21 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้าน

บริบท ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการและครูผู้สอน มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ของโครงการสอดคล้องกับนโยบายและโครงการสอดคล้องกับสภาพปัญหาและในระดับมาก 2) ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการและครูผู้สอน มีความเห็นว่ามี การแต่งตั้งบุคลากรเหมาะสม มีความเข้าใจและมีจำนวนเพียงพอ มีการประสานงานร่วมมือกับชุมชนในระดับมาก 3) ด้านกระบวนการ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการและครูผู้สอน มีความเห็นว่ามี การดำเนินการตามแผนที่วางไว้ แผนงานชัดเจน บุคลากรมีส่วนร่วม มีการประเมินผลสรุปและการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขขณะดำเนินการในระดับมาก 4) ด้านผลผลิต แบ่งออกเป็น 2 ด้าน 4.1) ด้านผลการดำเนินงาน ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการและครูผู้สอน มีความเห็นว่า นักเรียนดูแลรักษาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ มีความสามัคคีในหมู่คณะ ซื่อสัตย์มีการออมเงิน อยู่ในระดับมาก 4.2) ด้านผลกระทบ ผลการประเมินผลกระทบ พบว่านักเรียนมีการพัฒนาคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ เพิ่มมากขึ้น และดำเนินตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

สำนักการศึกษา (2554) รายงานการติดตามและสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” การติดตามและสำรวจความพึงพอใจในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อติดตามและสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” 2) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” กลุ่มตัวอย่าง ได้คัดเลือกแบบเจาะจงจากสถานศึกษา 5 เขตพื้นที่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เขตดินแดง เขตประเวศ เขตคลองสาน เขตจตุจักร และเขตทวีวัฒนา ผู้ให้ข้อมูลประกอบไปด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 50 คน รองผู้อำนวยการ จำนวน 80 คน ครูที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรม จำนวน 150 คน นักเรียน จำนวน 450 คน ผู้ปกครอง จำนวน 450 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,180 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวัด เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ผลการสำรวจพบว่าความพึงพอใจในภาพรวมค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด พบว่า 1) ผู้อำนวยการสถานศึกษา มีความพอใจและเห็นด้วยกับการจัดทำหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เนื่องจากเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 2) ครูผู้สอน มีความพอใจต่อหลักสูตร เอกสารคู่มือ และสื่อการสอน เนื่องจากสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีเนื้อหาเข้าใจง่าย 3) ผู้เรียน มีความสนุกสนานในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” และ 4) ผู้ปกครอง ต้องการมีส่วนร่วมและผลักดันให้มีการบรรจุหลักสูตรเกี่ยวกับการป้องกันคอร์รัปชันในสถานศึกษา

สรุป การศึกษางานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องในครั้งนี้อย่างน้อยได้ค้นคว้ามา 5 เรื่อง พบว่าเป็นวิจัยการประเมินโครงการ 4 เรื่องและเป็นการรายงานผลการติดตามและสำรวจความพึงพอใจ 1 เรื่อง ส่วนที่คล้ายกันมีอยู่ 3 ประเด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง งานวิจัย 4 เรื่อง ใช้กรอบแนวคิดในการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตเหมือนกัน เครื่องมือในการค้นคว้าจะเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ และประเด็นที่สอง สุภาพร แซ่อึ้งและพระมิ่งขวัญ บุรุษเยี่ยม ใช้กรอบแนวคิดเชิงระบบในการประเมิน คือ ประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ส่วนงานวิจัยอีก 2 เรื่องใช้กรอบแนวคิดของ (CIPP MOEL) ประเด็นสุดท้าย ทั้ง 5 เรื่องเป็นการประเมินและสำรวจความพึงพอใจทางการศึกษาและเป็นการประเมินและสำรวจความพึงพอใจเกี่ยวกับโครงการที่ส่งเสริมด้านคุณธรรมจริยธรรมคล้ายกัน 4 เรื่อง คือ ประเมินโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีของโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมนำความรู้สู่ความดี

ประเมินโครงการฝึกอบรมคุณธรรมค่ายพุทธบุตร วัดปัญญาบันฑาราม จังหวัดปทุมธานีและรายงานการติดตามและสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของสำนักการศึกษา

ส่วนความแตกต่างมีอยู่ 3 เด็น ดังนี้ ประเด็นที่หนึ่ง รายงานการติดตามและสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของสำนักการศึกษาไม่ได้เป็นวิจัยเชิงประเมินเหมือนกับงานวิจัยอีก 4 เรื่อง แต่เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ประเด็นที่สอง ระหว่างการประเมินของสุภาพร แซ่อึ้งและพระมิ่งขวัญ บุรุษเลี่ยม กับ งานวิจัยของสมจิต แก้วแสงขวัญและขวัญนภา อุณหกานต์ คือ สุภาพร แซ่อึ้งและพระมิ่งขวัญ บุรุษเลี่ยม ไม่ได้ประเมินด้านบริบท ในขณะที่สมจิต แก้วแสงขวัญและขวัญนภา อุณหกานต์ ประเมินทุกด้านตามกรอบแนวคิดการประเมินของ (CIPP MOEL) และประเด็นที่สาม ระหว่างงานวิจัยของสมจิต แก้วแสงขวัญและขวัญนภา อุณหกานต์ คือ งานวิจัยของสมจิต แก้วแสงขวัญ ประเมินโครงการโรงเรียนสีขาวของโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการนำกลุ่มตัวอย่างเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างทั้งหกกลุ่ม ส่วนงานวิจัยของขวัญนภา อุณหกานต์ ประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีของโรงเรียนต้นแบบคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีที่มีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการหาแบบปฏิบัติที่ดี (best practic)

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ+

Sohn (1994, อ้างถึงใน สมจิต แก้วแสงขวัญ, 2545, น. 76) ทำการวิจัยเรื่องผลของการใช้แบบจำลองการรักษาพยาบาลในการประเมินหลักสูตรการรักษาพยาบาล มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาผลจากการใช้แบบจำลองในการประเมินหลักสูตรการรักษาพยาบาล แบบจำลองการรักษาพยาบาลเป็นการรวมแนวคิดการประเมินหลายแนวคิด ได้แก่ ส่วนในการสังเคราะห์แนวคิดจากแบบจำลอง (CIPP Model) แบบจำลองของ (Stake's Coutenance Model) และแบบจำลองความไม่สอดคล้องของโพรวัส (Provus' Discrepacy Model) ในส่วนของการฝึกภาคปฏิบัติซึ่งเป็นการประเมินเชิงคุณภาพ ส่วนนี้สังเคราะห์แนวคิดของ (CIPP Model) ผลการประเมินพบว่า แบบจำลองการรักษาพยาบาลสามารถมีความเหมาะสมกับการประเมินหลักสูตรพยาบาล และมีข้อเสนอแนะว่าควรนำแบบจำลองไปใช้ในบริบทอื่นที่มีหลักสูตรทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

Gail (2000, อ้างถึงใน บรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์, 2550) ได้วิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมให้กับครูใหญ่ประจำโรงเรียน: กรณีศึกษาแห่งสถาบันครูใหญ่ Bank street วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อสอบถามจากผู้ร่วมผลประโยชน์หลายฝ่ายจากสถานที่แห่งนี้เป็นข้อมูลสำคัญประกอบในการตัดสินใจในการพัฒนาหลักสูตร โดยใช้รูปแบบการประเมินของสตฟเฟิลบีม (CIPP Model) ซึ่งประกอบไปด้วย ด้านบริบท ข้อมูลนำเข้า กระบวนการและผลผลิต ผลการวิจัยพบว่าด้านบริบทมีความสำคัญต่อการออกแบบหลักสูตรเพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้นำของโรงเรียน ด้านทรัพยากร การเงิน เวลา ความยืดหยุ่นของสถาบันตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านปัจจัยนำเข้า การบรรจุสตรีเพื่อส่งเสริมความเสมอภาค ความหลากหลายของเชื้อชาติและเผ่าพันธุ์ การคัดเลือกทางวิชาชีพและวิชาการ ส่วนแง่ลบข้อจำกัดด้านอิสระภาพและความตึงเครียดด้านความหลากหลายเชื้อชาติ ทุนสนับสนุนมีความสำคัญมากที่สุด ความสามารถในการอยู่ในตำแหน่งการบริหารในขณะมีการพัฒนาศักยภาพไปด้วย

สรุป จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศพบว่า ได้ทราบแนวทางในการนำรูปแบบการประเมินโดยใช้วิธีการผสมผสานในงานวิจัย เพื่อให้ได้สารสนเทศอย่างแท้จริงจากงานวิจัยของ Sohn (1994) และได้ทราบแนวทางการประเมินโครงการด้วยรูปแบบการประเมิน CIPP Model ที่ใช้ในการเตรียมความพร้อมให้กับครูใหญ่ประจำโรงเรียนในการบริหารจัดการจากงานวิจัยของ Gail (2000)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครเป็นการศึกษาเชิงประเมิน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จำนวน 16 แห่ง กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงตามขนาดของโรงเรียน โดยใช้เกณฑ์ผลสัมฤทธิ์ O- NET รวม 5 กลุ่มสาระ ปีการศึกษา 2558 เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกตามคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่มีคะแนนเฉลี่ยมากกว่าโรงเรียนอื่นๆ ในกลุ่มโรงเรียนที่มีขนาดเดียวกัน ได้กลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขนาดละ 1 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนแก้วขำทับอุบลัมภ์ โรงเรียนวัดประชาบำรุงและโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

1.2 ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ประกอบด้วยบุคคล 4 กลุ่ม จำนวนรวม 132 คน โดยผู้ให้ข้อมูลในแต่ละโรงเรียน มีดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา (ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ) 2 คน
2. ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่รับผิดชอบกิจกรรมระดับชั้นละ 4 คน 12 คน
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการเรียนกิจกรรม 15 คน ระดับชั้นละ 5 คน
4. ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ระดับชั้นละ 5 คน 15 คน รวมผู้ให้ข้อมูลโรงเรียนละ 44 คน

รายละเอียดจำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามขนาดของโรงเรียน แสดงในตารางที่

ตารางที่ 3.1 จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามขนาดของโรงเรียน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ขนาดของโรงเรียน			รวม	หมายเหตุ
	ขนาดเล็ก	ขนาดกลาง	ขนาดใหญ่		
ผู้อำนวยการสถานศึกษา	1	1	1	3	
รองผู้อำนวยการ	1	1	1	3	
ครู ป.4-6	12	12	12	36	ครูระดับชั้นละ 4 คน
นักเรียน ป.4-6	15	15	15	45	สุ่มระดับชั้นละ 5 คน
ผู้ปกครอง	15	15	15	45	สุ่มระดับชั้นละ 5 คน
	รวมทั้งสิ้น			132	

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 4 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครู

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียน

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครอง

โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงาน ความพึงพอใจ ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะและความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครูที่รับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ มีลักษณะเป็นแบบแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ แบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ ได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีขั้นตอน ดังนี้

3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”
2. กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษา
3. จัดทำกรอบแนวทางการประเมิน
4. ร่างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์
5. นำเครื่องมือมาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสัมภาษณ์ที่ร่างขึ้นและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความความตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC รายข้อระหว่าง 0.66-1
7. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียนวัดแสมดำ
8. นำแบบสัมภาษณ์มาพิจารณาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระและนำไปเก็บข้อมูล

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครูเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานและความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัด กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”
2. กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษา
3. จัดทำกรอบแนวทางการประเมิน
4. ร่างข้อคำถามของแบบสอบถามตามกรอบที่กำหนด
5. นำแบบสอบถามมาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา

ค้นคว้า อีสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความความตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC ของแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” รายข้ออยู่ระหว่าง 0.66-1

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอีสระ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับครูที่ได้รับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูโรงเรียนวัดสามคำ จำนวน 12 คน และนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามแนวคิดของครอนบาค (Cronbach,1970) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เท่ากับ 0.89 และ 0.91 ตามลำดับ

8. นำแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอีสระและนำไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนแก้วขำที่บ่อปลื้ม โรงเรียนวัดประชาบำรุง โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับความพึงพอใจ ต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”
2. กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษา
3. จัดทำกรอบแนวทางการประเมิน
4. ร่างข้อคำถามตามกรอบที่กำหนด
5. นำแบบสอบถามมาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา

ค้นคว้า อีสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความความตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC รายข้อตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไปทุกข้อ

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอีสระ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียน ที่ได้ผ่านการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในปีการศึกษา 2559 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน

โรงเรียนวัดแสมดำ จำนวน 30 คน และนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามแนวคิด ครอนบาค (Cronbach,1970) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.82

8. นำแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระและนำไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนแก้วข้าทึบอุปถัมภ์ โรงเรียนวัดประชาบำรุง โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครองเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”
2. กำหนดกรอบแนวคิดและตัวแปรในการศึกษา
3. จัดทำกรอบแนวทางการประเมิน
4. ร่างข้อคำถามตามกรอบที่กำหนด
5. นำแบบสอบถามมาขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระเพื่อปรับปรุงแก้ไข

6. นำแบบสอบถามที่ร่างขึ้นและปรับปรุงแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความความตรงตามเนื้อหา (content validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ได้ค่า IOC รายข้อตั้งแต่ 0.66 ขึ้นไปทุกข้อ

7. ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและนักเรียนในความปกครองได้ผ่านการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในปีการศึกษา 2559 คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนวัดแสมดำ จำนวน 30 คน และนำมาคำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามแนวคิด ครอนบาค (Cronbach, 1970) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84

8. นำแบบสอบถามมาพิจารณาปรับปรุงร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระและนำไปเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลในโรงเรียนแก้วข้าทึบอุปถัมภ์ โรงเรียนวัดประชาบำรุง โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

3.2 กรอบแนวทางการประเมิน

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสร้างกรอบแนวทางการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 3.2 กรอบแนวทางการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

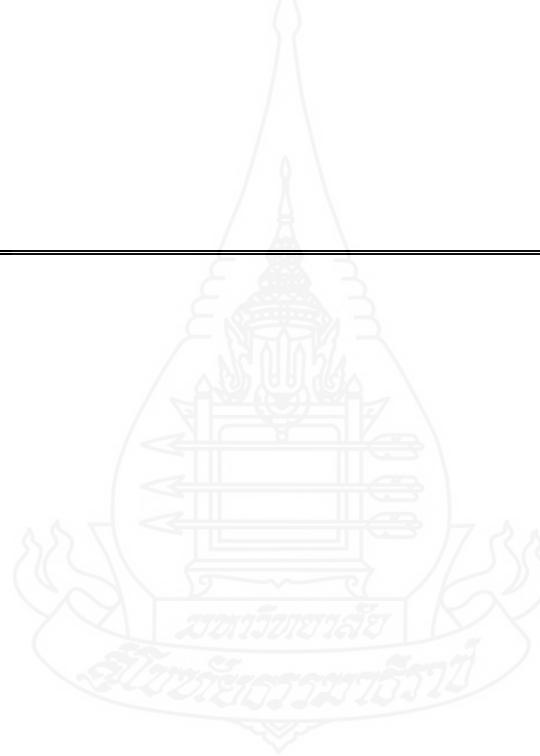
วัตถุประสงค์	ประเด็นประเมิน/ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
ข้อ1) ประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	1. ปัจจัยนำเข้า - ความพร้อมของบุคลากร - ความพร้อมของงบประมาณ - ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ - ความพร้อมของสถานที่ - ความชัดเจนในแนวการปฏิบัติ 2. กระบวนการ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน 2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน 3) การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร 4) การจัดโครงสร้างเวลาในการดำเนินกิจกรรม	-ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการ -ครูผู้รับผิดชอบ	-แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร -แบบสอบถามครูผู้รับผิดชอบ	-ร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน -การวิเคราะห์เนื้อหา	ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูต่อสภาพการดำเนินงาน ในด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการ มีเกณฑ์ในการประเมินระดับความพร้อมและระดับการปฏิบัติงานดังนี้ ร้อยละ 81 -100 หรือ5 หมายถึง มีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด ร้อยละ 61 -80 หรือ 4 หมายถึง มีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก ร้อยละ 41 -60 หรือ 3 หมายถึง มีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ร้อยละ 21-40 หรือ

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็นประเมิน/ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
					2 หมายถึง มีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อย ร้อยละ 1-20 หรือ 1 หมายถึง มีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด
ข้อ2) ประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร	3. ความพึงพอใจ - ความพึงพอใจของ - ผู้อำนวยการสถานศึกษา - รองผู้อำนวยการ - ครูผู้รับผิดชอบ - นักเรียน - ผู้ปกครอง	-ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการ -ครูผู้รับผิดชอบ -นักเรียน -ผู้ปกครอง	-แบบสัมภาษณ์ผู้บริหาร -แบบสอบถามครูผู้รับผิดชอบ -แบบสอบถามนักเรียน -แบบสอบถามผู้ปกครอง	-ร้อยละ -ค่าเฉลี่ย -ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน -การวิเคราะห์เนื้อหา	ความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูนักเรียนและผู้ปกครอง ด้านความพึงพอใจมีเกณฑ์ ในการประเมินระดับความ พึงพอใจดังนี้ ร้อยละ 81-100 หรือ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับมากที่สุด ร้อยละ 61 -80 หรือ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับมาก ร้อยละ 41 -60 หรือ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจใน ระดับปานกลาง

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็นประเมิน/ตัวแปร	แหล่งข้อมูล	เครื่องมือการวิจัย	การวิเคราะห์ข้อมูล	เกณฑ์การประเมิน
					ร้อยละ 21-40 หรือ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ ในระดับน้อย ร้อยละ 1-20 หรือ 1 หมายถึง มีความพึง พอใจในระดับน้อยที่สุด

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนแก้วขำทับอุบลัมภ์ โรงเรียนวัดประชาบ่ารุง โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน สังกัด กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษาต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 โดยผู้วิจัยได้ติดต่อนัดหมายวันเวลาสัมภาษณ์ ระหว่างวันที่ 15 มีนาคม 2560 ถึง 30 มีนาคม 2560

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครูต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แห่ง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลในการศึกษาจากครูต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 แห่ง โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวนโรงเรียนละ 12 ฉบับไปส่งด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2560 ถึง 30 มีนาคม 2560

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป 36 ฉบับและได้รับกลับคืนมาทั้ง 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษา จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แห่ง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยัง ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลในการศึกษาจากนักเรียนที่มีความพึงพอใจต้อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 แห่ง รวมนักเรียน 45 คน โดยผู้วิจัยได้นำ

แบบสอบถามจำนวนโรงเรียนละ 15 ฉบับไปส่งด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2560 ถึง 30 มีนาคม 2560

3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไป 45 ฉบับ และได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาทั้ง 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยจัดทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการศึกษาครั้งนี้ จากสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 แห่ง

2. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปยัง โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลในการศึกษาจากผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 3 แห่ง โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปส่งด้วยตนเอง โรงเรียนละ 15 ฉบับ รวม 45 ฉบับ ระหว่างวันที่ 1 มีนาคม 2560 ถึง 30 มีนาคม 2560

3. ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ดังต่อไปนี้

5.1 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ ไปวิเคราะห์ดังนี้

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

5.2 แบบสอบถาม

5.2.1 ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม พบว่า

1) แบบสอบถามครูต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีความสมบูรณ์และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ 45 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่มีความสมบูรณ์ไปวิเคราะห์และแปลผล ดังนี้

(1) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์โดยการหาความถี่และค่าร้อยละ

(2) ข้อมูลจากการประเมินของครูต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกำหนดความหมายของแต่ละระดับตามเกณฑ์ซึ่งได้สังเคราะห์จากงานวิจัยของสุภาพร แซ่อึ้ง (2553, น.77) ดังนี้

- 5 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก
- 3 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อย
- 1 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การตัดสินการแปลผลค่าเฉลี่ย ใช้ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2535, น. 2-4) และ นิสา ซอบกิจ (2553, น. 77) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด
- 3.51-4.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก
- 2.51-3.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง
- 1.51-2.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อย
- 1.00-1.50 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด

แบบสอบถามความพึงพอใจของครู นักเรียนและผู้ปกครอง วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากงานวิจัยของสุภาพร แซ่อึ้ง (2553, น.77) โดยกำหนดความหมายของระดับ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

สำหรับเกณฑ์การตัดสินการแปลผลค่าเฉลี่ย ใช้ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2535, น. 2-4) และ นิสา ซอบกิจ (2553, น.77) ดังนี้

- 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

- 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

5.2.2 ข้อมูลจากความคิดเห็นปลายเปิด วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา
จัดหมวดหมู่ แง่เน้นความถี่และหาค่าร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครนั้น ผู้ศึกษาได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอนตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา และข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 1.1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

จากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 3 คน มีประสบการณ์รับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร อยู่ที่ 3-4 ปี จำนวน 1 คน และ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 2 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 3 คน มีประสบการณ์รับผิดชอบการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร อยู่ที่ 3-4 ปี จำนวน 2 คน และ 5 ปีขึ้นไป จำนวน 1 คน ปฏิบัติงานอยู่ที่โรงเรียนแก้วห้าทิศอุปถัมภ์ โรงเรียนวัดประชาบำรุง และโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ตอนที่ 1.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์ แสดงในตารางที่ 4.1-4.3

ตารางที่ 4.1 ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของครู

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	14	38.89
หญิง	22	61.11
รวม	36	100.00
ระดับที่ปฏิบัติการสอน		
ป.4	13	36.11
ป.5	11	30.56
ป.6	12	33.33
รวม	36	100.00
ประสบการณ์รับผิดชอบในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา		
1 ปี	4	11.11
2 ปี	4	11.11
3 ปี	12	33.33
4 ปี	16	44.45
รวม	36	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่าครูที่รับผิดชอบในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับปฏิบัติการสอนส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และส่วนใหญ่มีประสบการณ์รับผิดชอบในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นเวลา 4 ปี

ตารางที่ 4.2 ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	24	53.3
หญิง	21	46.7
รวม	45	100.00
ระดับชั้น		
ป.4	15	33.3
ป.5	15	33.3
ป.6	15	33.3
รวม	45	100.00
ประสบการณ์เคยเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง”		
1 ปี	3	6.7
2 ปี	8	17.8
3 ปี	13	28.9
4 ปี	21	46.7
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แต่ละระดับมีจำนวน 15 คน มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ส่วนใหญ่เป็นเวลา 4 ปี

ตารางที่ 4.3 ความถี่และร้อยละข้อมูลเบื้องต้นของผู้ปกครอง

ข้อมูลเบื้องต้น	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	21	46.67
หญิง	24	53.33
รวม	45	100.00
ผู้ปกครองนักเรียนในระดับชั้น		
ป.4	15	33.33
ป.5	16	35.56
ป.6	14	31.11
รวม	45	100.00
ความเกี่ยวข้องกับนักเรียน		
บิดา-มารดา	35	77.78
อื่นๆ	10	22.22
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และเป็นผู้ปกครองของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ความเกี่ยวข้องกับนักเรียนส่วนใหญ่คือเป็นบิดาหรือมารดาของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 2.1 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้านปัจจัยนำเข้าไปในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ด้านปัจจัยนำเข้าไป แสดงในตารางที่ 4.4 – 4.6

ตารางที่ 4.4 ความคิดเห็นด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” จากการศึกษา
สัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
<p>ข้อที่ 1 ด้านปัจจัยนำเข้า ท่านได้ เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่และความชัดเจนในการปฏิบัติต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” หรือไม่ ? อย่างไร?</p>	<p>ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายวินัย แสงแก้ว กล่าวว่า ได้ส่งครูไปอบรมตามนโยบาย“โตไปไม่โกง”และกำหนดครูที่รับผิดชอบดูแลการสอนตามสายชั้น บุคลากรมีเพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงาน ด้านงบประมาณส่วนใหญ่ได้นำงบของสถานศึกษามาใช้ดำเนินการ ส่วนงบประมาณ จำนวน 10,000 บาท ที่สำนักการศึกษาจัดสรรมาได้นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมค่าย“โตไปไม่โกง” ด้านวัสดุได้รับการสนับสนุนในช่วงเริ่มต้นนโยบายเพียงครั้งเดียว พบว่ามีวัสดุบางส่วนชำรุด ซึ่งได้มีการผลิตเพิ่มเติมอาคารสถานที่ ห้องเรียนในการจัดกิจกรรมมีเพียงพอและเหมาะสม ส่วนความชัดเจนในการปฏิบัติ เนื่องจากครูที่เคยไปอบรมมีการโอนย้าย ครูที่รับผิดชอบแทนก็ได้ศึกษาจากคู่มือเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการ - นายระวี สุทธิเสงี่ยม กล่าวว่า ได้เตรียมความพร้อมบุคลากรด้วยการประชุมชี้แจงก่อนเปิดภาคเรียนด้วยการมอบหมายงานผู้รับผิดชอบ บุคลากรมีเพียงพอและเหมาะสม ด้านงบประมาณมีเพียงพอและเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอและเหมาะสม อาคารสถานที่ได้ใช้ห้องเรียนและลานเอนกประสงค์ ระเบียบและแนวปฏิบัติมีความชัดเจน ด้วยการส่งครูเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาจากคู่มือหลักสูตร “โตไปไม่โกง” - นายปณต เกิดภักดี กล่าวว่า ได้มอบหมายงานให้กับบุคลากรในที่ประชุมก่อนเปิดภาคเรียน มีการแต่งตั้งครูให้รับผิดชอบตามสายชั้น ครูและบุคลากรมีเพียงพอและเหมาะสม งบประมาณมีเพียงพอและเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์ได้รับกระเป๋าเครื่องมือประกอบการสอนมีเพียงพอและเหมาะสม ระเบียบและแนวปฏิบัติมีคู่มือที่ชัดเจนและเข้าใจง่าย

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
ข้อที่ 1 ด้านปัจจัยนำเข้า ท่านได้ เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่และความชัดเจนในการปฏิบัติต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” หรือไม่ ? อย่างไร?	<p>รองผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายสัญญาชัย อ่ำไพจันทร์กุล กล่าวว่า มีการประชุมก่อนเปิดภาคเรียน เพื่อแต่งตั้งผู้รับผิดชอบตามสายชั้น ซึ่งบุคลากรมีความเพียงพอและเหมาะสม ส่วนด้านงบประมาณ โรงเรียนได้รับงบประมาณจากสำนักงานการศึกษา จำนวน 10,000 บาทและได้นำมาดำเนินการร่วมกับงบประมาณของสถานศึกษาซึ่งถือว่ามีความเพียงพอและเหมาะสม ส่วนวัสดุอุปกรณ์ขาดความต่อเนื่องเพราะได้รับครั้งเดียวตั้งแต่ปี 54 ด้านอาคารสถานที่ได้จัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและลานกลางแจ้งถือว่าเพียงพอและเหมาะสม ความชัดเจนในการปฏิบัตินั้น โรงเรียนได้ศึกษาจากหนังสือคู่มือครู ตำราหลักสูตร และในรูปแบบของหนังสือคำสั่งจากสำนักงานการศึกษา - นางบัณฑิตวรรณ อุปมา กล่าวว่า เตรียมพร้อมด้านบุคลากรด้วยการชี้แจง มอบหมายครู การออกเป็นหนังสือคำสั่งเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบครูและบุคลากรมีเพียงพอและเหมาะสม งบประมาณมีเพียงพอและเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอแต่ก็มีชำรุดบ้าง ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขเฉพาะส่วนที่ทำได้ อาคารสถานที่มีความพร้อมทั้งห้องพิเศษ ห้องประชุม ระเบียบและแนวปฏิบัติมีความชัดเจนด้วยการศึกษาจากคู่มือครูซึ่งง่ายแก่การเข้าใจ - นางสาวสุรานิษฐ์ หาสูง กล่าวว่า เตรียมพร้อมด้านบุคลากรด้วยการส่งตัวแทนไปอบรมและนำความรู้มาขยายตามสายชั้น ครูและบุคลากรมีเพียงพอและเหมาะสม งบประมาณมีเพียงพอและเหมาะสม วัสดุอุปกรณ์มีเพียงพอและเหมาะสม อาคารสถานที่ใช้ได้ทั้งในห้องเรียน ห้องประชุมและการจัดค่าย “โตไปไม่โกง” ที่ลานเอนกประสงค์ ด้านระเบียบและแนวปฏิบัติศึกษาจากคู่มือไม่ยากแก่การเข้าใจ

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการ สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปความว่า ในด้านปัจจัยนำเข้าผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่เตรียมความพร้อมด้านบุคลากรด้วยการ ชี้แจงเป้าหมาย แต่งตั้งหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบ และมีการวางแผนในการประชุมก่อนเปิดภาคเรียน ด้านความรู้ของบุคลากรได้ส่งครูที่รับผิดชอบไปเข้ารับการอบรม และบุคลากรที่รับผิดชอบมีจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการดำเนินการ ด้านงบประมาณได้นำงบประมาณของสถานศึกษาและได้รับงบประมาณจากทางต้นสังกัดจำนวน 10,000 บาท ซึ่งอยู่ในจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสม ด้านวัสดุอุปกรณ์ มีความแตกต่างกัน

พบว่า โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษามีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอนไม่เพียงพอ ซึ่งได้มีการผลิตสื่อเพิ่ม ส่วนอีก 2 โรงเรียนมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ด้านอาคารสถานที่มีเพียงพอ และเหมาะสมทั้งห้องเรียน ห้องพิเศษ ลานเอนกประสงค์และสถานที่กลางแจ้ง ส่วนระเบียบและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เห็นว่ามีความชัดเจน ทั้งการเข้ารับการอบรม การชี้แจงจากทางสำนักการศึกษาและจากหนังสือแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งสามารถศึกษาจากคู่มือครูและจากหลักสูตรซึ่งง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้านปัจจัยนำเข้า ตามความคิดเห็นของครูในภาพรวม

สภาพการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.31	0.69	มาก
2. ด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.38	0.70	มาก
3. ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.54	0.53	มากที่สุด
รวม	4.41	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ครูมีความเห็นในภาพรวมต่อสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.41$, S.D.=0.64) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนในด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” และด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู ด้านปัจจัยนำเข้าเป็นรายชื่อ

ปัจจัยนำเข้าในการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ผู้บริหารได้ประชุมชี้แจงนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้ครูบุคลากรได้รับทราบ	4.56	0.50	มากที่สุด
2. โรงเรียนได้ประชาสัมพันธ์นโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้ผู้ปกครองและชุมชนได้รับทราบ	4.22	0.54	มาก
3. ครูมีความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.39	0.60	มาก
4. ครูสามารถวิเคราะห์นโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อจัดทำแผนงานและโครงการ	4.44	0.61	มาก
5. ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร “โตไปไม่โกง” เพื่อนำไปสู่การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.68	มาก
6. ครูสามารถจัดทำกิจกรรม โครงการที่สอดคล้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.33	0.76	มาก
7. ครูมีส่วนร่วมสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.44	0.69	มาก
8. ครูได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบในการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.39	0.69	มาก
9. ครูที่ดูแลการสอนและรับผิดชอบการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีเพียงพอและเหมาะสม	4.28	0.57	มาก
10. ครูมีความรู้และเข้าใจเนื้อหาหลักสูตร “โตไปไม่โกง”	4.39	0.77	มาก
11. ครูมีทักษะในการสื่อสารเนื้อหาหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ไปสู่ผู้เรียน	4.39	0.84	มาก
12. ครูมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.39	0.60	มาก
13. ครูมีความเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง”	4.39	0.84	มาก
14. โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักการศึกษาเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.28	0.66	มาก
15. โรงเรียนมีการเบิก-จ่ายเงินในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ที่สะดวกและทันต่อความต้องการ	4.17	0.70	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ปัจจัยนำเข้าในการดำเนินงาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
16. โรงเรียนมีครูมือครูในการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตรที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.39	0.69	มาก
17. โรงเรียนมีสื่อวีดิทัศน์และเพลงที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.28	0.66	มาก
18. โรงเรียนมีนิทาน เกม บทละครที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.22	0.80	มาก
19. โรงเรียนมีภาพยนตร์สั้น กรณีศึกษา แบบฝึกหัด การวิเคราะห์และใช้เหตุผลของเนื้อเรื่อง ภาพยนตร์สั้นที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอ	4.17	0.70	มาก
20. โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.11	0.67	มาก
21. โรงเรียนมีห้องสมุดที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.39	0.77	มาก
22. โรงเรียนมีอาคารเอนกประสงค์ ห้องประชุมต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.22	0.72	มาก
23. โรงเรียนมีสนามกีฬาและบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม	4.06	0.71	มาก
24. สำนักการศึกษาและผู้บริหารมีการสื่อสารเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยข้อความที่เข้าใจง่ายและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์	4.56	0.61	มากที่สุด
25. คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการประเมินและระยะเวลาดำเนินการ สามารถเข้าใจง่าย	4.17	0.85	มาก
26. การแถลงข่าว การประชาสัมพันธ์ การโฆษณาและการรณรงค์ มีรายละเอียดที่สมบูรณ์และเข้าใจง่าย	4.22	0.80	มาก
เฉลี่ย	4.31	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ครูมีความคิดเห็นในด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.69$) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่ ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารได้ประชุมชี้แจงนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้กับครู บุคลากรได้รับทราบ และ สำนักการศึกษาและผู้บริหารมีการสื่อสาร เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของ นโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยข้อความที่เข้าใจง่ายและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ ($\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.50$ และ $\bar{X} = 4.56, S.D. = 0.61$ ตามลำดับ) ส่วนข้อที่อยู่ในลำดับมาก โดยเรียงลำดับจาก มากไปน้อย 2 ลำดับแรก ได้แก่ ครูสามารถวิเคราะห์นโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อจัดทำแผนงานและ โครงการ และครูมีส่วนร่วมสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.61$ และ $\bar{X} = 4.44, S.D. = 0.69$ ตามลำดับ) ส่วนข้อที่ความคิดเห็นของครูมี ค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ โรงเรียนมีสนามกีฬา และบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม และ โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ต่อการ ดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม ($\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.71$ และ $\bar{X} = 4.11, S.D. = 0.67$ ตามลำดับ)

ตอนที่ 2.2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้านกระบวนการ ดำเนินงาน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครตามความคิดเห็น ของผู้บริหารสถานศึกษาและครู

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครู ด้านกระบวนการ ดำเนินงาน แสดงในตารางที่ 4.7 - 4.8

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อความคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
ข้อที่ 2 ด้าน กระบวนการ	ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
ท่านมีกระบวนการ ดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วย วิธีการใดบ้าง ?	- นายวินัย แสงแก้ว กล่าวว่า ในระดับอนุบาลได้มีการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” สอดแทรกเข้าไปในชั่วโมงการสอน ส่วน ป.1-6 สอดแทรก ตามโครงการหรือกิจกรรมที่ใกล้เคียงและบูรณาการกิจกรรมเข้าไปใน เนื้อหา 8 กลุ่มสาระ บางสายชั้นก็มีการสอดแทรกไปในกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ด้านกิจกรรมนอกห้องเรียน โรงเรียนเคยส่งนักเรียนเข้าร่วม กิจกรรม “โตไปไม่โกง” ที่ทางสำนักการศึกษาจัดขึ้น ส่วนด้านการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร ได้มีการเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในกิจกรรม กายบริหาร sport day ในทุกวันพุธ การเดินรณรงค์และการประกวด ร้องเพลง ด้านการจัดโครงสร้างรายวิชา ไม่ได้สอนครบชั่วโมงตาม หลักสูตร

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
	<ul style="list-style-type: none"> - นายระวี สุทธิเสงี่ยม กล่าวว่า ได้ดำเนินการสอดแทรกกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เข้าไปในเนื้อหา 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านกิจกรรมนอกห้องเรียนไม่ได้ส่งนักเรียนเข้าร่วมกับทางสำนักการศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการจัดประกวดร้องเพลง จัดนิทรรศการและจัดประกวดวาดภาพ “โตไปไม่โกง” การจัดโครงสร้างรายวิชาให้แทรกเข้าไปในรายวิชาต่างๆ ไม่ได้สอนครบตามหลักสูตร - นายปณต เกิดภักดี กล่าวว่า ในระยะเริ่มแรกมีการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็น 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แต่ในปัจจุบันมีการบูรณาการเข้าไปในรายวิชาต่างๆ หรือแทรกเข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และเมื่อถึงปลายภาคการศึกษาจะมีการจัดเป็นค่ายกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ด้านกิจกรรมนอกห้องเรียนไม่เคยนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสำนักการศึกษา ด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ดำเนินการจัดนิทรรศการ ประกวดร้องเพลง เต้นจินตลีลา ส่วนโครงสร้างรายวิชาได้สอนในกิจกรรมพื้นฐาน 3 ชั่วโมง แต่ชั่วโมงเลือกไม่ได้สอนครบตามหลักสูตร
<p>ข้อที่ 2 ด้านกระบวนการ</p> <p>ท่านมีกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยวิธีการใดบ้าง ?</p>	<p>รองผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายสัญญา อำไพจันทร์กุล กล่าวว่า ในระดับอนุบาลไม่ได้จัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นรายชั่วโมง ได้ใช้วิธีการบูรณาการสอดแทรกกับกิจกรรมการเรียนการสอนของครู ระดับประถมศึกษาป.1-6 ได้จัดในกิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ ส่วนการบูรณาการจะมีการสอดแทรกในทุกกลุ่มสาระวิชา ทางโรงเรียนเคยได้จัดนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียนของทางสำนักการศึกษา ส่วนกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้จัดให้มีการประกวดวาดภาพและร้องเพลง “โตไปไม่โกง” ในด้านการจัดโครงสร้างเวลาในบางระดับชั้นไม่สามารถจัดสอนได้ครบตามโครงสร้างหลักสูตร - นางบัณฑิตพร อุปมา กล่าวว่า ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ได้ใช้วิธีการสอดแทรกเนื้อหาเข้าไปใน 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เช่น วิชาแนะแนวและวิชาลูกเสือ ทางโรงเรียนไม่ได้ส่งนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมนอกห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการเดินรณรงค์ เปิดเพลงในการจัดกิจกรรมในทุกวันพุธ

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
	<p>- นางสาวสุราณี หาดสูง กล่าวว่า เมื่อเริ่มต้นของการนำนโยบายเข้ามาปฏิบัติ ได้สอนเป็นรายชั่วโมง 40 ชั่วโมงต่อปีการศึกษาในทุกระดับชั้น แต่ในปัจจุบันได้นำไปบูรณาการใน 8 กลุ่มสาระและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กิจกรรมนอกห้องเรียนไม่เคยส่งนักเรียนไปร่วมกับทางสำนักงานการศึกษา ตั้งแต่แรกเริ่มนโยบาย กิจกรรมเสริมหลักสูตรมีการประกวดร้องเพลง ประกวดวาดภาพ กิจกรรมการผลิตสื่อ การเปิดเพลงส่วนใหญ่จะเปิดใน เวลาการสอนและการจัดกิจกรรมหรือในเวลา กิจกรรม Sport Day</p>

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปความว่า ในด้านกระบวนการ การจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในระยะแรกของการนำนโยบายเข้ามาดำเนินการในสถานศึกษาได้จัดให้ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาได้เข้าร่วม 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แต่ในปัจจุบัน เนื่องจากมีวิชาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายจากส่วนกลางจึงมีการนำกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไปสอดแทรกในรายวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระ หรือบูรณาการเข้าไปตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้และบูรณาการเข้าไปตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิชาทักษะชีวิต วิชาแนะแนวและวิชาลูกเสือ ส่วนการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนพบว่าโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา มีการส่งนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสำนักงานการศึกษา ส่วนอีก 2 โรงเรียนไม่ได้ส่งไปเข้าร่วมตั้งแต่มีการเริ่มต้นนโยบาย การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานศึกษามีการเปิดเพลงทุกวันพุธในกิจกรรม Sport Day การประกวดวาดภาพ ประกวดร้องเพลงจินตลีลาและจัดให้มีการเดินรณรงค์ ด้านการจัดโครงสร้างเวลาเรียน สถานศึกษามีการสอนกิจกรรมพื้นฐานครบ 3 ชั่วโมง แต่ในกิจกรรมเลือกไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ทั้งหมด เนื่องจากมีกิจกรรมหรือนโยบายอื่นเข้ามาแทรกจึงเลือกจัดกิจกรรมเฉพาะตามความสนใจของผู้เรียน

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู ด้านกระบวนการเป็นรายชื่อ

ด้านกระบวนการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
27. โรงเรียนกำหนดให้ระดับอนุบาลศึกษาปีที่ 1-2 ได้เข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” 1 ชั่วโมง/สัปดาห์	4.39	0.84	มาก
28. โรงเรียนกำหนดให้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้เข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” 1 ชั่วโมง/สัปดาห์	4.44	0.70	มาก
29. โรงเรียนดำเนินการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในวิชาใกล้เคียง ได้แก่ วิชาสังคมศึกษา หน้าที่พลเมือง วิชากรุงเทพศึกษา	4.44	0.61	มาก
30. โรงเรียนมีการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ	4.50	0.61	มาก
31. โรงเรียนบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	4.56	0.61	มากที่สุด
32. โรงเรียนได้ดำเนินการนำนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วมกิจกรรม Growing Good Day Camp ที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น	4.22	0.64	มาก
33. โรงเรียนได้ดำเนินการนำนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วมกิจกรรม White Thump Family Day ที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น	4.22	0.72	มาก
34. กิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน	4.33	0.76	มาก
35. โรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำ นักเรียน เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น	4.61	0.60	มากที่สุด
36. โรงเรียนเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าทุกวัน	4.17	0.85	มาก
37. การจัดกิจกรรมเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวันไม่เกิดเสียงรบกวนสภาพบริบทภายนอก	4.17	0.85	มาก
38. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง” เพื่อเผยแพร่ให้กับนักเรียน	4.39	0.69	มาก
39. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการประกวดแข่งขันวาดภาพและร้องเพลง “โตไปไม่โกง”	4.50	0.61	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านกระบวนการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
40. โรงเรียนได้จัดโครงการฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบ และ เยาวชนแกนนำ “โตไปไม่โกง”	4.39	0.69	มาก
41. โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการผลิตสื่อการเรียนเสริม หลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยการสอดแทรกในรายวิชา ในแต่ละกลุ่มสาระ	4.22	0.64	มาก
43. โรงเรียนได้จัดโครงสร้างเวลาเรียนให้ทุกระดับชั้นเรียนรู้ กิจกรรม “โตไปไม่โกง” 40 ชั่วโมง/ปีการศึกษา	4.39	0.60	มาก
44. โรงเรียนได้จัดให้ทุกระดับชั้นได้เรียนรู้กิจกรรมพื้นฐาน “โตไปไม่โกง” จำนวน 3 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา	4.44	0.70	มาก
45. โรงเรียนได้จัดให้ทุกระดับชั้นได้เรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” จำนวน 37 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา	4.44	0.61	มาก
46. เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีความเพียงพอและเหมาะสม	4.44	0.61	มาก
เฉลี่ย	4.39	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ครูมีความคิดเห็นในด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.70) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่ครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น และ โรงเรียนบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.60 และ $\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.61 ตามลำดับ) ส่วนข้อที่ครูมีความคิดเห็นอยู่ในด้านที่น้อยกว่าข้ออื่นๆ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากันได้แก่ โรงเรียนเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวัน และ การจัดกิจกรรมเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวันไม่เกิดเสียงรบกวนกับสภาพบริบทภายนอก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.85)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ของผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง แสดงในตารางที่ 4.9 - 4.13

ตารางที่ 4.9 ความพึงพอใจต่อ การดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง”
จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
ข้อที่ 3 ด้านผลผลิตในภาพรวม ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” หรือไม่ ? อย่างไร ?	<p>ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายวินัย แสงแก้ว กล่าวว่า มีความพอใจในด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณและเห็นด้วยกับนโยบาย “โตไปไม่โกง” ถือว่าเป็นนโยบายที่ดี สมควรให้มีการดำเนินต่อไป เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ และที่ผ่านมามีผู้เรียนผ่านกิจกรรมครบทุกคนเป็นที่น่าพอใจ - นายระวี สุทธิเสงี่ยม กล่าวว่า มีความพอใจในด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณแต่ไม่พอใจด้านผลผลิตด้านนักเรียนเนื่องจากนักเรียนรู้เพียงแค่ทฤษฎีแต่ในทางปฏิบัตินักเรียนไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นต้องอาศัยการบ่มเพาะและระยะเวลา อาจจะมีส่วนมาจากการเรียนไม่ครบตามหน่วยการเรียนรู้ ส่วนความสำคัญเห็นด้วยกับนโยบาย“โตไปไม่โกง” ถือว่าเป็นนโยบายที่สำคัญพร้อมที่จะเข้าร่วมสนับสนุน - นายปณต เกิดภักดี กล่าวว่า มีความพอใจในด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณ และเห็นว่าเป็นนโยบายที่มีความสำคัญเป็นการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรมเข้าไปตั้งแต่ระดับอนุบาล แต่พอใจพฤติกรรมของผู้เรียนในระดับปานกลางเนื่องจากยังไม่มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเท่าที่ควร

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
<p>รองผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p>	<ul style="list-style-type: none"> - นายสัญญาชัย อำไพจันทกรกุล กล่าวว่า พอใจในผลผลิตถือว่าเป็นการขัดเกลานักเรียนในด้านคุณธรรมจริยธรรม เป็นนโยบายที่มีความสำคัญสามารถนำมาใช้คู่กับโรงเรียนคุณธรรมจริยธรรมได้เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นและทางโรงเรียนพร้อมที่จะสนองนโยบายและนำไปสู่การปฏิบัติ - นางบัณฑิตวรรณ อุปมา กล่าวว่า เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติพร้อมที่จะสนับสนุนดำเนินการต่อไป - นางสาวสุรธานีย์ หาสูง กล่าวว่า พอใจกับผลผลิตและเห็นว่าเป็นนโยบายที่ดี

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปความว่า มีความพึงพอใจในด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ และเห็นว่านโยบายมีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ เป็นนโยบายที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และพร้อมที่จะสนับสนุนให้มีการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ต่อไป โดยภาพรวมมีความพึงพอใจต่อผลผลิตในการดำเนินงาน แต่พบว่ามีผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประชาบำรุงและผู้อำนวยการโรงเรียนแก้วขำที่อุปถัมภ์ ให้ความเห็นว่าในด้านผู้เรียนนั้น ยังไม่พอใจเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ทางด้านทฤษฎีแต่ยังไม่พอใจในส่วนของการนำไปสู่การปฏิบัติ เพราะพฤติกรรมผู้เรียนในภาพรวมยังไม่ปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ต้องอาศัยการบ่มเพาะและระยะเวลา ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจากการเรียนไม่ครบตามหน่วยการเรียนรู้

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู

ความพึงพอใจของครู	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ	4.72	0.45	มากที่สุด
2. ท่านพอใจต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.56	0.50	มากที่สุด
3. ท่านมีความเต็มใจในการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.56	0.61	มากที่สุด
4. ท่านพอใจวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.44	0.61	มาก
5. ท่านพอใจเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.50	0.61	มาก
6. ท่านพอใจเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการดำเนินกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.44	0.50	มาก
7. ท่านพอใจในความชัดเจนของแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.56	0.50	มากที่สุด
8. ท่านพอใจในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.61	0.49	มากที่สุด
9. ท่านพอใจต่อผลลัพธ์จากการดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.61	0.49	มากที่สุด
10. ท่านมีความเต็มใจและพร้อมที่จะร่วมสนับสนุนและพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	4.44	0.50	มาก
เฉลี่ย	4.54	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.10 ครูมีความเห็นในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D.= 0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.72$, S.D.= 0.45) ท่านพอใจในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ท่านพอใจต่อผลลัพธ์จากการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.61$, S.D.= 0.49) และ ท่านพอใจต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ท่านพอใจในความชัดเจน

ของแนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง และ ท่านมีความเต็มใจในการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.50, $\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.50 และ $\bar{X} = 4.56$, S.D.= 0.61 ตามลำดับ)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของนักเรียน

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. นักเรียนรู้สึกสนุกทุกครั้งเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมและโครงการการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง”	4.27	0.84	มาก
2. นักเรียนมีความสุขในการเรียนเนื้อหาสาระของกิจกรรม	4.46	0.66	มาก
3. นักเรียนชอบวิธีการสอนของครู	4.00	0.77	มาก
4. นักเรียนชอบกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.24	0.86	มาก
5. นักเรียนรู้สึกว่าเนื้อหาของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เข้าใจง่าย	4.17	0.78	มาก
6. นักเรียนชอบสื่อการสอนของกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	3.82	0.89	มาก
7. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเอง	4.22	0.79	มาก
8. นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ	4.36	0.91	มาก
9. นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ในครั้งต่อไป	4.04	0.90	มาก
เฉลี่ย	4.17	0.82	มาก

จากตารางที่ 4.11 นักเรียนมีความเห็นในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$ และ S.D.= 0.82) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมาก 3 ลำดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความสุขในการเรียนเนื้อหาสาระของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.66) นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.36$, S.D.= 0.91) และ นักเรียนรู้สึกสนุกทุกครั้งเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมและโครงการการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.27$, S.D.= 0.84)

ตารางที่ 4.12 ความถี่และร้อยละของความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้“โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของนักเรียน

กิจกรรม	5		4		3		2		1	
	จำนวน (N=45)	ร้อยละ	จำนวน (N=45)	ร้อยละ	จำนวน (N=45)	ร้อยละ	จำนวน (N=45)	ร้อยละ	จำนวน (N=45)	ร้อยละ
1. กิจกรรมในห้องเรียน“โตไปไม่โกง”	13	28.88	9	20.00	8	17.77	4	15.55	11	24.44
2. กิจกรรมนอกห้องเรียน “โตไปไม่โกง” ที่สำนักการศึกษาจัดขึ้น	5	11.11	8	17.77	12	26.66	13	28.88	7	15.55
3. กิจกรรมร้องเพลงและประกวดวาดภาพ “โตไปไม่โกง”	10	22.22	14	31.11	5	11.11	5	11.11	11	24.44
4. กิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง”	10	22.22	13	28.88	8	17.77	6	13.33	8	17.77
5. กิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบ“โตไปไม่โกง”	7	15.55	6	13.33	13	28.88	8	17.77	11	24.44

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” เมื่อพิจารณาตามกิจกรรม จากการรวมผลความถี่และร้อยละในระดับ 4 และ ระดับ 5 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกที่ชอบมากที่สุด พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ตามลำดับ ดังนี้ กิจกรรมร้องเพลงและประกวดวาดภาพ “โตไปไม่โกง” กิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง” และกิจกรรมในห้องเรียน “โตไปไม่โกง” ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุดจากการรวมผลความถี่และร้อยละในระดับ 1 และ ระดับ 2 ได้แก่ กิจกรรมนอกห้องเรียน “โตไปไม่โกง” ที่สำนักการศึกษาจัดขึ้น และกิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบ “โตไปไม่โกง”

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ความพึงพอใจ	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความสำคัญต่อเยาวชน	4.53	0.59	มากที่สุด
2. ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ	4.51	0.51	มากที่สุด
3. ท่านมีความพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ของครู	4.53	0.55	มากที่สุด
4. ท่านมีความพอใจในพฤติกรรมบุตรหลานของท่านหลังผ่านการเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.46	0.55	มาก
5. ท่านเห็นว่าบุตรหลานของท่านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นหลังจากผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.31	0.63	มาก
6. ท่านรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	4.55	0.62	มากที่สุด
7. ท่านรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง”	4.55	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	0.58	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ผู้ปกครองมีความเห็นในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีข้อที่อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความพอใจในพฤติกรรมบุตรหลานของท่านหลังผ่านการเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.46$, S.D.= 0.55) และ ท่านเห็นว่าบุตรหลานของท่านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นหลังจาก

ผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ($\bar{X} = 4.31, S.D. = 0.63$) ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหา และข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัญหาจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารสถานศึกษาและครู วิเคราะห์สภาพปัญหาของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ดังแสดงในตารางที่ 4.14- 4.15

ตารางที่ 4.14 สภาพปัญหาการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” จากการให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
ข้อที่ 4 สภาพปัญหาและอุปสรรคด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	<p>ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายวินัย แสงแก้ว กล่าวว่า เวลาในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีไม่เพียงพอเนื่องจากมีวิชาหรือกิจกรรมอื่นๆ เพิ่มเข้ามามากเกินไป - นายระวี สุทธิเสงี่ยม กล่าวว่า มีปัญหาในเรื่องการจัดโครงสร้างรายวิชา เนื่องจากมีเนื้อหาสาระอื่นๆ เพิ่มเข้ามาตามนโยบายทั้งจากรัฐบาลและต้นสังกัดทำให้สอนได้ไม่ครบตามชั่วโมง และด้านงบประมาณจากต้นสังกัดมีความล่าช้าทำให้มีอุปสรรคต่อการเบิก-จ่ายต้องนำงบประมาณจากส่วนอื่นมาใช้ในการบริหารจัดการแทน - นายปณต เกิดภักดี กล่าวว่า นโยบายต่างๆ และกิจกรรมจากต้นสังกัดมีมากเกินไปทำให้เกิดปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไม่ตรงตามเป้าหมาย
	<p>รองผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายสัณชัย อ่ำไพจันทร์กุล กล่าวว่า มีปัญหาในเรื่องของการจัดชั่วโมงกิจกรรม เนื่องจากปกติจะจัดกิจกรรมในชั่วโมงสุดท้ายของทุกวันพุธ หากไม่สามารถจัดลงได้ก็นำไปแทรกในวันอื่นแทน ทำให้แต่ละระดับชั้นเข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไม่ตรงกัน

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อความคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
	<ul style="list-style-type: none"> - นางบัณฑิตวรรณ อุปมา กล่าวว่า ครูยังขาดการเอาใจใส่และขาดความตระหนักในการจัดกิจกรรม ทั้งนี้ยังมีปัญหาในการจัดชั่วโมงลงในตารางสอนไม่ได้โดยเฉพาะชั่วโมงสุดท้ายของวันพุธ เนื่องจากมีวิชาที่เพิ่มเข้ามาทั้งจากนโยบายของส่วนกลางและจากการดำเนินการจัดกิจกรรมตามที่สำนักการศึกษามอบหมาย นอกจากนี้ยังมีสภาพปัญหาผู้เรียนที่มีวิชาเรียนมากเกินไป - นางสาวสุรณีย์ हाสูง กล่าวว่า มีนโยบายจากส่วนกลางและทางต้นสังกัด ทั้งระยะสั้นและระยะยาวเพิ่มเข้ามาทำให้การจัดกิจกรรมไม่ครบตามหลักสูตร“โตไปไม่โกง” ซึ่งในกิจกรรมพื้นฐานสอนครบ 3 ชั่วโมง แต่กิจกรรมเลือกแก้ปัญหาด้วยการสอนตามความสนใจของผู้เรียน

จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปความว่า ด้านปัจจัยนำเข้า ครู บุคลากรที่รับผิดชอบยังขาดความตระหนักและเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนด้านงบประมาณพบว่า การเบิกจ่ายงบประมาณจากทางต้นสังกัดมีความล่าช้าทำให้ไม่ทันต่อความต้องการต้องแก้ปัญหาในการนำงบประมาณจากส่วนอื่นมาใช้ในการบริหารจัดการแทน

ส่วนสภาพปัญหาด้านกระบวนการ สรุปความว่า มีปัญหาในเรื่องการจัดโครงสร้างเวลาเรียนและชั่วโมงการสอน ซึ่งการจัดตารางสอน ในเบื้องต้นโรงเรียนวางแผนการจัดชั่วโมง “โตไปไม่โกง” ให้อยู่ในชั่วโมงสุดท้ายของวันพุธ แต่เนื่องจากมีสาระวิชาอื่นที่ต้องดำเนินการและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบายที่เพิ่มเข้ามาจากส่วนกลาง ทั้งนโยบายเร่งด่วนและนโยบายระยะยาว ต้องแก้ปัญหาในการกระจายชั่วโมง “โตไปไม่โกง” ไปอยู่ในวันอื่น ส่งผลให้แต่ละระดับชั้นมีชั่วโมงการจัดกิจกรรมไม่ตรงกัน นอกจากนี้ยังส่งผลให้การจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไม่ตรงตามเป้าหมายและไม่ครบตามหลักสูตร ทั้งนี้ยังทำให้ผู้เรียนต้องเรียนรู้สาระวิชาต่างๆ มากเกินไป

ตารางที่ 4.15 ความถี่และร้อยละของสภาพปัญหาด้านปัจจัยนำเข้าและกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู

สภาพปัญหา	จำนวน	ร้อยละ
ด้านปัจจัยนำเข้า		
1. บุคลากร	9	31.03
2. งบประมาณ	9	31.03
3. วัสดุอุปกรณ์	4	13.80
4. อาคารสถานที่	5	17.24
5. ความชัดเจนในการปฏิบัติ	2	6.90
รวม	29	100.00
ด้านกระบวนการ		
1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน “โตไปไม่โกง”	3	10.34
2. การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน “โตไปไม่โกง”	10	34.48
3. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง”	2	6.90
4. การจัดโครงสร้างเวลาเรียน “โตไปไม่โกง”	14	48.28
รวม	29	100.00

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีปัญหาเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ด้านบุคลากร และด้านงบประมาณ คิดเป็นร้อยละ 31.03 เท่ากัน ด้านอาคารสถานที่ คิดเป็นร้อยละ 17.24 ส่วนสภาพปัญหาในด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ครูมีความคิดเห็นว่ามีปัญหาการจัดโครงสร้างเวลาเรียน“โตไปไม่โกง” มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.28 รองลงมา คือ การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน“โตไปไม่โกง” คิดเป็นร้อยละ 34.48

ตอนที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และผู้ปกครอง ให้ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ดังตารางที่ 4.16-4.18

ตารางที่ 4.16 ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ข้อคำถาม	คำให้สัมภาษณ์
ข้อที่ 5 ข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”	<p>ผู้อำนวยการสถานศึกษาโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายวินัย แสงแก้ว กล่าวว่า สำนักการศึกษาควรลดชั่วโมง กิจกรรม และเวลาลงโดยการระบุกิจกรรมให้ชัดเจนว่าโรงเรียนควรเรียนเรื่องใดบ้างในแต่ละเทอม - นายระวิ สุทธิเสงี่ยม กล่าวว่า ควรมีการบูรณาการกิจกรรมเข้าไปในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง - นายปณต เกิดภักดี กล่าวว่า งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากสำนักงานศึกษาน้อยเกินไปไม่ควรที่จะตัดมากไปกว่านี้ โดยเฉพาะงบประมาณสนับสนุนสำหรับวัสดุอุปกรณ์ที่มีความชำรุดและไม่สามารถผลิตเองได้ ส่วนด้านเนื้อหาขอเสนอแนะว่าควรมีการกำหนดเป็นตัวชี้วัดเข้าไปในรายวิชาให้ชัดเจน <p>รองผู้อำนวยการโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร</p> <ul style="list-style-type: none"> - นายสัญญาชัย อำไพจันทร์กุล กล่าวว่า ทางสำนักการศึกษาไม่ควรตัดงบประมาณลงไปมากกว่านี้และควรสนับสนุนเพิ่มขึ้นหรือคงจำนวนไว้เป็นประจำทุกปี - นางบัณฑิตวรรณ อุปมา กล่าวว่า ควรดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างจริงจัง เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เข้าไปในตัวผู้เรียน และอย่างต่อเนื่องไม่เฉพาะในชั่วโมงสอนแต่ขอให้ดำเนินการทุกรายวิชาและทุกกิจกรรมเพื่อผู้เรียนจะได้มีทักษะชีวิตติดตัวไปใช้ได้ในอนาคต - นางสาวสุรานิษฐ์ หาสูง กล่าวว่า ควรจัดสถานที่ในการฝึกอบรมครูให้มีความสะดวกต่อการเดินทาง อาจจะเป็นการสัญจรจากทางสำนักงานการศึกษา หรืออบรมเครือข่ายโรงเรียน และควรนำกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไปบูรณาการกับเศรษฐกิจพอเพียง

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สรุปความได้ว่า ในด้านปัจจัยนำเข้านั้น ผู้บริหารสถานศึกษามีข้อเสนอแนะให้สำนักการศึกษาควรคงจำนวนงบประมาณหรือสนับสนุนเพิ่มขึ้น ไม่ควรที่จะตัดงบประมาณให้น้อยลงมากกว่านี้ เพื่อให้เกิดสภาพคล่องในการ เบิก-จ่าย และทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายได้ตามที่วางไว้ ส่วนวัสดุอุปกรณ์ควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้ต่อเนื่อง เพราะมีสื่อการสอนบางส่วนที่มีความชำรุดไปบ้างแล้ว

ซึ่งอุปกรณ์บางส่วนนั้นไม่สามารถที่จะผลิตขึ้นมาเองได้ ส่วนการอบรมให้กับครู บุคลากร ที่รับผิดชอบ ในครั้งต่อไปถ้าหากมีขึ้น ควรจัดให้สะดวกต่อการเดินทาง หรือจัดแบบสำนักการศึกษาสัญจรตาม เครือข่ายโรงเรียน

ส่วนข้อเสนอแนะด้านกระบวนการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษามีข้อเสนอแนะให้ สำนักการศึกษาดำเนินการ คือ ควรลดกิจกรรมให้น้อยลง ในส่วนของสถานศึกษาควรมีการกำหนดลง เป็นตัวชี้วัดเข้าไปในรายวิชาให้ชัดเจน ควรมีการนำกิจกรรม“โตไปไม่โกง” ไปบูรณาการกับเศรษฐกิจพอเพียงและขอความร่วมมือให้ทุกฝ่าย ช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับผู้เรียนในทุกวิชาหรือทุก กิจกรรมไม่เฉพาะในชั่วโมงสอน“โตไปไม่โกง” แต่ขอให้มีการดำเนินการสอนผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตไปใช้ได้ในอนาคตต่อไป

ตารางที่ 4.17 ความถี่และร้อยละข้อเสนอแนะด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการการดำเนินงาน ตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของครู

ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านปัจจัยนำเข้า		
1. ควรมีการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ในการนำเสนอ เช่น จอโปรเจคเตอร์	1	50.00
2. โรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมและสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง	1	50.00
รวม	2	100.00
ด้านกระบวนการ		
1. สถานศึกษาควรปรับจากการสอนรายชั่วโมงมาเป็นการสอดแทรกตามสาระหรือชั่วโมงสอนตามรายวิชาของครู	1	100.00

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ครูมีข้อเสนอแนะด้านปัจจัยนำเข้าต่อการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร 2 รายการ คือ ควรมีการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ในการนำเสนอ เช่น จอโปรเจคเตอร์ และโรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมและสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อเสนอแนะของครูต่อกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่า มี 1 รายการ คือ สถานศึกษาควรปรับจากการสอนรายชั่วโมงมาเป็นการสอดแทรกตามสาระหรือตามชั่วโมงสอนตามรายวิชาของครู

ตารางที่ 4.18 ความถี่และร้อยละของข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในครั้งต่อไป	จำนวน	ร้อยละ
1. กิจกรรมคอนเสิร์ต “โตไปไม่โกง”	16	35.56
2. กิจกรรมการอบรมคุณธรรม จริยธรรม “โตไปไม่โกง” ร่วมกับโรงเรียน วัด บ้าน และชุมชน	14	31.11
3. กิจกรรมการสร้างแหล่งเรียนรู้คู่ชุมชนเพื่อเยาวชน “โตไปไม่โกง”	14	31.11
4. กิจกรรมอื่นๆ - ต้องการให้ครูยกตัวอย่างคดีและการลงโทษผู้ทำผิดจากการทุจริต คดโกงประเทศ สอดแทรกในการสอน	1	2.22
รวม	45	100.00

จากตารางที่ 4.18 ผู้ปกครองมีข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในครั้งต่อไป โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กิจกรรมคอนเสิร์ต “โตไปไม่โกง” คิดเป็นร้อยละ 35.56 กิจกรรมการสร้างแหล่งเรียนรู้คู่ชุมชนเพื่อเยาวชน “โตไปไม่โกง” และกิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม “โตไปไม่โกง” ร่วมกับโรงเรียน วัด บ้าน ชุมชน มีค่าร้อยละเท่ากัน คือ 31.11 ส่วนกิจกรรมอื่นๆ คือ การให้ครูยกตัวอย่างคดีและการลงโทษผู้ทำผิดจากการทุจริตคดโกงประเทศ สอดแทรกในการสอน คิดเป็นร้อยละ 2.22

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร นั้น ผู้ศึกษาได้ดำเนินการโดยสรุป ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์การศึกษา

1.1.1 เพื่อประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1.1.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะของสถานศึกษาต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

ประชากรในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน จำนวน 16 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ขนาดละ 1 แห่ง รวม 3 แห่ง

1.2.2 ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละสถานศึกษา ประกอบด้วยบุคคล 4 กลุ่ม คือ

1) ผู้บริหารสถานศึกษา	6 คน
2) ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่รับผิดชอบกิจกรรม	36 คน
3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการเรียนกิจกรรม	45 คน
4) ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6	45 คน
รวมทั้งสิ้น	132 คน

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 4 ฉบับ

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามครู

ฉบับที่ 3 แบบสอบถามนักเรียน

ฉบับที่ 4 แบบสอบถามผู้ปกครอง

1.2.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์และจากแบบสอบถามด้วยตนเอง ช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล อยู่ระหว่างวันที่ 15 มีนาคม ถึงวันที่ 30 มีนาคม 2560

1.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์ด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานครในครั้งนี้ เป็นดังนี้

1) ด้านปัจจัยนำเข้าของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษาประเมินว่าปัจจัยนำเข้าในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความเพียงพอและเหมาะสม โดยในด้านบุคลากรผู้บริหารสถานศึกษา มีการเตรียมความพร้อมบุคลากรด้วยการชี้แจงเป้าหมาย แต่งตั้งหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อกำหนดผู้รับผิดชอบ และมีการวางแผนในการประชุมก่อนเปิดภาคเรียน มีการส่งครูที่รับผิดชอบไปเข้ารับการอบรม และบุคลากรที่รับผิดชอบมีจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสมต่อการดำเนินการ ด้านงบประมาณ ได้รับงบประมาณจากทางต้นสังกัด จำนวน 10,000 บาท ซึ่งอยู่ในจำนวนที่เพียงพอและเหมาะสม ส่วนด้านวัสดุอุปกรณ์ ผู้บริหารสถานศึกษาประเมินแตกต่างกัน คือ โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษามีวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอนไม่เพียงพอ จึงได้มีการผลิตสื่อเพิ่มเติม ส่วนโรงเรียนแก้วข้าทึบอุปถัมภ์และโรงเรียนวัดประชาบำรุงมีวัสดุอุปกรณ์เพียงพอและเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ด้านอาคารสถานที่ผู้บริหารสถานศึกษาประเมินว่ามีเพียงพอและเหมาะสม ทั้งห้องเรียน ห้องพิเศษ ลานเอนกประสงค์และสถานที่กลางแจ้ง ส่วนระเบียบและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่ามี ความชัดเจน ทั้งการเข้ารับการอบรมรับฟังการชี้แจงจากทางสำนักการศึกษาและจากหนังสือแนวทางการดำเนินงาน ซึ่งสามารถศึกษาจากคู่มือครูและจากหลักสูตรซึ่งง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ส่วนครูประเมินว่าในภาพรวม ด้านปัจจัยนำเข้าการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่ครูมีประเมินว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ผู้บริหารได้ประชุมชี้แจงนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้กับครู บุคลากร ได้รับทราบ และสำนักการศึกษาและผู้บริหารมีการสื่อสาร เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยข้อความที่เข้าใจง่ายและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าน้อยกว่าข้ออื่นๆ 2 ลำดับท้ายได้แก่ โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม และ โรงเรียนมีสนามกีฬา และบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม

2) ด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวม ผู้บริหารสถานศึกษาประเมินว่าการจัดกิจกรรมในห้องเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรและการดำเนินกิจกรรมตามโครงสร้างเวลาได้มีการดำเนินการตามแนวทางที่นโยบายกำหนด โดยในระยะแรกของการดำเนินการสถานศึกษาได้

จัดให้ระดับชั้นอนุบาลและประถมศึกษาได้เข้าร่วม 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ แต่ในปัจจุบัน เนื่องจากมีวิชาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายจากส่วนกลางจึงมีการนำกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไปสอดแทรกในรายวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระ หรือบูรณาการเข้าไปตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ และบูรณาการเข้าไปตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน วิชาทักษะชีวิต วิชาแนะแนวและวิชาลูกเสือ ส่วนการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน พบว่าโรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา ได้ส่งนักเรียนไปเข้าร่วมกิจกรรมกับทางสำนักงานการศึกษา ส่วนอีก 2 โรงเรียนไม่ได้ส่งไปเข้าร่วมตั้งแต่มีการเริ่มต้นนโยบาย การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร สถานศึกษามีการเปิดเพลงทุกวันพุธในกิจกรรม Sport Day การประกวดวาดภาพ การประกวดร้องเพลงจินตลีลาและจัดให้มีการเดินรณรงค์ ด้านการจัดโครงสร้างเวลาเรียน สถานศึกษามีการสอนกิจกรรมพื้นฐานครบ 3 ชั่วโมงแต่ในกิจกรรมเลือกไม่สามารถจัดกิจกรรมได้ทั้งหมด เนื่องจากมีกิจกรรมหรือนโยบายอื่นเข้ามาแทรกจึงเลือกจัดกิจกรรมเฉพาะตามความสนใจของผู้เรียน

ส่วนครูประเมินว่าในภาพรวม สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่ครูมีความเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ โรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น และ โรงเรียนบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ ได้แก่ โรงเรียนเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวัน และ การจัดกิจกรรมเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวันไม่เกิดเสียงรบกวนกับสภาพบริบทภายนอก

1.3.2 การประเมินความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร เป็นดังนี้

1) ผู้บริหารสถานศึกษา มีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในด้านวัสดุอุปกรณ์ และด้านงบประมาณ โดยมีความเชื่อว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ เป็นนโยบายที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และพร้อมที่จะสนับสนุนให้มีการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ต่อไป ส่วนผลผลิตของการดำเนินงานโดยภาพรวมผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจต่อผลผลิตในการดำเนินงาน แต่ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดประชาบำรุงและผู้อำนวยการโรงเรียนแก้วขำที่อุปถัมภ์ มีความเห็นในด้านผู้เรียนนั้น ยังไม่พอใจเท่าที่ควร เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้ทางด้านทฤษฎีแต่ยังไม่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติเนื่องจากพฤติกรรมผู้เรียนในภาพรวมยังไม่ปรับเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น จำเป็นต้องใช้เวลาในการบ่มเพาะพฤติกรรม ทั้ง อาจเนื่องมาจากการเรียนไม่ครบตามหน่วยการเรียนรู้

2) ครูมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ ท่านพอใจในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรม “โตไปไม่โกง” และ ท่านพอใจต่อผลลัพธ์จากการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายของนโยบาย “โตไปไม่โกง”

3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจมากที่สุด 4 ลำดับแรก ได้แก่ นักเรียนมีความสุขในการเรียนเนื้อหาสาระของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ นักเรียนรู้สึกสนุกทุกครั้งเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมและโครงการการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” และ นักเรียนชอบกิจกรรม “โตไปไม่โกง” โดยกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ที่นักเรียนมีความพึงพอใจเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 ลำดับแรกที่ชอบมากที่สุด คือ กิจกรรมร้องเพลงและประกวดวาดภาพ “โตไปไม่โกง” กิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง” และกิจกรรมในห้องเรียน “โตไปไม่โกง” ส่วนกิจกรรมที่นักเรียนชอบน้อยที่สุด ได้แก่ กิจกรรมนอกห้องเรียน “โตไปไม่โกง” ที่สำนักการศึกษาจัดขึ้น และกิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบ “โตไปไม่โกง”

4) ผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่ามีข้อที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ท่านมีความพอใจในพฤติกรรมบุตรหลานของท่านหลังผ่านการเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” และ ท่านเห็นว่าบุตรหลานของท่านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้นหลังจากผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ส่วนข้ออื่นๆ ผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

1.3.3 ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

1) ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นว่าปัญหาด้านปัจจัยนำเข้า คือ ครูบุคลากร ที่รับผิดชอบยังขาดความตระหนักและเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ส่วนด้านงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณจากทางต้นสังกัดมีความล่าช้าทำให้ไม่ทันต่อความต้องการ ต้องแก้ปัญหาในการนำงบประมาณจากส่วนอื่นมาใช้ในการบริหารจัดการแทน ส่วนปัญหาด้านกระบวนการ มีปัญหาในเรื่องการจัดโครงสร้างเวลาเรียนและชั่วโมงการสอน เนื่องจากมีสาระวิชาอื่นที่ต้องดำเนินการและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามนโยบายที่เพิ่มเข้ามาจากส่วนกลาง ทั้งนโยบายเร่งด่วนและนโยบายระยะยาว ส่งผลให้แต่ละระดับชั้นมีชั่วโมงการจัดกิจกรรมไม่ตรงกัน การจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไม่ตรงตามเป้าหมายและไม่ครบตามหลักสูตร

ส่วนครูมีความเห็นว่าในด้านปัจจัยนำเข้ามีปัญหาด้านบุคลากรและงบประมาณ ส่วนปัญหาในด้านกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” มีปัญหาที่การจัดโครงสร้างเวลาเรียน “โตไปไม่โกง” การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน “โตไปไม่โกง” และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน “โตไปไม่โกง”

2) ข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ผู้บริหารสถานศึกษามีข้อเสนอว่า สำนักงานเขตควรให้การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์และสื่ออย่างต่อเนื่อง ควรคงจำนวนงบประมาณหรือสนับสนุนเพิ่มขึ้น ไม่ควรที่จะตัดงบประมาณให้น้อยลง ส่วนการอบรมครูและบุคลากร ที่ ควรจัดให้สะดวกต่อการเดินทาง หรือจัดแบบสำนักการศึกษาสัญจรตามเครือข่ายโรงเรียน ส่วนข้อเสนอแนะด้านกระบวนการ ผู้บริหารสถานศึกษาเห็นว่า สำนักการศึกษาควรมีการลดจำนวนกิจกรรมให้น้อยลง ควร

เพิ่มความเข้มข้นในเนื้อหาเพิ่มมากขึ้น สถานศึกษาควรมีการกำหนดลงเป็นตัวชี้วัดเข้าไปในรายวิชาให้ชัดเจน ควรมีการนำกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไปบูรณาการกับเศรษฐกิจพอเพียงและขอความร่วมมือให้ทุกฝ่าย ช่วยปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้กับผู้เรียนในทุกวิชาหรือทุกกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะชีวิตไปใช้ได้ในอนาคตต่อไป ส่วนครูมีข้อเสนอแนะที่ตรงกันกับผู้บริหารสถานศึกษาในด้านการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์และสื่อการสอน ตลอดจนการปรับกิจกรรมการสอนรายชั่วโมงเป็นการสอดแทรกแบบบูรณาการตามสาระหรือชั่วโมงสอนของครู สำหรับผู้ปกครองมีข้อเสนอแนะว่าควรมีการจัดกิจกรรมคอนเสิร์ต “โตไปไม่โกง” กิจกรรมการสร้างแหล่งเรียนรู้ชุมชนเพื่อเยาวชน “โตไปไม่โกง” และกิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม “โตไปไม่โกง” ร่วมกับโรงเรียน วัด บ้าน ชุมชน

2. อภิปรายผล

จากการประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

2.1 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ที่ผลการศึกษาออกมาเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก ครูทุกคนมีความมุ่งหวังว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายและกิจกรรมของนโยบาย “โตไปไม่โกง” จะช่วยทำให้นักเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร มีคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะในความซื่อสัตย์สุจริต และสามารถส่งผลไปถึงความสุขของสังคมและความมั่นคงของประเทศชาติได้ในอนาคต และนอกจากนี้อาจมีส่วนมาจากความพอใจใน ด้านวัสดุอุปกรณ์และงบประมาณที่มีความเพียงพอและเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการ ที่พบว่า มีความพึงพอใจในด้านงบประมาณและด้านวัสดุอุปกรณ์ และเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ และพร้อมที่จะสนับสนุนให้มีการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการติดตามการดำเนินการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 65) ในเขตบึงกุ่ม ที่พบว่า ครูมีความพอใจต่อวัสดุอุปกรณ์จากสำนักงานการศึกษาที่สามารถนำไปใช้ได้เป็นอย่างดีและเป็นรูปธรรม และเห็นด้วยกับการสอนหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา ที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2553) ได้สนับสนุนงบประมาณให้กับสถานศึกษาอย่างเพียงพอและเหมาะสม รวมถึงสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่มีความเหมาะสมต่อกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ด้านปัจจัยนำเข้าต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง แต่เมื่อพิจารณารายข้อมีข้อที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้บริหารได้ประชุมชี้แจงนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้กับครู บุคลากร ได้รับทราบ และ สำนักงานการศึกษาและผู้บริหารมีการสื่อสาร เป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยข้อความที่เข้าใจง่ายและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์ ที่ผลการศึกษาออกมาเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการบริหารงานตามนโยบายที่ ผู้บริหารสถานศึกษาเมื่อได้รับนโยบายจากส่วนกลางมาสู่การปฏิบัติ ได้มีการประชุมชี้แจงและวางแผนเพื่อจัดบุคลากรที่มีความเหมาะสมในการ

ดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในครั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน ที่กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษา ส่วนใหญ่เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร ด้วยการ ชี้แจงเป้าหมาย แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดำเนินงานด้วยการออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อมอบหมายผู้รับผิดชอบและวางแผนร่วมกันในการประชุมก่อนเปิดภาคเรียน ซึ่งการที่ผู้บริหารสถานศึกษา ดำเนินการเช่นนี้ อาจเป็นผลมาจากการที่สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2553) ได้ประชุมผู้บริหารสถานศึกษาทุกโรงเรียนเพื่อแนะนำแนวทางให้ผู้บริหารได้ทราบรายละเอียดในการบริหารจัดการและวางแผนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่างๆ ภายในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานผลการดำเนินงานของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 65) ว่าได้มีการติดตามการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง” และพบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการบริหารจัดการให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้รับทราบ และนำไปปฏิบัติให้สอดคล้องกับนโยบายของหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เพื่อแบ่งบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบและมอบหมายความรับผิดชอบให้ครูอย่างชัดเจน ทั้งยังสอดคล้องกับที่ วรเดช จันทรศร (2540, น. 43) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ เป็นเรื่องของผู้บริหารที่จะต้องมีการแจ้งให้บุคลากรได้รับทราบ เพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการทำงานของบุคลากรให้เข้ากับแผนงานหรือโครงการ

ส่วนข้อที่ครูมีความเห็นค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ โรงเรียนมีสนามกีฬา และบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อ การจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากสภาพบริบทและข้อจำกัดด้านพื้นที่ของโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครที่มีจำนวนจำกัด โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณและด้านอาคารสถานที่ตามงบรายหัวของนักเรียน สอดคล้องกับการศึกษาในครั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาที่พบว่า โรงเรียนขนาดเล็กได้ใช้ห้องเรียนและลานเอนกประสงค์ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” และเป็นไปตามแนวทางการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของสำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 65) ที่กำหนดไว้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน และกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” สามารถดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามบริบทและศักยภาพของแต่ละโรงเรียน

2.3 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ในด้านกระบวนการ การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากเกือบทุกเรื่อง แต่เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่ามีเรื่องที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือ โรงเรียนมีการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และโรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักการศึกษาจัดขึ้น ซึ่งในเรื่องที่ โรงเรียนมีการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในปัจจุบันมีวิชาที่เพิ่มขึ้น โดยมาจากนโยบายของส่วนกลางและจากต้นสังกัด เช่น วิชาอาเซียน วิชากรุงเทพฯศึกษา วิชาหน้าที่พลเมือง จนถึงปัจจุบันที่มีการดำเนินการตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้เข้ามา ทำให้โรงเรียนไม่สามารถจัดโครงสร้างเวลาเรียนลงได้ใน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์จึงแก้ปัญหาด้วยการบูรณาการเข้าไปในวิชาต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาสภาพ

การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในครั้งนี้ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน ที่ว่าในระยะแรกของการนำนโยบายเข้ามาดำเนินการในสถานศึกษาได้จัดให้ระดับชั้นอนุบาลและระดับชั้นประถมศึกษาได้เรียน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์แต่ในปัจจุบัน เนื่องจากมีวิชาต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงตามนโยบายจากส่วนกลางจึงมีการนำกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไปสอดแทรกในรายวิชาทั้ง 8 กลุ่มสาระ และบูรณาการเข้าไปตามกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและวิชาทักษะชีวิต วิชาแนะแนว วิชาลูกเสือ และบูรณาการเข้าไปตามนโยบายลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ทั้งนี้อาจมาจากที่ทาง สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558, น.32) ได้ให้แนวทางการดำเนินงานแก่สถานศึกษาทุกแห่งว่า การจัดกิจกรรมตามหลักสูตรนั้นต้องพิจารณาตามบริบทและศักยภาพของสถานศึกษา ตามแนวทางที่ว่า หากโรงเรียนไม่สามารถจัดกิจกรรมสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมงได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านชั่วโมงหรือบุคลากรให้บูรณาการแทรกในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระ สอดคล้องกับการรายงานผลการติดตามการดำเนินงานหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เขตบึงกุ่ม ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 59) พบว่า ส่วนใหญ่แล้วโรงเรียนขนาดเล็กแถวเขตบึงกุ่ม เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ด้วยวิธีการบูรณาการและสอดแทรกกิจกรรมเข้าไปในเนื้อหาสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 8 กลุ่มสาระ และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน เนื่องจากข้อจำกัดด้านบุคลากร

ส่วนเรื่องที่ โรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น ที่เป็นเช่นนี้ อาจมาจากสถานศึกษาทุกแห่งที่ต้องมีมาตรการป้องกันและเฝ้าระวังด้านความปลอดภัยของนักเรียนทั้งภายในสถานศึกษาและในการเดินทางออกไปเรียนรู้นอกสถานที่ ที่เน้นย้ำให้ครูบุคลากรคอยดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดในความปลอดภัย ตามที่ได้มี ระเบียบด้านมาตรการ การป้องกันอุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษาออกสถานศึกษา ของ ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน (2559, น. 11) ได้กล่าวไว้ว่า ให้สถานศึกษาปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาอย่างเคร่งครัด โดยมีการเตรียมการ วางแผน จัดครูคอยควบคุมดูแลนักเรียน รวมถึงมีการจัดเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบยานพาหนะเพื่อความปลอดภัย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา กรุงเทพมหานคร (2559, น. 7) ได้มีหนังสือกำชับให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาระมัดระวังในเรื่องความปลอดภัยของนักเรียนโดยกำหนดให้เรื่อง ความปลอดภัยในโรงเรียนเป็นนโยบายสำคัญของโรงเรียน เพื่อเป็นการสนองนโยบายผู้ว่ากรุงเทพมหานคร ที่มุ่งหวังให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัย

2.4 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหาร ในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ที่พบว่า ผู้บริหารยังไม่พึงพอใจต่อพฤติกรรมในทางปฏิบัติของนักเรียน ที่เป็นเช่นนี้ อาจมาจาก ในการจัดการเรียนการสอนตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เพิ่งเริ่มในปี 2553 จนถึงปัจจุบันยังไม่มีนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร ประกอบกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการปลูกฝังความคิด ความเชื่ออีกระยะหนึ่งจึงก่อนนักเรียนจึงจะเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมไปในทิศทางที่ดีขึ้น สอดคล้องกับที่สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558) ได้ติดตาม การดำเนินงานการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในเขตบึงกุ่ม พบว่าจากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียน ร้อยละ 30 ยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์หลังจากการเรียนรู้ผ่านไป 1 ปี ซึ่งตรงกันกับผลการศึกษาในครั้งนี้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง พบว่า มีข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยกว่าข้ออื่นๆ คือ มีความพอใจในพฤติกรรม

บุตรหลานของท่านหลังผ่านการเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” ดังนั้น จึงเป็นไปตามที่สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2558) ได้กล่าวว่า การประเมินผลและศักยภาพของการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” สามารถติดตามได้เฉพาะผลที่เกิดขึ้นได้ในระยะสั้น ส่วนผลที่เกิดขึ้นในระยะยาว ต้องใช้ระยะเวลาในการปลูกฝังในระยะยาวจึงจะประเมินและได้ผลลัพธ์อย่างแท้จริง

2.5 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู ในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ นโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติที่เป็นเช่นนี้ อาจมาจากในปัจจุบัน พบว่ามีปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน เกิดขึ้นบ่อยครั้งในทุกองค์กร ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์และเกิดความเสียหายต่อประเทศไทย ครูซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรย่อมมีความคาดหวังให้เด็กและเยาวชนทุกคนของชาติมีคุณธรรมนำความรู้ ซึ่งสอดคล้องจากการสัมภาษณ์ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ของผู้บริหารสถานศึกษาที่เห็นว่า นโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบาย ที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ เป็นนโยบายที่ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และเห็นด้วยกับวัตถุประสงค์ของนโยบายที่มุ่งปลูกฝังเด็กและเยาวชนในระดับพื้นฐานตั้งแต่อนุบาล ทั้งยังสอดคล้องกับการศึกษาความพึงพอใจจากความคิดเห็นของนักเรียนในครั้งนี้ที่เห็นว่า การเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ เช่นเดียวกับผู้ปกครองที่เห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ และมีความสำคัญต่อเยาวชน ซึ่งสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น. 10) ก็ได้เล็งเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ด้วยการปลูกจิตสำนึกให้บุคคลยึดมั่นในความสุจริตและรังเกียจพฤติกรรมทุจริตคอร์รัปชัน จึงคิดริเริ่มนโยบายเกี่ยวกับการต้านทุจริตคอร์รัปชันสำหรับใช้ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจาก สถาบันพัฒนาบริหารศาสตร์ (2554, น. 99) ก็พบว่า ประชาชนร้อยละ 98.70 เห็นว่าการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ควรเริ่มจากการปลูกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดีงามและถูกต้องให้แก่เยาวชน

2.6 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียน ในด้านความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ เรื่องที่นักเรียนพึงพอใจน้อยที่สุด คือ นักเรียนชอบสื่อการสอนของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตและขัดแย้งกับข้อค้นพบที่ว่า การสนับสนุนสื่อการสอนที่สำนักงานศึกษาจัดสรรมาให้ทุกโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานครมีเพียงพอและเหมาะสม ที่เป็นเช่นนี้อาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยหลายๆ ด้าน ได้แก่ การขาดความน่าสนใจของสื่อการสอนในระดับประถมศึกษา การที่สถานศึกษาได้รับสื่อและอุปกรณ์เมื่อเริ่มใช้หลักสูตรเพียงครั้งเดียวเมื่อใช้งานมานานสื่ออาจเกิดการชำรุด หรือครูที่รับผิดชอบไม่ได้นำสื่อมาใช้อย่างเต็มตามศักยภาพ เนื่องจากพบว่า สำนักงานการศึกษา (2558, น. 58) ได้สนับสนุนสื่อมาควบคู่กับการดำเนินงาน ได้แก่ คู่มือครูในการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ทุกระดับชั้น หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ในทุกระดับชั้น สื่อวีดิทัศน์ เพลง นิทาน เกม บทละคร ภาพยนตร์สั้น สอดคล้องกับที่ผู้บริหารสถานศึกษาที่กล่าวว่า สื่อการสอนบางส่วนมีความชำรุดไปบ้างแล้ว และอุปกรณ์บางส่วนนั้นสถานศึกษาไม่สามารถผลิตขึ้นมาเองได้ ทั้งยังสอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากความคิดเห็นของครู ต่อสภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในครั้งนี้ที่ว่า ควรมีการสนับสนุนสื่ออุปกรณ์ในการ

นำเสนอ เช่น จอโปรเจคเตอร์ และโรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมและสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงประเด็นปัญหาจากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาที่พบว่า ครู บุคลากร ที่รับผิดชอบยังขาดความตระหนักและเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ครูไม่ได้ ใช้สื่อการสอนอย่างหลากหลายและเต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับรายงานการวิจัย สภาพปัญหาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ที่ว่าครูสอนโดยไม่ใช้ สื่อการสอนหรือไม่มีทักษะในการใช้สื่อ (เข็มทอง ศิริแสงเลิศ, 2557) จากเหตุผลดังที่กล่าวมา ย่อมจะ ทำให้นักเรียนไม่เกิดการเรียนรู้และขาดความสนใจสื่อการสอนและส่งผลให้การดำเนินตามนโยบายไม่ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

2.7 จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นครู จากปัญหาด้านกระบวนการ การดำเนินงาน ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เรื่องที่พบว่า มีปัญหามากที่สุด คือ กระบวนการจัดโครงสร้างเวลาเรียน ที่เป็นเช่นนี้อาจมาจาก ในปัจจุบัน พบว่า ในแผนการดำเนินงานของสถานศึกษา มีโครงการกิจกรรมที่ ต้องดำเนินการมากมาย ซึ่งในการจัดกิจกรรมนั้นโรงเรียนพยายามที่จะไม่ให้กระทบกับกลุ่มวิชาหลัก จึงเลือกที่จะจัดกิจกรรมในช่วงพักเพิ่มเติมแทน ส่งผลให้โครงสร้างเวลาเรียนกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ไม่สามารถเรียนครบตามหลักสูตรได้และไม่สามารถจัดลงในตารางการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการ วิเคราะห์บทสัมภาษณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ที่พบว่า มีปัญหาในด้านการจัดตารางสอน ซึ่งปกติ โรงเรียนวางแผนการจัดชั่วโมง “โตไปไม่โกง” ในช่วงสุดท้ายของวันพุธ แต่เนื่องจากมีวิชาอื่นที่ต้อง ดำเนินการและจัดการเรียนรู้ตามนโยบายที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งในส่วนนโยบายของรัฐบาลและของต้น สังกัด จึงต้องแก้ปัญหาในการกระจายชั่วโมง “โตไปไม่โกง” ไปอยู่ในวันอื่น ทำให้ในแต่ละระดับชั้นมี การสอนไม่ตรงกัน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมไม่ตรงตามเป้าหมายและไม่ครบตามหลักสูตร รวมถึง ผลกระทบให้แต่ละภาคการศึกษา ผู้เรียนมีสาระการเรียนรู้มากเกินไป สอดคล้องกับ การรายงานผล การติดตามดำเนินงานหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เขตบึงกุ่ม ของสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร (2554, น.61) พบว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร “โตไปไม่โกง” คือ ไม่สามารถจัดชั่วโมง สอนตามหลักสูตรได้ ซึ่งแสดงถึงความไม่พร้อมของสถานศึกษา สอดคล้องกับที่ มยุรี อนุมานราชธน (2556, น.89) ได้กล่าวว่า การที่จะนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพนั้น องค์กรต้องมีความพร้อมในด้านต่างๆ ที่เอื้อต่อการดำเนินงานตามนโยบายจึงจะสำเร็จได้

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

3.1.1 จากผลการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า โรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตบางขุนเทียน เลือกรูปแบบกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไป ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงมีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหาร ครูและบุคลากรที่รับผิดชอบการจัดกิจกรรมใน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ทั้ง 50 เขต ที่มีข้อจำกัดในด้านบุคลากร หรือบริบทต่างๆ และไม่

สามารถจัดกิจกรรมได้ใน 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์เช่นเดียวกัน ควรนำวิธีการบูรณาการและการสอดแทรกสาระเข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนไปประยุกต์ใช้

3.1.2 จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่ามีปัญหาด้านกระบวนการจัดโครงสร้างเวลาเรียน จึงมีข้อเสนอแนะว่า สำนักงานการศึกษา หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรพิจารณาปรับปรุงนโยบายและแนวทางหรือรูปแบบการจัดกิจกรรม เช่น การลดกิจกรรม การปรับลดหน่วยการเรียนรู้ในหลักสูตรในทุกระดับให้น้อยลง หรือวิธีการอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางให้สถานศึกษาสามารถแก้ปัญหาในการดำเนินการจัดกิจกรรมหรือการจัดตารางสอนได้

3.1.3 จากผลการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่ามีปัญหาด้านสื่อและอุปกรณ์บางอย่างเกิดความชำรุด ไม่สามารถผลิตเองได้ และขาดความต่อเนื่องในการสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะว่า สำนักงานการศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรนำข้อมูลสารสนเทศนี้ เสนอต่อผู้บริหารกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุอุปกรณ์เพิ่มเติมให้แก่สถานศึกษา และควรจัดโครงการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการผลิตสื่อการสอน

3.1.4 จากผลการศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ที่พบว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ ดังนั้น จึงมีข้อเสนอแนะว่าหน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดการศึกษาทุกระดับ ควรพัฒนานโยบายที่มีแนวทางเช่นเดียวกับนโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อปลูกฝังแนวคิดความซื่อสัตย์สุจริตให้กับเด็กและเยาวชนทุกระดับ ทุกภาคส่วนอย่างจริงจัง เพื่อให้เยาวชนไทยทุกคนมีพฤติกรรมที่ดีและมีคุณธรรมและจริยธรรมอย่างยั่งยืน

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

จากการศึกษาในครั้งนี้ที่ใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพร่วมกัน และเป็นการศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถานศึกษา โดยประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เฉพาะปัจจัยนำเข้า กระบวนการและความพึงพอใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จึงมีข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป ดังนี้

3.2.1 ควรมีการศึกษาเชิงประเมินเกี่ยวกับจุดแข็งและข้อจำกัดของการดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ที่ส่งผลกระทบต่อจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษา

3.2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดกิจกรรมโครงการหรือรูปแบบการบูรณาการที่ทำให้สถานศึกษาสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อให้เกิดผลประโยชน์สูงสุด

3.2.3 ควรมีการศึกษาติดตามเพื่อประเมินพฤติกรรมของนักเรียนตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5 ประการ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษาหลักสูตร “โตไปไม่โกง”

3.2.4 ควรมีการศึกษาเชิงประเมินเพื่อตัดสินคุณค่าของนโยบายจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่หลากหลาย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กล้า ทองขาว. (2557). การนำนโยบายและแผนการศึกษาไปปฏิบัติ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชานโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 3. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เกียรียงศักดิ์ จรรย์ยานนท์ และนคร ศรีวิจารณ์. (2557). การบริหารอาคารสถานที่. ใน *ประมวลสาระ ชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. หน่วยที่ 13. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เก็จกนก เอื้อวงศ์. (2557). การประเมินและปรับปรุงนโยบายและแผนการศึกษา. ใน *ประมวลสาระ ชุดวิชา นโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 5. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ขวัญนภา อุณหกานต์. (2553). *ประเมินโครงการคุณธรรมนำความรู้สู่ความดีของโรงเรียนต้นแบบ คุณธรรมนำความรู้สู่ความดี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏ กาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- เข้มทอง ศิริแสงเลิศ. (2557). การบริหารจัดการเรียนรู้อยู่. ใน *แผนกิจกรรมการศึกษาชุดวิชาการบริหาร ทรัพยากรการศึกษา*. หน่วยที่ 3. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- จุมพล นิมพานิช. (2547). *การวิเคราะห์นโยบาย: ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2552). *การประเมินนโยบาย: หลักการ แนวคิดและการประยุกต์ใช้*. นนทบุรี: โครงการส่งเสริมการแต่งตำรา มสธ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เจริญศรี พันปี. (2548). *ความพึงพอใจของครูต่อพฤติกรรมคุณธรรมและการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, กาญจนบุรี.
- จำลอง นักพ่อน. (2557). บริบททางการเมืองและเศรษฐกิจที่มีผลกระทบต่อนโยบายและแผนการ ศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา นโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 12. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2558). การกำกับติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาทักษะและประสบการณ์วิชาชีพสำหรับผู้นำทาง การศึกษา*. หน่วยที่ 13. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เฉลียว บุรีภักดี. (2558). การประยุกต์ใช้บริบทในการบริหารการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา บริบททางการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 15. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เดือนใจ เกตุษา และบุญศรี พรหมมาพันธ์. (2550). การประเมินการดำเนินงานตามนโยบายแผนงาน และโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 13. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ทองอินทร์ วงศ์โสธร. (2555). ทฤษฎีระบบ. ใน *ประมวลสาระชุดทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 2. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ทองอินทร์ วงศ์โสธร และกล้า ทองขาว. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับนโยบาย แผนงานและโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 1. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ธรรมรส โชติบุญชู และจำรัส นองมาก. (2557). งบประมาณสถานศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. หน่วยที่ 8. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นฤมล กิจไพศาลรัตน์. (2545). *การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ที่มีต่อบริการของห้องสมุดคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: สถาบันวิทยบริการจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตา ขอบกิจ. (2553). *การประเมินโครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปะพื้นบ้าน "ดาระ" สานสายใยสู่ชุมชน อำเภอควนโดน จังหวัดสตูล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- บรรจบ วงศ์โกมลเชษฐ์. (2550). *การประเมินผลการดำเนินงานโรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์*. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. *วารสารการวัดผลการศึกษา มศว. มหาสารคาม*, 3(1), 1-5.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2557). การนำนโยบายสู่การปฏิบัติ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชานโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 2. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประโชค ชุมพล. (2538). *การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แมนเนเจอร์ มีเดีย กรุ๊ป.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์, ธรรมรส โชติบุญชู และสวัสดิ์ อุดมโภชน. (2557). การบริหารวัสดุอุปกรณ์การศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. หน่วยที่ 10. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผดุงชัย ภูพัฒน์. (2554). การพัฒนาตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมิน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการประเมิน*. หน่วยที่ 4. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2557). สารสนเทศเพื่อการบริหาร. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. หน่วยที่ 12. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ฝ่ายการศึกษา สำนักงานเขตบางขุนเทียน. (2559). *เอกสารเผยแพร่มาตรการรักษาความปลอดภัยภายในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเขตบางขุนเทียน.

- พรรณฉิย นิตโรจัน. (2551). การนำนโยบายการจัดระเบียบท่าบ่แ่งรยกรงเทพมหานครไปปฏิบัติ. (ดุษฎีนิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพฯ.
- พระมิ่งขวัญ บุรุษเลียม (2549). การประเมินโครงการฝึกอบรมคุณธรรม ค่ายพุทธบุตรวัดปัญญาวนาราม จังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พิชิต ฤทธิจรงูญ. (2556). การประเมินโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการวิจัยการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2557). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: แฮ้าส์ ออฟ เคอร์มิสท์.
- พิสนุ พองศรี. (2549). *เทคนิควิธีประเมินโครงการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิมพ์งาน.
- เพิ่มศักดิ์ บัวส่อง. (2554). *การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนของนักศึกษาจากประเทศกัมพูชาที่ศึกษาในอาชีวศึกษาศรีสะเกษ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- ภาณุพงศ์ ศิริ พิชัย โคมละ และจันรรจ ฉางฉ่า. (2559). *คู่มือเตรียมสอบนักวิเคราะห์นโยบายและแผน*. กรุงเทพฯ: วี. พรินท์ (1991).
- มยรี อนุมานราชธน. (2557). *นโยบายสาธารณะ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอเน็ท.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2548). *การประเมินโครงการแนวคิดและแนวปฏิบัติ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2540). *การประเมินโครงการ การวิจัยเชิงประเมิน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อแกรมมี.
- รัตนา ดวงแก้ว. (2557). *การพัฒนาคุณภาพการศึกษา. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 11. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรณูช แฮยมแสง และบุญศรี พรหมมาพันธุ์. (2550). *การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอผลการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ. ใน ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 9. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณาน นนมผักแ่วน (2546). *ประเมินนโยบายกองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 และ เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- วรเดช จันทรศร. (2540). *การนำนโยบายไปปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: กราฟิคฟอร์แบท (ไทยแลนด์).
- วรารุช สาลีสี. (2551). *การประเมินโครงการพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน: กรณีศึกษา จังหวัดเลย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, เลย.

- วิจิตร ศรีสอ้าน, ทองอินทร์ วงศ์โสธร และเก็จกนก เอื้อวงศ์. (2557). แนวคิดและหลักการเกี่ยวกับนโยบายและการวางแผน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชา นโยบาย การวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วุฒิพงษ์ เตชะดำรงสิน. (2544). การบริหารจัดการโครงการประเมิน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการประเมิน*. หน่วยที่ 15. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศุภชัย ยาวะประภาษ และปิยากร หวังมหาพาทร. (2555). *นโยบายสาธารณะไทย: กำเนิดพัฒนาการและสถานภาพของศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- ศุภมาส อังคุโชติ. (2557). รูปแบบการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 5. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2554). *รายงานการติดตามและประเมินผลหลักสูตร "โตไปไม่โกง" ระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-ประถมศึกษาปีที่ 3*. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- सनานจิตร์ สุนทรทรัพย์. (2558). แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับบริบทในการบริหารการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาบริบททางการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- सनานจิตร์ สุนทรทรัพย์ และ อัมพล ทิมาสาร. (2557). เทคโนโลยีเพื่อการบริหารทรัพยากรการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา*. หน่วยที่ 11. (พิมพ์ครั้งที่ 9). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมจิต แก้วแสงขวัญ. (2545). *การประเมินโครงการโรงเรียนสีเขียวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดนครปฐม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, นครปฐม.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2546). *เทคนิคการประเมินโครงการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2550). แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมบัติ อารังค์ธัญวงศ์. (2557). *นโยบายสาธารณะไทย: แนวความคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 27). กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- สมบัติ สุวรรณพิทักษ์. (2550). การพัฒนานโยบาย แผนงานและโครงการ. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินนโยบาย แผนงานและโครงการ*. หน่วยที่ 2. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมพร เพ็ญจันทร์. (2552). *นโยบายสาธารณะ: ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ออน อาร์ต ครีเอทีฟ.

- สุทธิวรรณ ตันตริจนาวงศ์. (2555). ระบบการศึกษาและระบบบริหารการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารการศึกษา*. หน่วยที่ 13. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุพักตร์ พิบูลย์. (2554). แนวคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการประเมิน. ใน *ประมวลสาระชุดวิชาการประเมินและการจัดการโครงการประเมิน*. หน่วยที่ 1. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์. (2557). การประกันคุณภาพการศึกษา. ใน *ประมวลสาระชุดวิชานโยบายการวางแผนและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา*. หน่วยที่ 10. (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สุภาพร แซ่อึ้ง (2551). *การประเมินโครงการโรงเรียนส่งเสริมสุขภาพกลุ่มโรงเรียนเอกชนสามัญ อำเภอบางเขน จังหวัดยะลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สุรพล ศุภกรตรีทิเทศ. (2547). *การศึกษาการบริหารงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับประถมศึกษา จังหวัดชัยภูมิ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2553). *คู่มือหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2*.
กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- _____. (2554). *หลักสูตร “โตไปไม่โกง” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- _____. (2558). *รายงานการติดตามและประเมินผลหลักสูตร “โตไปไม่โกง”*. กรุงเทพฯ:
ศูนย์สื่อและสิ่งพิมพ์แก้วเจ้าจอม.
- _____. (2559). *มาตรการความปลอดภัยในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- สำนักงานเขตบางขุนเทียน. (2559). *เขตบางขุนเทียน*. สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/เขตบางขุนเทียน>.
- _____. (ม.ป.ป.). *รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านขั้นพื้นฐาน (o-net) ปีการศึกษา 2558 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- _____. (2558). *ข้อมูลข้าราชการครูในสถานศึกษา. เอกสารประกอบการประชุมข้าราชการครูในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียนประจำปีการศึกษา 2558*. กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.
- _____. (2552). *Unseen บางขุนเทียน*. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- สำนักงานคณะกรรมการพระราชกฤษฎีกา. (2546). *พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2542*. ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 22. ตอนที่ 104 ก. วันที่ 26 ตุลาคม 2552.
- สำนักยุทธศาสตร์การศึกษา กรุงเทพมหานคร. (2559). *มาตรการความปลอดภัยโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท).

สำราญ มีแจ้จ. (2558). การประเมินโครงการทางการศึกษา: ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุทัย เลาหวิเชียร. (2544). รัฐประศาสนศาสตร์: ลักษณะวิชาและมิติ. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ:
เสมาธรรม.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. ชื่อ นางสาวโสภณา สุดสมบูรณ์
 สถานที่ทำงาน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
 ปริญญาโท Master of Business Administration (Accounting) Rutgers-The State
 niversity of New Jersey, U.S.A.
 ปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร
 ประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญ
 - การบริหารการศึกษา/การบริหารสถานศึกษา
 - การบริหารงานงบประมาณและการบริหารงานหลักสูตร
 - การประกันคุณภาพการศึกษา
 - การจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน (WIL)
 - อาจารย์สอนระดับบัณฑิตศึกษา
2. ชื่อ นายสานิต รัตต์บุญญ
 สถานที่ทำงาน สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี กศ.บ.(คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
 ปริญญาโท กศ.ม.(จิตวิทยาพัฒนาการ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
 ประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญ
 - ดำรงตำแหน่งข้าราชการครู 19 ปี
 - ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้ากลุ่มงานนิเทศการศึกษา 6 และเป็น
 คณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน
 กรุงเทพมหานคร รวมถึงรับผิดชอบเป็นหัวหน้าโครงการต่างๆ ของสำนักการศึกษา อาทิ โครงการ
 โรงเรียนสีขาว โครงการลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้ เป็นต้น
3. ชื่อ นางแหววดี ไร่สูงเนิน
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนวัดแสมดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
 วุฒิการศึกษา ปริญญาตรี กศบ.(คณิตศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
 ปริญญาโท ศษ.ม.(บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 ประสบการณ์หรือความเชี่ยวชาญ
 - เคยดำรงตำแหน่งข้าราชการครู 13 ปี
 - เคยดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ 8 ปี
 - เคยเป็นที่ปรึกษาโครงการ “โตไปไม่โกง” ของโรงเรียนวัดแสมดำ
 - ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษโรงเรียนวัดแสมดำ

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

30 มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวโสภณา สุตสมบูรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายภิญโญ กำเงิน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินงานวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 098-2721105

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

30 มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นายสานิต รัตตัญญู

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายภิญโญ กำเงิน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินงานวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 098-2721105

ที่ ศธ 0522.16 (บ)/

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

30 มกราคม 2560

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางแววดี ไธสงเนิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนายภิญโญ กำเงิน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ตามโครงการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูลและได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระไว้ชั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัยทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิดำเนินงานวิจัย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2504-8505

โทรสาร. 0-2503-3566-7

เบอร์โทรนักศึกษา 098-2721105

ภาคผนวก ข
เครื่องมือในการวิจัย

ฉบับที่ 1 (สำหรับผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการ)

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

แบบสัมภาษณ์นี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ปัญหาและข้อเสนอแนะในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ให้สัมภาษณ์

ผู้ให้สัมภาษณ์.....ตำแหน่ง.....

วันที่สัมภาษณ์.....ประสบการณ์ทำงาน.....ปี

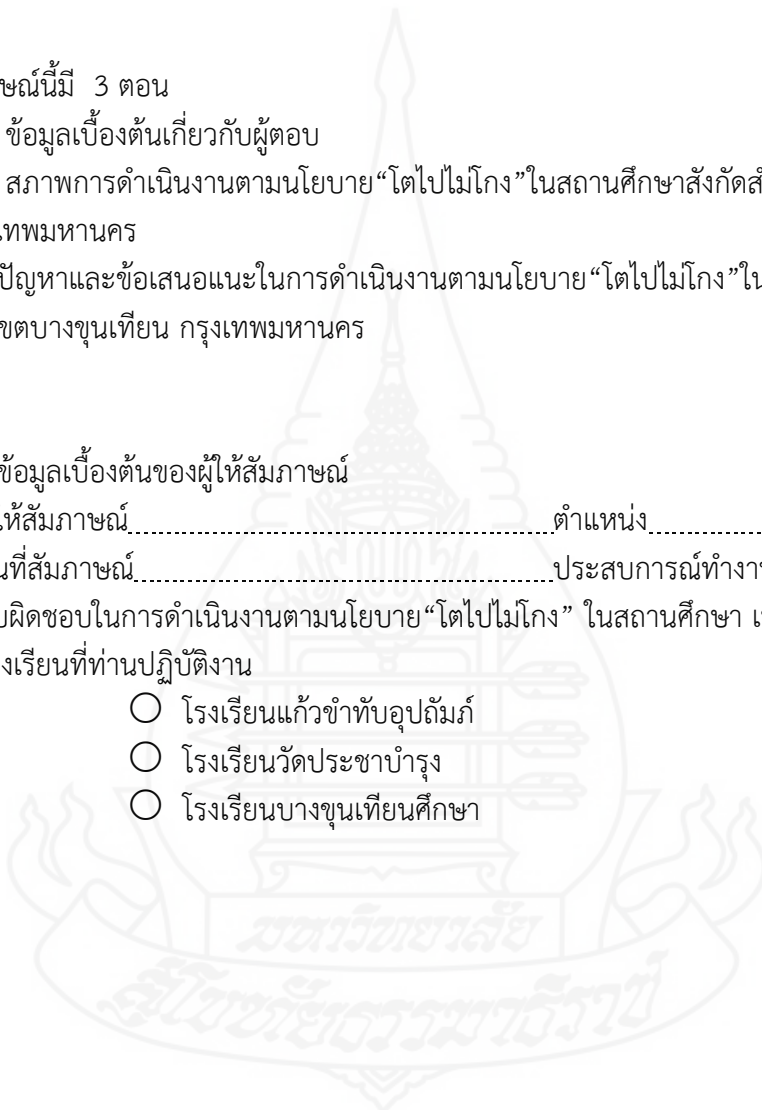
รับผิดชอบในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา เป็นเวลา.....ปี

โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติงาน

โรงเรียนแก้วห้าทัพอุปถัมภ์

โรงเรียนวัดประชาบำรุง

โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ด้านปัจจัยนำเข้า

1. ท่านได้ชี้แจงเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบายและหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ให้กับบุคลากรในสถานศึกษาของท่านทราบหรือไม่ อย่างไร

.....

1.1 ท่านได้เตรียมความพร้อมของบุคลากรในการรับผิดชอบการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” หรือไม่ อย่างไร

.....

1.2 ครูและบุคลากรมีความเพียงพอในการรับผิดชอบการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” หรือไม่

.....

2. ท่านได้รับงบประมาณในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เพียงพอและเหมาะสม หรือไม่

.....

3. ท่านได้รับวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เพียงพอและเหมาะสม หรือไม่

.....

4. ท่านเห็นว่าอาคารสถานที่ในสถานศึกษาของท่านที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เพียงพอและเหมาะสม หรือไม่

.....

5. ท่านเห็นว่าระเบียบและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” มีการสื่อสารไปสู่บุคลากรอย่างชัดเจน หรือไม่

.....

ปัญหาและอุปสรรคอื่นๆ โปรดระบุ

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

ด้านกระบวนการ

1. ท่านมีกระบวนการดำเนินงานตามนโยบาย“โตไปไม่โกง”ด้วยวิธีการใดบ้าง

.....

.....

1.1 ท่านได้ดำเนินการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”ในห้องเรียนหรือไม่? อย่างไร

.....

.....

1.2 ท่านได้จัดให้ระดับชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1-2 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 –
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ดำเนินการเข้าร่วมกิจกรรม“โตไปไม่โกง”อย่างไร

.....

.....

1.3 ท่านได้ดำเนินการบูรณาการกิจกรรม“โตไปไม่โกง”ไปในวิชาใกล้เคียง หรือ
แทรกในเนื้อหาทุกกลุ่มสาระ หรือแทรกกิจกรรม“โตไปไม่โกง”เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือไม่
อย่างไร

.....

.....

2. ท่านได้ดำเนินการจัดกิจกรรม“โตไปไม่โกง”นอกห้องเรียนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

3. ท่านได้ดำเนินการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร“โตไปไม่โกง”หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

4. ท่านได้ดำเนินการจัดโครงสร้างเวลาในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตร“โตไปไม่โกง”
อย่างไร

.....

.....

ปัญหาและอุปสรรคอื่นๆ โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ด้านผลผลิต

1. ในภาพรวม ท่านมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” หรือไม่อย่างไร

.....

.....

1.1 ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคมและประเทศชาติ หรือไม่

.....

.....

1.2 ท่านพอใจในงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ที่ได้รับจากต้นสังกัด หรือไม่

.....

.....

1.3 ท่านเห็นว่าผลผลิตจากการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ตรงกับเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

1.4 ท่านพอใจและพร้อมที่จะสนับสนุนและพัฒนาให้การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล หรือไม่

.....

.....

1.5 ท่านมีข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในครั้งต่อไป หรือไม่

.....

.....

.....

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มุ่งศึกษาการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ปัญหาและข้อเสนอแนะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตาม ความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็น ข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยจะนำไปเสนอต่อสำนักงานเขตบางขุนเทียน เพื่อพิจารณาในการดำเนินงานตาม นโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ต่อไป

2. แบบสอบถามนี้มี 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นายภิญโญ กำเงิน

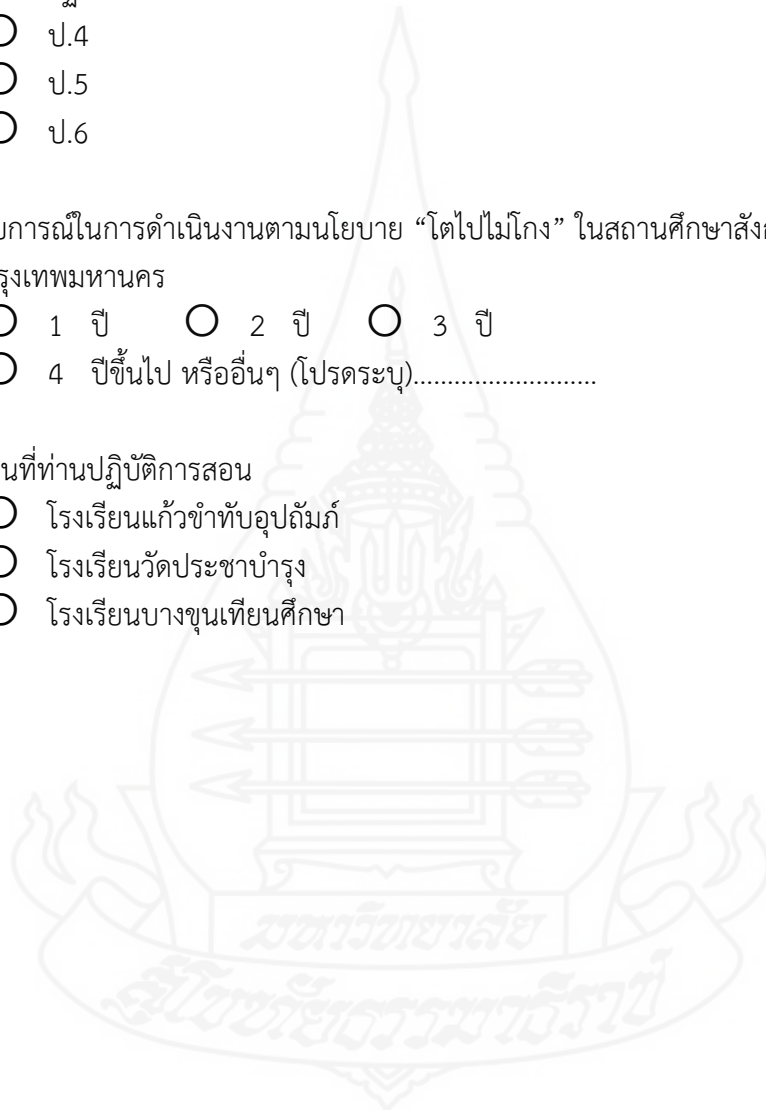
นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชาบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ○ ชาย ○ หญิง
2. ระดับชั้นที่ปฏิบัติการสอน
 - ป.4
 - ป.5
 - ป.6
3. ประสบการณ์ในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียนกรุงเทพมหานคร
 - 1 ปี ○ 2 ปี ○ 3 ปี
 - 4 ปีขึ้นไป หรืออื่นๆ (โปรดระบุ).....
4. โรงเรียนที่ท่านปฏิบัติการสอน
 - โรงเรียนแก้วห้าทัพอุปถัมภ์
 - โรงเรียนวัดประชานิรภัย
 - โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต
บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับสภาพของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่องดำเนินการอยู่ในระดับใด
โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 4 3 2 1 เพียงช่องเดียวเท่านั้นโดยพิจารณาตามความหมาย
ดังนี้

- 5 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับมาก
- 3 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อย
- 1 หมายถึง โรงเรียนมีความพร้อม/มีระดับการปฏิบัติงานในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปาน กลาง (3)	น้อย (2)	น้อย ที่สุด (1)
1	ด้านปัจจัยนำเข้า ผู้บริหารได้ประชุมชี้แจงนโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้กับครู บุคลากร ได้รับทราบ					
2	โรงเรียนได้ประชาสัมพันธ์นโยบาย “โตไปไม่โกง” ให้กับผู้ปกครอง และชุมชนได้รับทราบ					
3	ครูมีความเข้าใจเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของ นโยบาย “โตไปไม่โกง”					
4	ครูสามารถวิเคราะห์นโยบาย “โตไปไม่โกง” เพื่อ จัดทำแผนงานและโครงการ					
5	ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร “โตไปไม่โกง” เพื่อ นำไปสู่การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
6	ครูสามารถจัดทำกิจกรรม โครงการที่สอดคล้องกับ นโยบาย “โตไปไม่โกง”					
7	ครูมีส่วนร่วมสร้างอัตลักษณ์ของสถานศึกษาให้ สอดคล้องกับนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
8	ครูได้รับมอบหมายงานให้รับผิดชอบในการจัด กิจกรรมตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					

ที่	รายการ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9	ครูที่ดูแลการสอนและรับผิดชอบการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีเพียงพอและเหมาะสม					
10	ครูมีความรู้และเข้าใจในเนื้อหาหลักสูตร “โตไปไม่โกง”					
11	ครูมีทักษะในการสื่อสารเนื้อหาหลักสูตร “โตไปไม่โกง” ไปสู่ผู้เรียน					
12	ครูมีความตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
13	ครูมีความเอาใจใส่ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตร “โตไปไม่โกง”					
14	โรงเรียนได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานการศึกษาเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
15	โรงเรียนมีการเบิก-จ่ายเงินในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ที่สะดวกและทันต่อความต้องการ					
16	โรงเรียนมี คู่มือครูในการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตร ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
17	โรงเรียนมีสื่อวีดิทัศน์และเพลง ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
18	โรงเรียนมีนิทาน เกม บทละคร ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
19	โรงเรียนมีภาพยนตร์สั้น กรณีศึกษา แบบฝึกหัด การวิเคราะห์ และใช้เหตุผลของเนื้อเรื่อง ภาพยนตร์สั้น ที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
20	โรงเรียนมีอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องพิเศษ ต่อการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					

ที่	รายการ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
21	โรงเรียนมีห้องสมุดที่ใช้ในการดำเนินการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
22	โรงเรียนมีอาคารเอนกประสงค์ ห้องประชุม ต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
23	โรงเรียนมีสนามกีฬา และบริเวณสถานที่กลางแจ้ง ต่อการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อย่างเพียงพอและเหมาะสม					
24	สำนักการศึกษาและผู้บริหารมีการสื่อสารเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของนโยบาย “โตไปไม่โกง” ด้วยข้อความที่เข้าใจง่ายและมีรายละเอียดที่สมบูรณ์					
25	คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แนวทางการประเมินและระยะเวลาดำเนินการสามารถเข้าใจง่าย					
26	การแถลงข่าว การประชาสัมพันธ์ การโฆษณาและการณรงค์มีรายละเอียดที่สมบูรณ์และเข้าใจง่าย					
27	ด้านกระบวนการ โรงเรียนกำหนดให้ระดับอนุบาลศึกษาปีที่ 1-2 ได้เข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” 1 ชั่วโมง/สัปดาห์					
28	โรงเรียนกำหนดให้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้เข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” 1 ชั่วโมง/สัปดาห์					
29	โรงเรียนดำเนินการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในวิชาใกล้เคียง ได้แก่ วิชาสังคมศึกษา หน้าที่พลเมือง วิชากรุงเทพมหานครศึกษา					
30	โรงเรียนมีการบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในเนื้อหาวิชา 8 กลุ่มสาระ					

ที่	รายการ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
31	โรงเรียนบูรณาการกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าไปในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน					
32	โรงเรียนได้ดำเนินการนำนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วมกิจกรรม Growing Good Day Camp ที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น					
33	โรงเรียนได้ดำเนินการนำนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เข้าร่วมกิจกรรม White Thump Family Day ที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น					
34	กิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้นเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน					
35	โรงเรียนมีความสะดวกและปลอดภัยในการนำนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนที่สำนักงานการศึกษาจัดขึ้น					
36	โรงเรียนเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวัน					
37	การจัดกิจกรรมเปิดเพลง “โตไปไม่โกง” ในช่วงเช้าของทุกวันไม่เกิดเสียงรบกวนกับสภาพบริบทภายนอก					
38	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมนิทรรศการ “โตไปไม่โกง” เพื่อเผยแพร่ให้กับนักเรียน					
39	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการประกวดแข่งขันวาดภาพและร้องเพลง “โตไปไม่โกง”					
40	โรงเรียนได้จัดโครงการฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบและเยาวชนแกนนำ “โตไปไม่โกง”					
41	โรงเรียนได้จัดกิจกรรมการผลิตสื่อการเรียนเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” โดยการสอดแทรกในรายวิชาในแต่ละกลุ่มสาระ					
42	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มมากขึ้น					

ที่	รายการ	ระดับความพร้อม				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
43	โรงเรียนได้จัดโครงสร้างเวลาเรียนให้ทุกระดับชั้นเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง” 40 ชั่วโมง/ปีการศึกษา					
44	โรงเรียนได้จัดให้ทุกระดับชั้นได้เรียนรู้กิจกรรมพื้นฐาน “โตไปไม่โกง” จำนวน 3 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา					
45	โรงเรียนได้จัดให้ทุกระดับชั้นได้เรียนรู้กิจกรรมเลือก “โตไปไม่โกง” จำนวน 37 ชั่วโมงต่อปีการศึกษา					
46	เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” มีความเพียงพอและเหมาะสม					

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง มี หรือ ไม่มี เพียงช่องเดียวเท่านั้น

ข้อ	ปัญหาและอุปสรรค	มี	ไม่มี	ข้อเสนอแนะ
1ด้านบุคลากรด้านอาคารสถานที่ด้านงบประมาณด้านวัสดุอุปกรณ์ความชัดเจนในการปฏิบัติ
2การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนการกิจกรรมเสริมหลักสูตรการจัดโครงสร้างเวลาเรียน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่องความพึงพอใจอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 4 3 2 1 เพียงช่องเดียวเท่านั้น โดยพิจารณาตามความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	ด้านผลผลิต ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นนโยบายที่มีความสำคัญต่อเยาวชน สังคม และประเทศชาติ					
2	ท่านพอใจต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และ แนวทางในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
3	ท่านมีความเต็มใจในการดำเนินการตาม นโยบาย “โตไปไม่โกง”					
4	ท่านพอใจวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินการตาม นโยบาย “โตไปไม่โกง”					
5	ท่านพอใจเกี่ยวกับงบประมาณในการ ดำเนินการตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
6	ท่านพอใจเกี่ยวกับเวลาที่ใช้ในการดำเนิน กิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
7	ท่านพอใจในความชัดเจนของแนวทางในการ ดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
8	ท่านพอใจในเนื้อหาหลักสูตรและกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
9	ท่านพอใจต่อผลลัพธ์จากการดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
10	ท่านมีความเต็มใจและพร้อมที่จะร่วมสนับสนุนและพัฒนา เพื่อให้การดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล					

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้มุ่งประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในด้านความพึงพอใจต่อกระบวนการจัดกิจกรรมตามนโยบายจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านกรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริงการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นข้อเสนอแนะที่ผู้วิจัยจะนำไปเสนอต่อสำนักงานเขตบางขุนเทียนเพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ต่อไป

2. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”

ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นายภิญโญ กำเงิน

นักศึกษาปริญญาโท แขนงวิชาบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

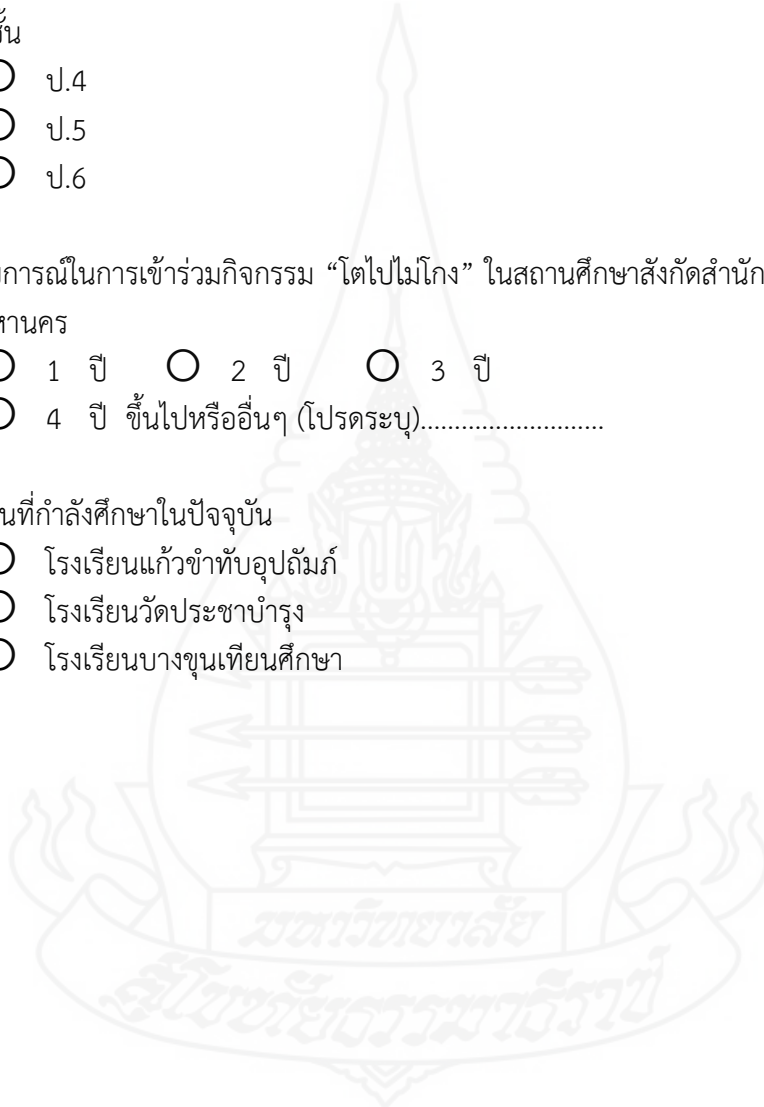
คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ○ ชาย ○ หญิง

2. ระดับชั้น
 - ป.4
 - ป.5
 - ป.6

3. ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
 - 1 ปี ○ 2 ปี ○ 3 ปี
 - 4 ปี ขึ้นไปหรืออื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. โรงเรียนที่กำลังศึกษาในปัจจุบัน
 - โรงเรียนแก้วห้าทัพอุปถัมภ์
 - โรงเรียนวัดประชานิยม
 - โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่องความพึงพอใจอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 4 3 2 1 เพียงช่องเดียวเท่านั้นโดยพิจารณาตามความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1	นักเรียนรู้สึกสนุกทุกครั้งเมื่อได้เข้าร่วมกิจกรรมและโครงการการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง”					
2	นักเรียนมีความสนุกในการเรียนเนื้อหาสาระของกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
3	นักเรียนชอบวิธีการสอนของครู					
4	นักเรียนชอบกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
5	นักเรียนรู้สึกว่าเนื้อหาของกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เข้าใจง่าย					
6	นักเรียนชอบสื่อการสอนของกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
7	นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อตนเอง					
8	นักเรียนคิดว่าการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ					
9	นักเรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ในครั้งต่อไป					

10. คำชี้แจง ให้ใส่คะแนนเรียงลำดับกิจกรรม “โตไปไม่โกง” ที่นักเรียนสนใจและชื่นชอบ จากมากไปหาน้อย 5 4 3 2 1 ตามลำดับ

- กิจกรรมในห้องเรียน
- กิจกรรมนอกห้องเรียนที่สำนักการศึกษาจัดขึ้น
- กิจกรรมร้องเพลงและประกวดวาดภาพ
- กิจกรรมนิทรรศการ
- กิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนต้นแบบ

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง การประเมินการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้ มุ่งศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในด้านความพึงพอใจต่อนโยบาย และข้อเสนอแนะ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน กรุณาตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตามความเป็นจริง การตอบแบบสอบถามในครั้งนี้จะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด แต่จะเป็นข้อสนเทศที่ผู้วิจัยจะนำไปเสนอต่อสำนักงานเขตบางขุนเทียน เพื่อพิจารณาแก้ไขปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาในการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ต่อไป

2. แบบสอบถามนี้มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับผู้ตอบ

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”
ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

ขอขอบพระคุณในความอนุเคราะห์ครั้งนี้เป็นอย่างสูง

นายภิญโญ กำเงิน

นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาการบริหาร

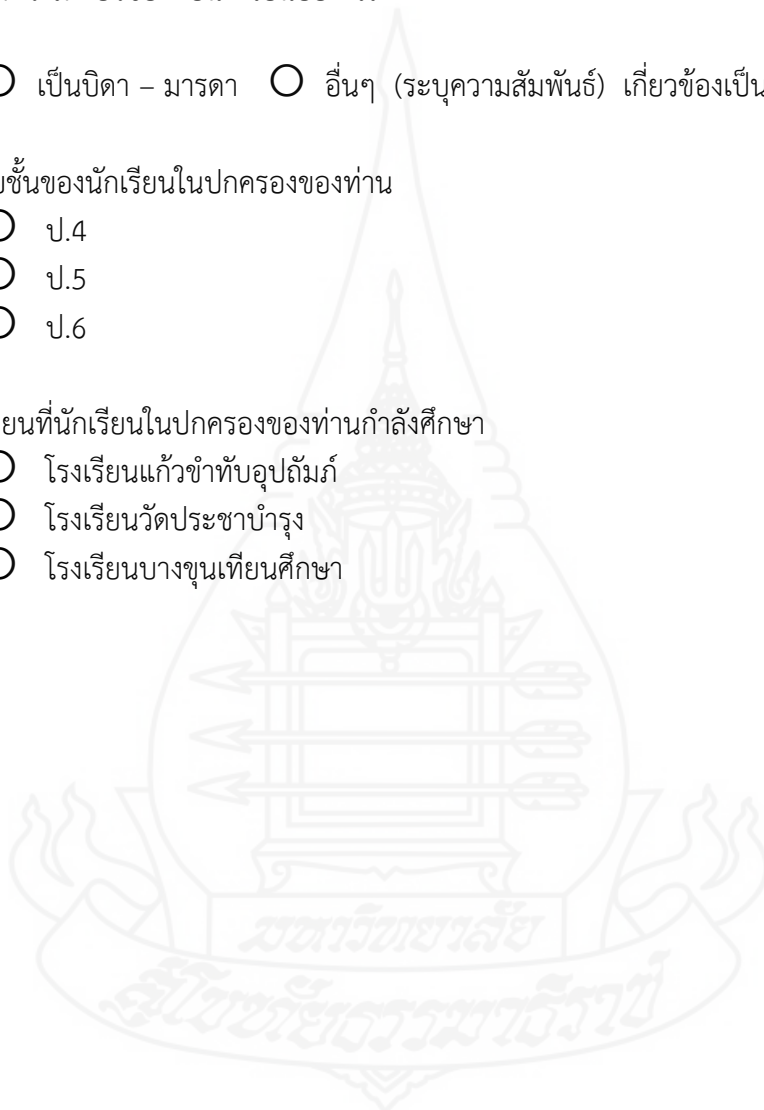
การศึกษา

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเติมข้อมูลหรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง

1. เพศ ชาย หญิง
2. ท่านมีความเกี่ยวข้องกับนักเรียนอย่างไร
 เป็นบิดา - มารดา อื่นๆ (ระบุความสัมพันธ์) เกี่ยวข้องเป็น.....
3. ระดับชั้นของนักเรียนในปกครองของท่าน
 ป.4
 ป.5
 ป.6
4. โรงเรียนที่นักเรียนในปกครองของท่านกำลังศึกษา
 โรงเรียนแก้วขำทัບอุปถัมภ์
 โรงเรียนวัดประชาบ่ารุง
 โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อนโยบาย “โตไปไม่โกง” ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ในช่องความพึงพอใจอยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 5 4 3 2 1 เพียงช่องเดียวเท่านั้นโดยพิจารณาตามความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
 4 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับมาก
 3 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
 2 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อย
 1 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” มีความสำคัญต่อเยาวชน					
2	ท่านเห็นว่านโยบาย “โตไปไม่โกง” เป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติ					
3	ท่านมีความพอใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ “โตไปไม่โกง” ของครู					
4	ท่านมีความพอใจในพฤติกรรมบุตรหลานของท่านหลังผ่านการเรียนรู้กิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
5	ท่านเห็นว่าบุตรหลานของท่านปรับเปลี่ยนพฤติกรรมดีขึ้น หลังจากผ่านการเรียนรู้จากกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					
6	ท่านรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมตามนโยบาย “โตไปไม่โกง”					
7	ท่านรู้สึกอยากมีส่วนร่วมและสนับสนุนในการประชาสัมพันธ์และรณรงค์ในการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง”					

คำชี้แจง ท่านอยากให้สถานศึกษามีการจัดกิจกรรม “โตไปไม่โกง” อะไรในครั้งต่อไป โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ○ (ท่านสามารถกรอกได้มากกว่า 1 ช่องขึ้นไป)

- กิจกรรมคอนเสิร์ต “โตไปไม่โกง”
- กิจกรรมการอบรมคุณธรรมจริยธรรม “โตไปไม่โกง” ร่วมกับโรงเรียน วัด บ้านชุมชน
- กิจกรรมการสร้างแหล่งเรียนรู้คู่ชุมชนเพื่อเยาวชน “โตไปไม่โกง”
- อื่นๆ (ระบุ).....

ภาคผนวก ค
การวิเคราะห์หาค่า IOC

การหาค่า IOC

1. แบบสอบถามครู

นิยาม/ตัวแปร	ข้อ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ioc
		1	2	3		
6.3.1.1 การประเมินความพร้อมของบุคลากร	1	-1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	+1	+1	+1	3	1
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
	6	+1	-1	0	1	1
	7	+1	+1	+1	3	1
	8	+1	+1	+1	3	1
	9	+1	+1	+1	3	1
	10	+1	0	+1	2	0.66
	11	+1	+1	+1	3	1
	12	+1	0	+1	2	0.66
	13	+1	0	+1	2	0.66
6.3.1.2 การประเมินความพร้อมของงบประมาณ	14	+1	0	+1	2	0.66
	15	+1	+1	+1	3	1
	16	+1	+1	+1	3	1
6.3.1.3 การประเมินความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์	17	+1	+1	0	2	0.66
	18	+1	+1	+1	3	1
	19	+1	0	+1	2	0.66
	20	+1	+1	+1	3	1
6.3.1.4 การประเมินความพร้อมของสถานที่	21	+1	0	+1	2	0.66
	22	+1	+1	0	2	0.66
	23	+1	+1	+1	3	1
	24	+1	0	+1	2	0.66
	25	+1	0	+1	2	0.66
6.3.1.5 การประเมินความชัดเจนในการปฏิบัติ	26	+1	+1	+1	3	1
	27	+1	+1	+1	3	1
	28	+1	+1	+1	3	1

นิยาม/ตัวแปร	ข้อ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ioc
		1	2	3		
6.3.2.1 การประเมินการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ใน ห้องเรียน	1	+1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	+1	0	+1	2	0.66
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
6.3.2.2 การประเมินการจัด กิจกรรมการเรียนรู้นอก ห้องเรียน	6	+1	+1	0	2	0.66
	7	+1	+1	0	2	0.66
	8	+1	+1	0	2	0.66
	9	+1	+1	0	2	0.66
6.3.2.3 การประเมินการจัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร	10	+1	+1	+1	3	1
	11	+1	+1	0	2	0.66
	12	+1	+1	+1	3	1
	13	+1	+1	+1	3	1
	14	+1	+1	+1	3	1
	15	+1	+1	+1	3	1
	16	+1	+1	+1	3	1
6.3.2.4 การประเมินการจัด โครงสร้างเวลาในการดำเนิน กิจกรรม	17	+1	+1	+1	3	1
	18	0	+1	+1	2	0.66
	19	0	+1	+1	2	0.66
	20	+1	+1	+1	3	1
6.4.2 การประเมินความพึง พอใจของครู	1	+1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	+1	+1	+1	3	1
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
	6	+1	+1	+1	3	1
	7	+1	+1	+1	3	1
	8	+1	+1	+1	3	1
	9	+1	+1	+1	3	1
	10	+1	+1	+1	3	1

2. แบบสอบถามนักเรียน

นิยาม/ตัวแปร	ข้อ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ioc
		1	2	3		
6.4.3 การประเมินความพึงพอใจของนักเรียน	1	+1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	0	+1	+1	2	0.66
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
	6	+1	+1	+1	3	1
	7	+1	+1	+1	3	1
	8	+1	+1	+1	3	1
	9	+1	+1	+1	3	1
	10	+1	+1	+1	3	1

3. แบบสอบถามผู้ปกครอง

นิยาม/ตัวแปร	ข้อ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ioc
		1	2	3		
6.4.4 การประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครอง	1	+1	+1	+1	3	1
	2	+1	+1	+1	3	1
	3	+1	+1	+1	3	1
	4	+1	+1	+1	3	1
	5	+1	+1	+1	3	1
	6	+1	+1	+1	3	1
	7	+1	+1	+1	3	1
	8	+1	+1	+1	3	1

ภาคผนวก ง
การวิเคราะห์หาค่าความเที่ยง

คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability)

1. คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามของครู ตอนที่ 2

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.890	46

2. คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามของครู ตอนที่ 3

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.907	10

3. คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของ แบบสอบถามของนักเรียน

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	66.7
	Excluded ^a	15	33.3
	Total	45	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.828	10

4. คำนวณหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามของผู้ปกครอง

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	100.0
	Excluded ^a	0	.0
	Total	30	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.846	7

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายภิญโญ กำเงิน
วัน เดือน ปีเกิด	2 มกราคม 2526
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต จิตรกรรม (เกียรตินิยมอันดับ 1) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตพะวง พ.ศ. 2549 ประกาศนียบัตรบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2551
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนวัดแสมดำ สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง	อาจารย์ 1 ระดับ 3

